

குருவோடு

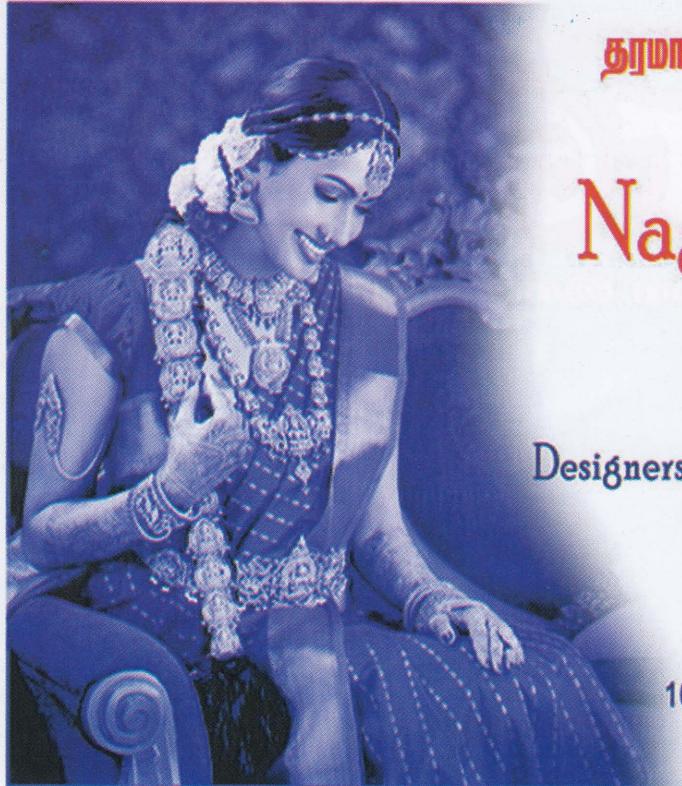
கதை கிளக்கியச் சுங்கிகை

198

விலை:
நூடா 100/-

நேர்காணல்லீ
அ. முந்துஸ்வர்ங்கம்

தருமான தங்க நடக்கங்களுக்கு....

Nagalingams Jewellers

Designers and Manufacturers of
22kt Sovereign Gold
Quality Jewellery

101, Colombo Street, Kandy.
Tel: 081 - 2232545

CENTRAL ESSENCE SUPPLIERS

Suppliers to Confectioners & Bakers

Dealers in all kinds of Food Essences,
Food Colours, Food Chemicals,
Cake Ingredients Etc.

76B, Kings Street, Kandy.

Tel: 081 - 2224187, 081 - 2204480, 081 - 4471563

ஒளி:17
சடர்:06

198

பக்ரிதல்வின் மூலம் ஏரவும் ஜூழும் பறவது ஞானம்!

வெள்ளாத்தின் பயருக்கைப்பொகல் கலைப்பொக்கும்
கலீப்பொக்கும் சீமவுமாயின்,
பள்ளாத்தில் வீங்ந்திருக்கும் குருடெரல்லாம்
விழிபெற்றும் பதுவிகாஸ்வர்.

ஆசிரியர் குழு

அங்கியர், ஸ்தாபகர் : தி. ஞானசேகரன்
இணை அங்கியர் : ஞானம் ஞானசேகரன்
நிர்வாக ஆசிரியர் : ஞா. பாலச்சந்திரன்

தொடர்புகளுக்கு

தொ.பேசி.	⇒ 0094-11-2586013 0094-77-7306506
தொ.நகல்	⇒ 0094-11-2362862
இணையம்	⇒ www.gnanam.info www.gnanam.lk
	தளம்.ஞானம்.இலங்கை
மின்னஞ்சல்	⇒ editor@gnanam.info editor@gnanam.lk
அஞ்சல்	⇒ 3B-46 th Lane, Colombo-6, Sri Lanka
வங்கி விபரம்	⇒ T. Gnanasekaran Acc. No. - 009010344631 Hatton National Bank, Wellawatha Branch. Swift Code : HBLILKX (மணியோட்டமூலம் சந்தா அனுப்பு பவர்கள் வெள்ளவதைத் தபாற் கந்தோலில் மாற்றக்கூடியதாக அனுப்புதல் வேண்டும்)
சந்தா விபரம்	⇒ Sri Lanka ஓரு வந்தம் : ரூ 1,000/= இரு வந்தம் : ரூ 5,000/= ஒரு சந்தா : ரூ 20,000/= ஓரு வந்தம் Australia (AUS) 50 Europe (€) 40 India (Indian Rs.) 1250 Malaysia (RM) 100 Canada (\$) 50 UK (£) 40 Singapore (Sin. \$) 50 Other (US \$) 50

- ① ஞானம் சந்திகையில் ரிரசுராகும் படைப்பு
கணின் கருத்துகளுக்கு அவற்றை எழுதிய
ஆசிரியர்களை பொறுப்பானவர்கள்.
- ② புதைவியில் எழுதுபவர்கள் தமது சொல்
தப் பொயர், தொகைமூசி எண் முதலாக, ஆகிய
வற்றை ஒஹாக கையைத்தலேவன்றும்.
- ③ ரிரசுரத்திற்குத் தெர்வாகும் படைப்புகளைச்
சொல்வதைப்பற்றி ஆசிரியருக்கு உரிமையுண்டு.
- ④ படைப்புகள் கணினியில் தட்டசீச் செய்யப்பட்ட
மின்னஞ்சலில் அனுப்பப்பட வேண்டும்.

இட்டினால்டே.....

● நேர்காணல்	
அ. முத்துவிங்கம்	
மின்னஞ்சல் வழி: தி. ஞானசேகரன் 03	
● கவிதைகள்	
விவேகானந்தனூர் சதீஸ் 18	
சித்ரா சின்னராஜன் 23	
ஆவுரான் 26	
மட்டுவில் ஞானக்குமாரன் 30	
ச. முருகானந்தன் 40	
ஏ.எம்.எம்.அவி 46	
புலோலியூர் வேல்நந்தன் 56	
● சிறுகதைகள்	
இளைய அப்துல்லாஹ் 13	
மு.பொ. 36	
● கட்டுரைகள்	
சபா ஜெயராசா 17	
நாட்டிய கலாநிதி கார்த்திகா கணேசன் 33	
● நனவிடை தொய்தல்	
பா. ரத்நஸபாபதி அய்யர் 41	
● ஈழத்தவரின் சமகால நூல் வெளியீடுகள்	
என். செல்வராஜா 28	
● பத்தி	
துரை மணோகரன் 49	
● சமகால திலக்கிய நிகழ்வுகள்	
கே. பொன்னுத்துரை 52	
● வாசகர் பெசுகிறார்	
	55

இந்தியர் பக்கம்

யாழ். பல்கலைக்கழக மாணவர்களின் கொலை இனவாதத்தைத் தூண்டும் தீயசக்திகளின் திட்டமிட்ட செயலா?

பொலிசாரின் துப்பாக்கிக் கூட்டுக்கு இரு யாழ். பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் பலியாகி இருக்கிறார்கள். கொக்குவில் குளப்பிட்டிச் சந்தியில் 21.10.2016 வியாழக்கிழமை நள்ளிரவு மோட்டார் சைக்கிளில் சென்றுகொண்டிருந்த கந்தரோடையைச் சேர்ந்த விஜயகுமார் சுலக்கன் (24), கிளிநொச்சி இரண்ணமுடுவைச் சேர்ந்த நடராஜா கஜன் (23) ஆகியோரே உயிரிழந்தவர்களாவர். இச்சம்பவம் நாடு முழுவதிலும் கடும் அதிர்வலைகளை ஏற்படுத்தி இருக்கிறது. யாழ். பல்கலைக்கழகத்தின் இயக்கம் ஸ்தம்பித்துள்ளது.

மோட்டார் சைக்கிள் ஒன்றில் சென்ற மாணவர்கள் மீது பொலிசார் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்யக் காரணமென்ன?

மோட்டார் சைக்கிளில் செல்பவர்கள் பொலிசாரின் அறிவுறுத்தலை மீறி நிறுத்தாமல் சென்றால், அவர்கள் மீது சுடுவதற்கு பொலிசாருக்கு அதிகாரம் இல்லை. அவர்கள் தப்பிச் செல்ல முயற்சித்தால் அவர்களை தூத்திச் சென்று, நிறுத்தியிருக்க வேண்டும். துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்வதானால் முதலில் ஆகாயத்தை நோக்கி சுட்டுவிட்டு, அதன் பின்னர் தப்பியோட முயன்றவர்களின் முழங்காலின் கீழே சுட்டிருக்கவேண்டும்.

பொலிசாரின் அறிவுறுத்தலை மீறி மாணவர்கள் மோட்டார் சைக்கிளை நிறுத்தாமல் தப்பிச் செல்ல முயன்றால் முதுகிலேயே சுடுபட்டிருக்கும். கொல்லப்பட்ட மாணவன் ஒருவனது மார்பிலே சுடுபட்டு, துப்பாக்கிச் சன்னம் துளைத்துச் சென்றிருப்பதைச் சட்ட மருத்துவப் பரிசோதனை அறிக்கை கூறுகிறது.

நெஞ்சிலே சுடுபட்டதென்பது கொலை செய்யும் நோக்கிலேயே சுடப்பட்டது என்ற சந்தேகத்தை ஏற்படுத்துகிறது.

பொலிசாருக்கு வழங்கப்படும் துப்பாக்கிகள் தொடர்பாகவும், தோட்டாக்கள் தொடர்பாகவும் பொலிசில் நிலையத்தில் தரவுகள் பேணப்படும் நிலையில், பொலிசாரால் சம்பவம் மூடி மறைக்க முயன்றமையும், மறுநாள் காலையில் சம்பவம் நடந்த இடத்தில் பொலிசார் குவிக்கப்பட்டமையும் பலத்த சந்தேகத்தை ஏற்படுத்துகின்றன. பொலிசார் இக்கொலைச் சம்பவத்தை மூடிமறைக்க முயன்றதன் காரணம்தான் என்ன?

குற்றங்களைக் கட்டுப்படுத்துகிறோம் என்ற போர்களையில் பொலிசாரின் வரம்பு மீறிய செயல்களை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. தான்தோன்றித்தனமாக ஈவிரக்கமற்ற கொலைகளைச் செய்வதற்கு எவருக்கும் உரிமையில்லை.

பொலிசாரின் அத்துமீறிய சம்பவங்கள் குடாநாட்டில் அடிக்கடி இடம்பெறுவதும், அதனால் பெருங் கலவரங்கள் ஏற்படுவதும் வரலாறாகி விட்டது. தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் தமிழ்ப் பொலிசார் கடமையில் ஈடுபடுத்தப்பட்டால் இத்தகைய அசம்பாவிதங்கள் இடம்பெற வாய்ப்பில்லை.

எதிர்காலம் குறித்த நம்பிக்கையுடன் இருந்த இரு இளம் உயிர்கள் அநியாயமாகக் காவு கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. அவர்களை நம்பியிருந்த குமும்பங்களும் பெரும் சோகத்தில் மூழ்கியுள்ளன. இந்த ஈடுசெய்ய முடியாத இழப்பை அவர்கள் எவ்வாறுதான் தாங்கிக் கொள்வார்கள்?

இதேவேளை இனவாதத்தை உருவாக்கி, ஊதிப் பெருக்கும் சக்திகளின் திட்டமிட்ட சதியாகவும் இது இருக்கலாம் என்ற எண்ணம் தமிழ்மக்கள் பலரது நெஞ்சில் கேள்விக்குறியாகி உள்ளது.

தீயசக்திகளைக் கட்டுப்படுத்தி நாட்டின் அமைத்தியை ஏற்படுத்துவது அரசின் தலையாய கடமையாகும். உரியநடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என இனாதிபதியும் பொலிசில்மா அதிபரும் உறுதிமொழி அளித்துள்ளார்கள். இந்த உறுதிமொழிகளுக்கும் அப்பால் எதிர்காலத்தில் இவ்வாறான சம்பவங்கள் இடம்பெறாதவாறு பார்த்துக்கொள்வதே அரசின் தலையாய கடமையாகும்

- உங்களது இளமைக்காலம் மற்றும் இலக்கியத்தில் ஈடுபாடு ஏற்பட்ட பின்னன் போன்றவற்றைக் கூறுவதென்றால் வீட்டிலே புத்தகமே இல்லை. சமீபத்தில் ஒரு நேர்காணவில் ஒருவர் கேட்டார். 'நான் சொந்தமாக்கிய முதல் புத்தகம் என்ன?' அதிர்ச்சியான கேள்வி. வீட்டிலே பாடப்புத்தகங்கள் இருந்தன. அதைத்தவிர பஞ்சாங்கம் இருந்தது. எனக்குச் சொந்தமாக ஒரு புத்தகமும் கிடையாது.

படித்து எல்லாம் இரவுல் புத்தகம்தான். அதுவும் வீட்டிலே நாவல் படித்தால் ஜயாவுக்கு பிடிக்காது. பல்கலைக்கழகத்திலும் நன்பர்களிடம் இரவுல்தான். நூல் கத்திலும் புத்தகங்கள் எடுத்து வாசிப்பேன். நான் சொந்தமாக்கிய முதல் புத்தகம் நான் எழுதிய 'அக்கா' சிறுகதைப் புத்தகம்தான். கைலாசபதி ஒருநாள் புதுமைப்பித்தனை அறிமுகப்படுத்தினார். அந்த இரவு மறக்கமுடியாதது. அதன் பின்னர் ஜேம்ஸ் ஜோய்ஸ். என் வாழ்க்கை மாறியது. தேடித்தேடி படிக்க ஆரம்பித்தேன். நல்ல இலக்கியம் எது என்று கண்டுபிடித்த அந்த தருணம் பொன்னானது. பின்னர் நான் திரும்பிப் பார்க்கவில்லை.

- கதாமுழுப்பு யல்கலைக்கழகத்தில் தாங்கள் மாணவனாக இருந்தபொது தனகருன் சிறுகதைப்பொட்டியில் 'பக்குவம்' என்ற சிறுகதைக்கு முதற்பர்சு பெற்றிருக்கள். தனகருன் ஆச்சரியராக இருந்த பேராச்சரியர் க. கைலாசபதி மார்க்கிள்யக் கருத்தியல் கொண்டவர். உங்களது கதை மார்க்கிள்யக் கருத்தியல் சாராதது. அக்கதையை முற்ற யரசுக்குத் தேர்ந்த முரண்நலையை நீங்கள் எவ்வாறு பார்க்கிறீர்கள்?

சிறுகதைப் போட்டிக்கு கதை அனுப்பினால் முதல் பரிசு கிடைக்கும் என்றெல்லாம் யோசித்தது கிடையாது. கதை எழுதி முடித்தவுடன் படித்துப் பார்த்தேன். எனக்குப் பிடித்துக்கொண்டது. அதுதானே முக்கியம். எனக்குப் பிடித்தால் வாசகருக்கும் பிடிக்கும். அனுப்பினேன். என் வாழ்க்கையே மாறப்போகிறது என்பது எனக்குத் தெரியாது.

- தாங்கள் எழுதிய 'அனுலா' என்ற சிறுகதை அக்காலத்தில் கல்கி நடத்திய யரசுப் பொட்டியில் இருண்டாவது யரசு பெற்றது. இதுவும் மார்க்கிள்யக் கருத்தியல் சார்ந்த கதை அல்ல. கைலாசபதி, சிவத்தமிழ் பொன்றோரால் எழுத்து முயற்ச்களுக்கு ஊக்கம் பெற்ற நீங்கள் அக்காலத்தில் இலங்கையில் மேலொங்கிய நூந்த மார்க்கிள்ய சித்தாந்தத்தை மையிப்படுத்திய அவர்களது கருத்தியலுக்குள் அகப்படாது இருந்தமை வியப்பாக இருக்கிறதே!

இந்தக் கேள்வி என்னை ஆச்சரியப்பட வைக்கிறது. ஆரம்பத்தில் எந்தச் சிறுகதை, எந்தப் பத்திரிகைக்கு எழுதினாலும் அதை கைலாசபதி, சிவத்தமியி ஆகிய இருவருக்கும் காட்டிலிட்டுத்தான் அனுப்பவேன் ஆனால் கல்கி சிறுகதை விசயத்தை மாத்திரம் ரகஸ்யமாக வைத்திருந்தேன். கதை வெளிவந்தபோது இருவருக்குமே பிடிக்கவில்லை என்று என்னால் உணரமுடிந்தது. அதைப்பற்றி அவர்கள் என்னிடம் பேசவே இல்லை.

ஆரம்பத்திலிருந்து அவர்கள் சித்தாந்தத்தை நான் தமுவவேண்டும் என எதிர்பார்த்தார்கள். அதை என்னிடம் அவர்கள் சொன்னதில்லை, ஆனால் நான் ஊகித் தேன். எனக் கு அப்பொழுது 18,19 வயதுதானே. சிறுகதையை உபதேசத்திற்கு பயன்படுத்தக்கூடாது என்பதில் திடமாக இருந்தேன். அது காலிலே கல்லைக் கட்டிக் கொண்டு நீந்துவதுபோல. எந்தச் சிறுகதையும் ஒருவித தரிசனத்தை தரவேண்டும். இன்றும் அப்படித்தான் நினைக்கிறேன்.

- தங்களது அக்கா சிறுகதைத் தொகுதி 1964க்கு பேராச்சியர் கைலாசபதி முன்னுறையுடன் வெளியாக்கியது. அதெப்பினர் 1995 வரை எதுவும் தாங்கள் எழுதியதாகத் தெரியவில்லை. இந்த எழுத்துகள் அஞ்ஞாதவாசத்துக்கான காரணத்தைத் தெரிந்து கொள்ளலாமா?

எழுத்தாளர் ஒருபோதும் ஓய்வு பெறுவதில்லை. அவர் எழுதாவிட்டாலும் எழுதிக் கொண்டுதான் இருக்கிறார் என்று சொல்வார்கள். ஒரு தலைமுறை காலம் நான் ஒன்றும் எழுதவில்லை. காரணம் நான் முதன்முதலாக நாட்டைவிட்டு ஆப்பிரிக்காவுக்கு புலம்பெயர்கிறேன். என்னுடன் மனைவியும், இரண்டு பிள்ளைகளும். புதிய தேசம், புதிய மொழி, புதிய கலாச்சாரம், புதிய மக்கள், புதிய பணம். வாழ்க்கையை முதலில் இருந்து ஆரம்பிப்பதுபோல இருந்தது.

ஒரு தொலைபேசி அழைப்புக்கு ஒருநாள் முழுக்க காத்திருக்க வேண்டும். ஆனால் தொடர்ந்து ஆங்கிலத்திலும், தமிழிலும் படித்தேன். அவை பற்றி விவாதம் செய்யத்தான் ஒருவரும் இல்லை. மிகத் தனிமையாக உணர்ந்த சமயம். ஒரு தமிழ்ரைக் கண்டால் அன்று முழுக்க கொண்டாட்டம்தான். ஒரு தமிழ் விருந்தாளி என்னைத் தேடி வந்ததை 30 வருடங்களுக்கு பின்னர் 'விருந்தாளி' என்று சிறுகதையாக எழுதினேன். மிகுந்த பாராட்டை பெற்ற கதை. சமீபத்தில்கூட ஆப்பிரிக்காவில் 40 வருடங்களுக்கு முன்னர் நடந்த ஒரு

சம்பவத்தை வைத்து 'சின்ன ஏ, பெரிய ஏ' என்ற கதையை எழுதினேன். அச்சிலே வராவிட்டால்கூட நான் மனதுக்குள் பல சிறுகதைகளை பாதுகாப்பாக வைத்திருந்தேன். அந்த வகையில் நான் எழுதிக்கொண்டுதான் இருந்தேன்.

• தங்களது படைப்புக் கொட்டாடு பற்ற விணக்குங்கள்

கோட்டாடு அப்படியெல்லாம் யோசித்துக் கொண்டு நான் எழுதுவதில்லை. ஒரு படைப்பு வாசகரைச் சென்று அடையவேண்டும். அதுதான் முக்கியமானது. அது தேவையில்லை என்றால் எழுத்தாளர் கதையை எழுதி பெட்டியிலே பூட்டி வைப்பதற்கு சமம். ஒரு கதைக்கு ஆரம்பம், நடு, முடிவு என்று இருக்க வேண்டும். ஆரம்பம் வாசகரை உள்ளே இழுக்கவேண்டும். முடிவு வாசகரை வெளியே போகாமல் தடுக்கவேண்டும். அதாவது கதை முடிந்த பின்னரும் அவர் சிந்தனை கதையின் பாதையில் தொடர்ந்து ஒடவேண்டும். கதை முடியும் சமயம் நீங்கள் புதுப்பிக்கப்பட்டதாக உணரவேண்டும். ஹெமிங்கே என்ற ஆங்கில எழுத்தாளர் ஒர் ஆரம்ப வசனத்துக்காக பல நாட்கள் காத்துக் கொண்டிருப்பார் என்று படித்திருக்கிறேன்.

இன்னொரு முக்கியமான விடயம் எட்டாம் வகுப்பு மாணவனின் சொற்களில் எழுதவேண்டும் ஆனால் எட்டாம் வகுப்பு மாணவனின் வசன அமைப்பில் அல்ல. மாணவன் 'மாமரத்தின் உச்சிக்கு ஏறினான்' என்று எழுதுவான். ஆனால் எழுத்தாளர் வித்தியாசமாக எழுதவேண்டும். 'அவன் ஏறினான், ஏறினான். மரம் முடியுமட்டும் ஏறினான்.' இதுதான் வித்தியாசம்.

சார்லஸ் டிக்கன்ஸ் என்ற ஆங்கில எழுத்தாளர் ஒரு முக்கியமான வசனத்தை எழுதிவிட்டு தன் வீட்டு வேலைக்காரிக்கு அதை படித்துக் காட்டுவார். அவனுக்குப் புரியாவிட்டால் அவர் அந்த வசனத்தை வெட்டிவிட்டு வேறு புதிய வசனம் உருவாக்குவாராம்.

இவை எல்லாம் இருந்தும் கூட சில கதைகள் தோல் வியடையலாம். அவை மனதைத் தொடவேண்டும். அப்பொழுதுதான் அவை உயிர் பெறுகின்றன.

• தாங்கள் ஒரு படைப்பைத் தொடங்குவதற்கு முன்னால் அதற்கான வடிவத்தைத் தீர்மானித்து வருவீர்களா? அல்லது கதையாட்டம் வடிவத்தைத் தீர்மானிக்கிறதா?

ஆங்கிலேயர்களில் ஒரு வழக்கம் உண்டு. வைன் குடிப்பதற்கு ஒருவித கிளாஸ்.

சாம்பெய்னுக்கு வேறு ஒரு கிளாஸ். பியர் என்றால் கைப்பிடி வைத்து பெரிய கிளாஸ். விஸ்கிக்கோ, பிராந்திக்கோ வேறொன்று. எந்தப் பாத்திரத்தில் குடித்தாலும் சுவை ஒன்றுதானே. ஆனாலும் எப்படி பருகுவது என்பதற்கு ஒரு முறை உண்டு.

கதை மனதில் உருவாகியவுடன் ஒரு சிக்கல் வரும். யார் கோணத்தில் சொல்வது? ஒருமையிலா, பன்மையிலா? தன்மையிலா படர்க்கையிலா. இவற்றை தீர்மானித்துபின்தான் வடிவத்தைப் பற்றி சிந்திக்க முடியும், ஒரு சிறுகதை மனதில் தோன்றியின் அதை எப்படியும் சொல்லலாம். ஆனால் சரியான வடிவத் தில் அது வெளிப் படும் போது உயர்வு பெறுகிறது. படைக்கும் பொருளே வடிவத்தையும் தீர்மானிக்கிறது.

- உங்களது எழுத்துக்களை அதசமான பார்க்கவதே கூற்றுமையும் நுட்பமான காட்சிச் சுத்தரிப்பும் அங்கத்துச் சுவையும் இழைப்பாடுவன்றும் இருக்கின்றன. இவை தங்களது படைப்புகளுக்கு எத்தகைய பலம் செர்க்கின்றன? இத்தகைய எழுத்து நடை தங்களுக்கு எவ்வாறு கைவரப்பெற்றது?

சுந்தரராமசாமி சொல்வார் நல்ல எழுத்து எழுதுவது கூலபம் என்று. தேய்வழக்கை நீக்கிவிட்டாலே நல்ல எழுத்து வந்துவிடும். ஆரம் பத் தில் இருந்து எனிமையாக எழுதுவதற்கே முயன்றுகொண்டிருக்கிறேன். கடினமான ஒரு பொருளை இலகுவாகக் எப்படி கடத்துவது என்றே ஒரு நல்ல எழுத்தாளர் ஓயாமல் சிந்திக்கிறார். Frank McCourt என்ற பிரபலமான அமெரிக்க எழுத்தாளரிடம் நான் கேட்டிருக்கிறேன். 'நீங்கள் எப்படி எனிமையாக, அதே சமயம் நட்புமாக புதிய பார்வையில் எழுதுகிறீர்கள்?' என்று. அவர் சொன்னார் 'நான் ஒரு கதை சொல்லி. எப்படி கதை சொன்னால் அது வாசகர்களுக்கு போய்ச் சேரும் என்ற நட்பத்தை தெரிந்து வைத்திருக்கிறேன்.'

இலக்கியம் என்பது உண்மையை நோக்கிய பயணம். வாழ்க்கையில் அவ்வப்போது ஏற்படும் சிக்கலை விவாதித்து முன்னேறவது தீவிர இலக்கியத்தின் குணம். அதைச் செம்மையாகச் செய்வதற்கு ஒரு மொழியை தேர்வு செய்யவேண்டும். அப்பொழுதுதான் கடினமான ஒரு செய்தியும் இலகுவாக வாசகரை சென்றடையும். இதற்கு சில தந்திரங்களும் உத்திகளும் உள்ளன.

சேக்ஸ்பியர் எழுதிய ஹாம்லெட்டில் ஒரு இடம் வரும். அவன் காதலி ஓப்பியாவிடம்

பேசுவான். 'God has given you one face and you make yourself another face.' இன்றுவரை இந்த வரியை மேற்கோள் காட்டியபடியே இருக்கிறார்கள். இதுதான் வசன அமைப்பின் சிறப்பு. சேக்ஸ்பியர் பயன்படுத்திய வார்த்தைகள் சாதாரணமானவைதான். ஆனால் சொல்முறை அசாதாரணமானது. 'புதியதைச் சொல். புதிதாகச் சொல்' என்பார்கள். 'என்னுடைய அம்மா ஓடிப்போன நாலாவது நாள் அவன் வந்தான்.' இது ஒரு சிறுகதையின் ஆரம்ப வரிகள். வாசகரை உள்ளே இழுப்பதற்கான தந்திரம்.

- எஸ்.பா. பொன்ற ஸுத்து முத்த படைப்பாளகள் 'சொல்வர்ப்பன்னம்' காட்டி வாசகர்களை வசீகர்த்தார்கள். அத்காலத்தில் அவரது எழுத்து நடையை பலரும் சிலாக்த்தனர். ஸுத்து எழுத்தாளர்களை மற்றுமாரு சாரார் ம்ருதேச மண்வளச் சொற்களுக்கு அழுத்தம் கொடுத்து எழுத்தாளர்கள். ஸுத்து எழுத்தாளர்கள்ன் படைப்புகளை வரும் மனை வளச் சொற்களுக்கு அடிக்குறிப்பு இடவேண்டும் எனத் தமிழக எழுத்தாளர்கள் சிலர் கூறியதும் ஞாபகத் துக்கு வருத்தது. தங்களது தழுந்தை மெற்குறிப்பீட்ட நடைகள்லருந்து வேறுபட்டு எளுமையும் தெளிவும் துலக்கமும் கொண்டு மக கூருவானதாக இருக்கிறது. படைப்பிலக்கியத்தில் எழுத்து நடைபற்றிய தங்களது கருத்தினை வளக்குவிர்களா?

ஒரு சொல் இருந்தால் அதை எழுத்தாளர் பயன்படுத்தவேண்டும். அது அவரின் கடமை. அல்லாவிடில் அந்தச் சொல் வழக்கொழிந்துவிடும். நான் 'நுஸ்பு' என்று எழுதுவேன். பலருக்கு புரியாது. 'இலையான்' என்று எழுதினாலும் புரியாது. 'கதிரை' என்றால் என்ன என்று என்னிடமே கேட்டிருக்கிறார்கள். நான் தொடர்ந்து அந்தச் சொற்களையே எழுதினேன். அவை அகராதியில் உள்ள சொற்கள். அகராதியில் இல்லாத சொற்கள் வரும்போதுதான் பிரச்சினை ஏற்படுகிறது.

பிரபல எழுத்தாளர் வார்த்தை ஒன்றை பயன்படுத்தினார். அது அகராதியில் இல்லை. நான் எப்படி அதன் பொருளை புரிந்து கொள்வது? அந்த எழுத்தாளருடன் தொலைபேசியில் சண்டை பிடித்திருக்கிறேன். சமீபத்தில் ஒர் இளம் எழுத்தாளர் முழுக்க முழுக்க அவருடைய கிராமத்துப் பேச்சு வழக்கில் ஒரு கதை எழுதி அனுப்பி என்னிடம் கருத்து கேட்டிருந்தார். 'எனக்கு ஒன்றுமே புரியவில்லை' என்று பதில் எழுதினேன். அவர்

கிலக்கியம் என்பது உண்மையை நோக்கிய பயணம்.
 வாழ்க்கையில் அவ்வுப்போது ஏற்படும் சிக்கலை விவாதித்து
 முன்னேறுவது தீவிர கிலக்கியத்தின் குணம். அதைச்
 செம்மையாகச் செய்வதற்கு ஒரு மொழியை தேர்வு
 செய்யவேண்டும். அப்பொழுதுதான் கழனமான ஒரு செய்தியும்
 கிலகுவாக வாசகரை சென்றடையும்.
கிடற்க சில தந்திரஸ்களும் உத்திகளும் உள்ளன.

எழுதிய கதை அவர் கிராமத்தில் உள்ள 20 - 30 பேருக்கு மட்டுமே புரிந்திருக்கும். என் அப்படி எழுதினார்? அதன் பின்னர் அந்தக் கதைக்கு என்ன நடந்ததென்று எனக்குத் தெரியாது. 'கொறணமேந்து' என்று ஒரு வார்த்தை எங்கள் கிராமத்தில் இருக்கிறது. கிராமத்தில் உள்ள எல்லோருக்குமே அது புரியும். அதை நான் என்னுடைய கதையில் பயன்படுத்தினால் எத்தனை பேருக்கு அர்த்தம் தெரியும். கொறணமேந்து என்றால் வேறு ஒன்றும் இல்லை, Government தான்.

சில வருடங்களுக்கு முன்னர் வட்டார மொழியில் ஒரு நாவல் வந்து அதை வாங்கிப் படித்தேன். முதல் 20 பக்கங்களுக்கு மேலே என்னால் போகமுடியவில்லை. அப்படியே விட்டுவிட்டேன். சில வருடங்கள் கழித்து அதே நாவல் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பில் வந்தது. வாங்கிப் படித்தேன். முழுவதுமே புரிந்தது. இங்கிலாந்தில் இருந்த மொழிபெயர்ப்பாளரைத் தொடர்புகொண்டு எப்படி மொழிபெயர்த்தார் என்று கேட்டேன். அவர் தான் ஒவ்வொரு வார்த்தைக்கும் ஆசிரியரைத் தொலைபேசியில் அழைத்து பொருள் கேட்டதாகச் சொன்னார். நாவல் ஆங்கிலத்தில் சிறப்பாக வந்திருந்தது. ஒரு தமிழ் நாவலை ஆங்கில மொழியில் படித்து அனுபவிப்பது எத்தனை கேவலம். எல்லோருமே தங்கள் தங்கள் வட்டார மொழியில் எழுதினால் 100 வருடத்தில் தமிழின் நிலை என்னவாகும்? நினைக்கவே மனம் நடுங்குகிறது.

- தங்களது எழுதித்துக்கள் நாம் அர்யாத உலகுக்கு புதிய வழிகள் நம் மை அழைத்துச் செல்கன்றன. அதுவே தங்களது எழுதித்துக்கள்ன் மத்து பெரிய பலம் என நான் கருதுகிறேன். இது ஏனைய

படைப்பாள்கள்டம் ரூந்து தங்களை வேறு படுத்தக்காட்டும் அம்சமாகவும் இருக்கிறது. தங்களுக்கு இது எப்படிச் சாத்தியமாகிறது?

நான் இலங்கையில் தொடர்ந்து எழுதியிருந்தால் என் எழுத்து வேறு மாதிரி விரிந்திருக்கும். அதை எப்படி வாசகர்கள் ஏற்றுக் கொண்டிருப்பார்கள் என்பதை ஊகிக்கவே முடியாது. நல்ல இலக்கியம் என்றால் வாழ்க்கையை அறிவதுதானே. வாழ்க்கையின் விசாரணை. ஒருவன் ஒரு வாழ்க்கைதான் வாழ்முடியும் கோடிக்கணக்கான மனிதர்கள் இருப்பதால் கோடிக்கணக்கான வாழ்க்கை முறையும் இருக்க வேண்டும். இவை எல்லாவற்றையும் ஒருவர் வாழ்நாளில் அறியவே முடியாது. அதற்காகத் தான் பலவிதமான நால்களை வாசகர் படிக்கிறார். மனித வாழ்க்கையின் ஒரு சிறு கூறை அறிந்துகொள்கிறார்.

அதிர்ஷ்டவசமாக என் வாழ்க்கையில் நிறையப் பயணத்தை சந்திக்க நேர்ந்தது. அது கொடுத்த அனுபவம் அரிது. அதுதான் என் பலம்கூட ஆகவே அதைவைத்து என் புனைவுகளை செய்தேன். அவை புதுமையாகவும் சுவாரஸ்யமாகவும் அமைந்தன. மைக்கேல் ஒண்டாச்சி என்பவர் இலங்கையிலிருந்து கண்டாவுக்கு 60 வருடங்களுக்கு முன்னர் குடிபெயர்ந்தவர். சமீபத்தில் அவர் எழுதிய நாவல் The Cat's Table. இலங்கைப் பின்னணியில் கதை ஆரம்பித்து மேல் நகர் கிறது. அவர் இலங்கையைவிட்டு புறப்பட்டு 60 வருடம் ஆனாலும் இலங்கை அவரை விட்டுப் போகவில்லை. என்ன சொல்கிறேன் என்றால் புலம் பெயர்ந்தவர்கள் தாம் விட்டு வந்த சொந்தங்களையும், புலம்பெயர்ந்த நாட்டில் கண்ட சொந்தங்களையும் மட்டும் எழுதினால் போதாது. புலம் பெயர்ந்த நாட்டு மக்களைப்

பற்றியும் எழுதவேண்டும். அப்பொழுதுதான் அந்த எழுத்து உலகத்தை நோக்கி நகர ஆரம்பிக்கிறது.

ஒரு தளி சம்பவத்தை எடுத்துப் பெருக்கி அதை உலக அனுபவமாக மாற்றுவதுதானே இலக்கியம். உலக பயணத்தில் கிடைக்கும் அனுபவம் எத்தனை அற்புதமானது. அதை இலக்கியமாக்கும் போது தமிழ் இலக்கியம் செழிப்பட்டது. தமிழிலே 'உவன்' என்ற வார்த்தை உண்டு. வேறு ஒரு மொழியிலும் அது கிடையாது. ஆகவே தமிழ் சிறந்த மொழியா? அல்கொங்குவின் மொழியில் 'நான், நாங்கள்' போன்ற வார்த்தைகள் இல்லை. 'நீ மட்டும்தான் உண்டு. ஆகவே அது தாழ்ந்த மொழியா? ஒவ்வொரு நாட்டிலும் உள்ள தனித்தன்மை, மனிதப் பண்பு, மொழி, கலாச்சாரம் அவற்றின் உயர்வு கண்ணுக்குப் படுகிறது. எழுதும்போது அது ஒரு பொதுத்தன்மையை பெறுகிறது. அதுதான் இலக்கியத்தை மேன்மையடைய வைக்கிறது என நான் நினைக்கிறேன்.

- இலக்கியங்கள் தேசிய, புரியல் பண்பாடு மற்றும் வாழ்வயல் அமைவுகளுக்கு ஏற்ப பெயர் கொண்டு சுட்டும் மரபே வழிக்காக இருந்து வருகிறது. உதாரணமாக தமிழக இலக்கியம், ஆழ்த்தமிழ் இலக்கியம், மலைச்யத் தமிழ் இலக்கியம், சங்கப்பூர் தமிழ் இலக்கியம் பொன்றவற்றைக் குறிப்படலாம். தங்களது கதைகள், பல்வேறு புவியியல்சார் நாடுகளான இலங்கை, இந்தியா, சுவிடன், அமெரிக்கா, ஆப்கானிஸ்தான், கனடா, ரியாரால்யோன், பாக்ஷ்தான் என வர்யும் உலகம் தழுவிய கதைப்புலங்களன் மாறுபடும் மொழி, இனம், நிறம் உணவுப் பழக்கங்கள் சடங்குகள், சமய வழிபாடுகள், போன்ற வேறுபாடுகளன் முரண்நிலையைப் பறவ செய்துள்ளன. இந்நிலையல் தங்கள் எழுத்துக்களை எவ்வாறு புரியல் சார்ந்து பயர்ச்சிடலாம்? எதற்காக புவியியல் சார்ந்து ஒரு பெயர் கூட்டுவேண்டும்? நான் உலகப் பொது வான படைப்பை நோக்கியல்லவா நகர்ந்து கொண்டிருக்கிறேன். யாராவது இவர் 'ஸுத்து எழுத்தாளர்' என்று என்னை அறிமுகம் செய்துவைத்தால் எனக்கு அது பிடிக்காது. 'ஸுத்தில் பிறந்த தமிழ் எழுத்தாளர்' என்பதுதான் சரி.

ஆங்கிலத்தில் எழுதும் அகில் சர்மாவை நான் நேர்காணல் செய்திருக்கிறேன். அவர் ஆங்கிலத்தில் எழுதிய இரண்டு நாவல்களும் புகழ்பெற்றவை. பல விருதுகள் வென்றிருக்கிறார். அமெரிக்க எழுத்தாளர் என்பது அவருக்கு

பிடிக்காது. இந்திய எழுத்தாளர் என்பதும் பிடிக்காது. இந்திய அமெரிக்க எழுத்தாளர் என்றே அறியப்படவேண்டும் என விரும்புகிறார். புலம்பெயர் எழுத்தாளர் என்பதையும் அவர் விரும்புவதில்லை. நான் 'ஸுத்து கனடிய தமிழ் எழுத்தாளர்' என்று அழைக்கப்படுவதையே விரும்புகிறேன்.

- தங்களது கதைகளில் நாயன்மார்களை வாழ்க்கைச் சம்பவங்கள், சலப்பத்தார், இராமாயண, மகாபாரத காவியங்கள், மற்றும் ஒளவையாரும் அவரது வாழ்க்கையும் பொன்றவற்றை குந்து தொன்மங்களைப் பயன்படுத்தியுள்ளிருக்கள். இப்படி தொன்மத்துறையிலே குந்துகளை அத்தகாப் பயன்படுத்திய எழுத்தாளர் தாங்கள்தான். ஒரு எழுத்தாளனுக்கு முந்தமிழ் அரவு முக்கீழ்மானது என்று நீங்கள் கருதுகின்றிருக்களா?

ஓரிசா மாநிலத்திலுள்ள அத்திக்கும்பாகல்வேட்டு பற்றி கேள்விப்பட்டிருப்பீர்கள். கி.மு 2ம் நாற்றாண்டில் கலங்கப் பேரரசன் பண்டைய பிராமி எழுத்துக்களில் பொறித்து வைத்தது. கல்வேட்டு அவரைப்பற்றி இப்படிச் சொல்கிறது. '1300 ஆண்டுகளாக தொடர்ந்து படை எடுத்து வரும் தமிழ்நாட்டு சேர சோழ பாண்டிய மன்னர்களின் சூட்டணியை முறியிடத்தார்.' அப்படியென்றால் என்ன பொருள். 3500 ஆண்டுகளுக்கு முன்னரேயே தமிழ் மன்னர்கள் ஆண்டு வந்திருக்கிறார்கள். எங்கள் சங்க இலக்கியம் 2500 ஆண்டுகள் பழமை வாய்ந்தது. அதிலே இருந்துதான் எல்லாமே பிறந்தது. சங்க இலக்கியத்தில் இல்லாத ஒன்றை அதற்குப் பின்னர் வந்த இலக்கியங்களில் காணவே முடியாது.

புறநானுறு 305 இப்படிச் சொல்கிறது.

களைத்து, மெலிந்து

இரவில் வந்த

இளம் பார்ப்பனன்

அரண்மனைக்குள் புகுந்து

சில சொற்கள் சொன்னான்.

போர் நின்றது.

இதைவிட சிறந்த சிறுகதை உண்டா? பார்ப்பனன் எதற்கு வந்தான்? எங்கிருந்து வந்தான்? யார் அனுப்பிய செய்தி? என்ன சொன்னான்? யார் அரசன்? ஏன் போர் நின்றது?

நக்கீரர் எழுதிய 'நெடுநல் வாடை' பத்துப்பாட்டுக்களில் ஒன்று. 188 வரிகள் மட்டுமே கொண்ட இந்தப் பாடலை எத்தனை தரம் படித்தாலும் அலுக்காது. நீண்ட நல்ல குளிர்காலம் என்பது பொருள். குளிர்காலம்

எப்படி நல்ல காலமாக இருக்க முடியும்? இதைவிடச் சிறந்த பின்நவீனத்துவ கதை படிக்கக் கிடைக்குமா? 2381 சங்கப்பாடல்களில் ஏழு பாடல்களை ஈழத்து பூதந் தேவனார் எழுதியுள்ளார். இன்னும் எத்தனை பாடல்கள் அவர் எழுதி அவை எமக்கு கிடைக்காமல் போயின்வோ?

கணிதமேதை ராமானுஜன் கேம்பிரிட்ஜ் பல்கலைக்கழகத்துக்குப் போன்போது தான் இளவுமிகு முதலே கண்டுபிடித்து நோட்டுப் புத்தகத்தில் எழுதிப் பாதுகாத்த கணிதத் தேற்றங்களை எடுத்துச் சென்றார். அதைப் படித்துப் பார்த்த பேராசிரியர் ஹார்டி திகைத்துப் போனார். ஏற்கனவே மேற்கிலே கண்டு பிடிக்கப்பட்ட பல தேற்றங்களை இவர் மீண்டும் கண்டுபிடித்திருக்கிறார். முறையான படிப்பு இல்லாததால் வேறு யாரோ கண்டுபிடித்ததை அவர் மீண்டும் கண்டுபிடித்தார்.

அதே மாதிரி பழைய இலக்கியங்களில் பரிசுச்சயம் இருந்தால்தான் அதைத் தாண்டி எழுத முயல முடியும். அதனால்தான் எமது இலக்கியச் செல்வத்தை ஓர் அளவுக்காவது நாம் அறிந்து வைக்கவேண்டும். ஏனெனில் அனைத்துமே அங்கேயிருந்துதான் வந்திருக்கிறது. அதுதான் ஆரம்பம். என்னைப் பார்க்க வரும் இலம் எழுத்தாளர்களுக்கு நான் என் நூல் களை பரிசாக அளிப்பதில்லை. சங்க நூல் களில் ஒன்றை இலவசமாகக் கொடுத்து அனுப்பவேன். அத்துடன் ஏ.கே ராமானுஜன் எழுதிய Poems of Love and War நாலை பல வெளிநாட்டு எழுத்தாளர்களுக்கு தபாவில் அனுப்பியிருக்கிறேன். பழந்தமிழ் அறிவு சிறப்பாக எழுதுவதற்கு நிச்சயம் உதவும்.

- தாங்கள் எழுதிய “உண்மை கலந்த நாட்குறிப்புகள்” நாவலா? புனைவுசார்ந்த சூயர்த்தக்குறிப்பா? தங்களது நிஜவாழ்வன் தரசனக் குறிப்பா? சிறுகதைகளன்ன் தொகுப்பா? வாசகங்கள் அனுபவத்தைப்பொறுத்து மாறுபடும் இந்தப்படைப்பை தாங்கள் எந்த வகைக்குள் அடக்குறிக்கள்?

வகைப்பாட்டுக்குள் அடக்கவேண்டியது வாசகரின் கடமை. இந்த வகைப்பாட்டுக்குள் அடங்கவேண்டும் என்றெல்லாம் எழுத்தாளர் யோசித்து எழுதுவதில்லை. Norman Mailer என்ற அமெரிக்க எழுத்தாளர் Executioner's Song என்ற நாலை எழுதினார். இது ஒரு கொலைகாரரின் உண்மைச் சரிதம். ஆனால் அவர் உண்மை கெடாதுபடி சுவாரஸ்யத்துக்காக புனைவும் சேர்த்திருந்தார். அமெரிக்காவின் புலிட்சர் பரிசுக்குழு அவருடைய நாலுக்கு

பரிசு வழங்கத் தீர்மானித்தது. ஆனால் என்ன வகைப்பாடு என்று அவர்களால் முடிவுசெய்ய முடியவில்லை. இறுதியில் உண்மைக் கதைக்கு புனைவு விருது வழங்கப்பட்டது. ஒரு புதிய வகைப்பாடும் உருவானது. Creative non-fiction.

'உண்மை கலந்த நாட்குறிப்புகள்' அப்படி ஒன்றும் புதுமையானது அல்ல. அசோகமித்ரன் அமெரிக்காவின் அயோவா பல்கலைக்கழகம் நடத்திய பட்டறைக்குச் சென்றபோது அங்கு நேர்ந்த அவருடைய அனுபவங் களை வைத்து ஒரு நூல் எழுதினார். அதுதான் 'உற்றன்' நாவல். அவருடைய அனுபவத்தில் கொஞ்சம் புனைவு கலந்திருக்கிறது. ஒவ்வொரு அத்தியாயமும் ஒரு சிறுகதை. எல்லாம் ஒன்றாகப் படிக்கும்போது அது நாவலாகிறது.

The Help என்ற ஆங்கில நாவலும் இப்படித் தான். கதெரின் ஸ்ரோக்கெட் வீட்டு வேலைக் காரிகளைப் பற்றி எழுதினார். தனித்தனியாகப் படிக்கும்போது சிறுகதையாகவே இருக்கும். ஒன்று சேர்ந்தால் நாவல். தமிழ் வாசகர்கள் புதுவிதமான உத்திகளுக்கும், கதை சொல்லும் முறைக்கும் தங்களை தயாராக்கிக் கொள்ள வேண்டும்.

- தங்களது கதைகள் வாழ்வன் ஆதாரசுருத்யான வடயங்களைப் போமல் வநோதமான வடயங்களை, கண்டகாட்சிகளை அழிவுமான வடயங்களைப் பயசுவதாக உள்ளன. இதனால் தங்களது எழுத்துக்களை தீவிரத்தன்மை குறைந்துவிடாதா?

வாழ் க்கைதானே மனிதர் களின் ஆதாரசுருதி. அதைப்பற்றித்தானே விசாரணை எல்லாம். 150க்கு மேலாக சிறுகதைகள் எழுதியிருக்கிறேன். அவை அனைத்துமே மனித இயல்பு பற்றித்தான். பல வேறு சூழ்நிலைகள், நிகழ்வுகளைச் சித்திரித்து உள்மன ஆழங்களுக்கு அவை இட்டுச் செல்லும். வாசிப்பதற்கு இலகுவாகவும் எளிமையாகவும் இருந்தால் அவை தீவிர இலக்கியம் இல்லாமல் ஆகிவிடுமா? எனக்குத் தெரிந்த ஆசிரியரொருவர் எழுதிய கதையை படித்துவிட்டு நன்பன் புரியவில்லையே என்று சொன்னான். எழுதியவருக்கு மட்டற் ற மகிழ்ச்சி. ஒருவருக்கு புரியவில்லை என்றால்தான் அது தீவிர இலக்கியம் என்று அவர் நம்பினார்.

புதுமைப்பித்தனின் 'கோபாலயங்காரின் மனைவி' என்ற சிறுகதை படிக்கச் சிரிப்பாக வரும். அவள் 'ஏ பார்ப்பான் என்றும் அவர் 'எட்ச்சிறுக்கி' என்றும் கொஞ்சகிறார்கள்.

ஆனால் கதை மாந்தர்களின் தனித்தனி மனப் பின்னல்கள் வாசகரின் இதய ஆழத்தை தொட்டுவிடும். டொஸ்ரோவ்ஸ்கியின் 'கரம்சோவ் சகோதரர்களின்' ஆரம்ப வரிகளே சிரிப்பைபுத் தரும். நிலக்கிழார் பாவல்லாவிச் கரம்சோவ் பற்றி ஆசிரியர் வர்ணிக்கிறார். 'இவர் பெரிய நிலப்பிரபு ஒன்றும் இல்லை. ஒரு வாய்ப்பு கிடைத்தால் யார் வீட்டிலும் புகுந்து உணவு மேசையில் உட்கார்ந்து கொள்ளக்கூடியவர். கடற்பஞ்சபோல மக்களை உறிஞ்சிவிடுவார்.' என்ன நகைச்சவையான வர்ணனை? ஆனால் கரம்சோவ் சகோதரர்கள் மிகத் தீவிரமான இலக்கியம்.

என்னுடைய எல்லாச் சிறுகதைகளுமே தீவிரத்தன்மை கொண்டவை. எளிமையும் சுவாரஸ் யமும் இருப்பதால் அவை தீவிரத்தன்மை இல்லாதவை என ஆகிவிடா. அப்படியான கதைகளை நான் எழுதியது கிடையாது.

- இலக்கியத்தில் வர்சனத்தின் பங்கு யாது. தமிழ் இன்றைய வர்சனப்போக்கு சர்யான பாதையில் செல்கிறதா?

தமிழ் நாட்டுக்கு இத்தாலியில் இருந்து வந்து தமிழ் கற்று பாண்டித்தியம் அடைந்தவர் வீரமாழிவிர (Joesph Beschi). இவர் 'தேம்பாவனி' என்ற நூலை எழுதி மதுரை தமிழ்ச் சங்கத்தில் அரங்கேற்றினார். அவருக்கு பலத்த எதிர்ப்பு. ஒரு புலவர் எழும்பி கேள்வி கேட்டார். 'எல்லாம் தெரிந்த பெஸ்கி அவர்களே வானத்தில் எத்தனை நட்சத்திரங்கள் உள்ளன?' அதற்கு பெஸ்கி சொன்ன பதில் பிரசித்தமானது.

ஆதியிலிருந்து ஒருவரின் படைப்பில் பிழை கண்டுபிடித்து மகிழும் கூட்டம் ஒன்றிருக்கிறது. மதிப்புரை என்றால் பிழை கண்டுபிடிப்பது என்று அவர்கள் அர்த்தம் பண்ணிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒரு பத்திரிகாசிரியர் நூலை விமர்சனத்துக்கு கொடுக்கும்போது சொல்கிறார். 'விமர்சனத்தில் இவரை ஒரு பிடி பிடியுங்கள்.' என்ன பொருள்? பத்திரிகாசிரியருக்கு எழுதியவரை பிடிக்க வில்லை.

ஒருவருடைய மதிப்புரை வலுவானதாக, நியாயங்களோடு நடுநிலையில் நின்று எழுதப்படுமானால் எல்லா எழுத்தாளர்களும் அதை வரவேற்பார்கள். எழுத்தாளர்களுக்கு தங்கள் எழுத்தை மேம்படுத்த வேண்டும் என்ற ஆசையுண்டு. நல்ல தரமான விமர்சனம் எழுத்தாளர் முன்னேறுவதற்கு உதவியாக

அமையும். ஆனால் பல விமர்சனங்கள் காழ்ப்புணர்வுடன் வெளிவருவது தெரியும். ஓர் ஆசிரியரைப் பிடிக்காவிட்டால் அவருடைய புத்தகமும் பிடிக்காது.

ஓர் ஆங்கில எழுத்தாளர் சொன்னார் 'நீ நன்றாக எழுதுவது சில பேருக்கு பிடிக்காது. உன்னைக் கவிழ்க்கவே பார்ப்பார்கள். என்ன செய்வது? முன்னுக்கு ஒடும் நாயைத்தான் பின்னுக்கு வரும் நாய்கள் கடிக்கும்' என்று. இது தவிர்க்க முடியாதது. ஓர் ஆறுதல் உண்டு. எழுத்தாளருக்கு நாட்டிலே சிலை வைப்பார்கள். எந்த விமர்சகருக்கும் எந்த நாட்டிலும் சிலை கிடையாது.

- தற்காலத்தில் தமிழ்ல் இணையத் தளங்களில் பல எழுத்தாளர்கள் எழுதுக்காரர்கள். முகநூல்களில் கவ்வைகள் சிறுகதைகள் பிரசரமாக்கிறான. அவற்றிற்கு நண்பர்கள் 'லைக்' பொட்டு உற்சாகப்படுத்துகிறார்கள். 'எட்டிற்கு' என்று ஒருவர் கீல்லாதது வாய்ப்பாகவும் இருக்கிறது. இப்படியே பொனால் இலக்கியதற்கும் என்னவாகும்?

இணையத் தளங்களில் எழுதுவது வரவேற் கத்தக்கடே. முன்பெல்லாம் எழுத்தாளர்கள் ஒரு தனிக் குழுவாக இயங்கினர். இப்பொழுது எழுதுவது மிகச் சுலபமாகிவிட்டது. நான் எழுத ஆரம்பித்த காலங்களில் எழுதுவதென்பது நிறைய உடல் உழைப்பை கோரும் விசயம். நீண்ட பேப்பரில் கையினால் எழுதி அனுப்பும் போது நகலும் எடுத்து வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். சிலவேளை பத்திரிகை ஏற்கும் பலதடவை நிராகரிக்கும். மீண்டும் எழுத வேண்டும். பத்திரிகையில் பிரசரித்தால் அடுத்த மாதம் பத்திரிகையில் வாசகர் விமர்சனம் வரும். சிலர் திட்டியிருப்பார்கள். இதையெல்லாம் தாண்டித்தான் எழுதவேண்டும்.

இப்பொழுது அப்படியில்லை. கணினி யில் எழுதி அப்படியே பத்திரிகைக்கு அனுப்ப லாம். அது உடனேயே இணையத்தில் பிரசர மாகிறது. வாசகர்கள் உடனுக்குடன் எதிர் விணையாற்றுகிறார்கள். சிலர் உற்சாகமுட்டு கிறார்கள். இவர்களுக்கு எட்டர் தேவையில்லை. இணையத்தில் ஆயிரக்கணக்கான எட்டர்கள் இவரை வழி நடத்துகிறார்கள். ஒரு ஆரம்ப எழுத்தாளருக்கு இதை விடச் சிறந்த வரவேற்பு எங்கே கிடைக்கும்? இணையத்தில் எழுதத் தொடங்கி பிரபலமாகி இன்று எழுதும் பல எழுத்தாளர்களை நான் அறிவேன். இணையம் இல்லாவிட்டால் இவர்கள் எழுத்தாளர்களாக மலர்ந்திருப்பார்களோ என்பது சந்தேகம்தான்.

அந்ரிஷ்டவெசமாக என்
வாழ்க்கையில் நிறையீ
யயணத்தை சுந்தக்க நேர்ந்தது.
அது கொடுத்த அனுபவம் அர்து.
அதுதான் என் பலம்கூட.
இடுகவே அதைவைத்து என்
புனைவுகளை செய்தேன். அவை
புதுமையாகவும் சுவாரஸ்யமாகவும்
அமைந்தன.

- இருபதுக்கும் மேற்பட்ட வெள்ளாட்டு ஆங்கல் எழுத்தாளர்களுடன் ஸந்ரகாணல் செய்துள் எர்கள். நமது தமிழ் எழுத்தாளர்களுக்கும் வெள்ளாட்டு எழுத்தாளர்களுக்கும் இடையிலான படைப்புகம் சார்ந்த எந்தகைய வேறு பாட்டை நீங்கள் காண்கள்கள்?

ஆங்கில எழுத்தாளர்களை நேர்காணல் செய்தபோது பல விசயங்களைக் கற்றுக் கொண்டிருக்கிறேன். அவர்கள் எல்லோருமே எழுத்தை முழுத் தொழிலாகக் கொண்டவர்கள். எழுத்தின் மூலமே அவர்கள் சம்பாதித்தார்கள். தமிழில் கைவிட்டு எண்ணக்கூடிய ஒரு சில எழுத்தாளர்களே இப்படி முழுநேர எழுத்துத் தொழிலில் இருக்கிறார்கள். மீதி எல்லோருமே பகுதிநேர எழுத்தாளர்கள். இதிலே சில அனுகூலங்களும் உண்டு. ஆங்கில எழுத்தாளர்கள் பதிப்பாளரிடம் முன் பணம் பெற்று எழுதுவதால் நேர நெருக்கடிக்கு உள்ளாகி அவசரமாக ஏதோ எழுதித் தப்பியிருக்கிறார்கள். தமிழில் அப்படி இல்லை. எழுத்தாளரால் தொந்தரவு இல்லாமல் நிதானமாக எழுத முடிகிறது.

இன்னொரு முக்கியமான விசயம் நான் நேர்காணல் செய்த எழுத்தாளர்கள் எல்லோருமே புனைவு இலக்கியம் முறையாகக் கற்றவர்கள். Master of Fine Arts பட்டதாரிகள்.

ச்ருகதையை உபதேசத்திற்கு பயன்படுத்தக்கூடாது என்பதை நடமாக இருந்தேன். அது தால்லே கல்லைக் கட்டிக்கொண்டு நீந்துவதுபோல். எந்தச் ச்ருகதையும் ஒருவித தரசனத்தை தருவவண்டும். இன்றும் அப்படித்தான் நினைக்கிறேன்.

வருமானம் குறைந்த எழுத்தாளர்களையும் சந்தித்திருக்கிறேன். வெற்றி கிட்டுமட்டும் தொடர்ந்து மனம் தளராமல் எழுதுகிறார்கள். ஒர் எழுத்தாளரின் முதல் புத்தகத்தை 50 பதிப்பகங்கள் நிராகரித்தன. 51வது பதிப்பகம் வெளியிட்டது. 50 லட்சம் பிரதிகள் விற்றுத் தீர்ந்தன.

அவர்கள் எழுத்தை மிகத் தீவிரமான ஒரு தொழிலாகவே பார்க்கிறார்கள். திருப்தி வரும்வரை திருத்தி திருத்தி எழுதுகிறார்கள். நோபல் பரிசு பெற்ற எழுத்தாளர் அலிஸ் மன்றோ 70 பக்கம் எழுதிவிட்டு அதை தூக்கிப் போட்டிருக்கிறார். ‘எழுதியதை எறிந்துவிட்டார்களா’ என்று கேட்டேன். சிரித்தார். எழுதியவற்றை சிறு சிறு பத்திகளாக வேறு வேறு கதைகளில் சேர்த்துவிட்டதாகச் சொன்னார்.

இன்னொன்றும் ஆச்சரியப்பட வைத்தது. ஒரு சிறுகதையோ நாவலோ எழுதி அனுப்பினால் பத்திரிகை அதை அப்படியே ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. எல்லாப் பத்திரிகை அலுவலகங் களிலும் fact checker (உண்மை சரிபார்ப்பவர்) இருக்கிறார். அவர் சரிபார்த்த பின்னரே பிரசரத்துக்கு போகும். டேவிட் செடாரிஸ் என்ற பிரபல எழுத்தாளர் நியூயோர்க்கர் பத்திரிகைக்கு எழுதிய கட்டுரையில் பாரிஸ் நகரத்தில் தான் பயணம் செய்த பஸ் ஸின் நிறத்தை எழுதிவிட்டார். அவர்கள் பாரிஸ் நகர் பஸ் நிறுவனத்தை தொடர்புகொண்டு

அவர் எழுதியது சரியென்று கண்டுபிடித்த பின்னர்தான் கட்டுரையை வெளியிட்டார்களாம். இதை அவரே சொன்னார்.

சமீபத்தில் எனக்கும் ஓர் அனுபவம் ஏற்பட்டது. National Geographic பத்திரிகையில் இருந்து எனக்கு மின் னஞ்சல் ஒன்று வந்தது. இலங்கை பற்றி ஒருவர் எழுதிய கட்டுரையில் ஒரு வரியை சரிபார்க்கச் சொல்லி கேட்டிருந்தனர். மிகச் சின்ன விசயம்தான் என்றாலும் ஒவ்வொன்றையும் சரிபார்த்துத்தான் வெளியிடுகிறார்கள். எழுத்தாளர்கள் தீர் விசாரிக்காமல் சும்மா எழுத முடியாது.

- பல ஆண்டுகளாக வெள்ளாட்டில் இருக்கும் நீங்கள் அங்கருந்து பார்க்கும்போது சமகால ஈழத்துப் படைப்புகள் எத்தகைய கண்பிழைத் தருக்கின்றன?

ஆழத்தின் சூழல் இலக்கியத்துக்கு ஏற்றதாகத் தான் இருக்கிறது. சமீபகாலத்தில் மிகப்பெரிய மாற்றம் என்னவென்றால் புத்தகங்கள் கிடைப்பது. ஒரு காலத்தில் புத்தகங்களுக்கு ஆறுமாதம் காத்திருப்போம். இப்போவெல்லாம் 6 நாட்களில் புத்தகங்களை இணையம் மூலம் தருவிக்க முடிகிறது. இதுதவிர கிண்டிலிலும், இணையத்திலும் நிறையவே வாசிக்கக் கிடைக்கிறது. புத்தகங்கள் வெளிவந்ததும் விமர்சனங்களும், விவாதங்களும் இணையத்தளங்களிலும், முகநூல்களிலும் சூடு பிடிக்கின்றன..

போர் முடிந்த பின்னர் ஈழத்துச் சூழல் மாறிவிட்டது. பல எழுத்தாளர்கள் உள்ளே இருந்தும் வெளியே இருந்தும் எழுதுகிறார்கள். போர் அனுபவங்கள், சிறை அனுபவங்கள், புலம் பெயர்ந்த அனுபவங்கள் எனத் தமிழ் இலக்கியத்துக்கு மிகப் பெரிய வரவு கிடைத்திருக்கிறது. ஈழத்து இலக்கியம் தமிழ் இலக்கியத்தை செழுமைப்படுத்துகிறது. ஈழத்து படைப்பாளிகள் தங்கள் எழுத்தை புதிப்பிக்க முடியாத சூழல் முன்பு இருந்தது. இப்பொழுது அது மாறி அநேக நூல்கள் வெளிவருகின்றன.

- தமிழ் இலக்கியத்தோட்டம் என்ற அறக்கட்டளைக் குழுமத்தின் தீர்மானம் உறுப்பினராக இருக்கிறீர்கள். வருடா வருடம் இயல்வருது வழங்க இலக்கியப் பண்யாளர்களைக் கொரவக்கிறீர்கள். இந்த அமைப்பு எப்படி தீர்மானித்தது. எந்தாலத்தோட்டம் இருக்கிறதா? இங்கிலாந்தில் புக்கர் பரிசு இருப்பதுபோல அமெரிக்காவில் புலிட்சர் பரிசும், கனடாவில் கில்லர் பரிசும் இருக்கின்றன. உலகத்திலே

பல நாடுகளில் அந்தந்த மொழிகளில் எழுதுபவர்களுக்குப் பரிசு இருக்கிறது. இந்தியா, இலங்கை, மலேசியா, சிங்கப்பூர் போன்ற நாடுகளிலும் பரிசுகள் தரப்படுகின்றன. இன்று தமிழர்கள் உலகெங்கும் பரந்து வாழ்கிறார்கள். நியூசிலாந்தில் இருந்து கனடாவரை தமிழ் மக்களும் அவர்கள் இலக்கியமும் விரிந்து கிடக்கிறது. உலகத் தமிழர்களுக்கு பொதுவான ஓர் அமைப்பு இல்லை. உலகத்தில் எங்கேயிருந்தும் தமிழ் மொழியை வளர்க்கும் மேலான சிந்தனை கொண்ட பெருந்தகைகளை அடையாளம் கண்டு அவர்களுக்கு வாழ்நாள் இலக்கிய சாதனையாளர் விருது (இயல் விருது) வழங்கி கொரவிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் தோன்றியது.

திரு செல்வா கனகநாயகம் அப்பொழுது ஆங்கிலப் பேராசிரியராக ரொறொன்றோ பல்கலைக்கழகத்தில் பணியாற்றினார். தென்னாசிய மையத்துடன் இணைந்து செயலாற்ற தமிழ் இலக்கியத் தோட்டம் உருவாக்கப் பட்டது. சர்வதேச நடுவர் குழுவும் அமைந்தது. முதல் இயல் விருது திரு சுந்தர ராமசாமிக்கு வழங்கப்பட்டது. அதைத் தொடர்ந்து 16 இயல் விருதுகள் இதுவரை கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இது ஆரம்பிக்கப்பட்டு சில வருடங்களிலேயே Toronto Star என்ற கனடாவின் பிரபல பத்திரிகை இலக்கியத் தோட்டத்தின் சேவை பற்றி எழுதியது. இப்பொழுது வழங்கும் இயல் விருது 2500 டொலர் பணப்பரிசும் கேடயமும் கொண்டது. பரிசாளர்கள் உலகத்தின் பல வேறு நாடுகளிலிருந்து ரொறொன்றோ வந்து விருது பெற்றுக்கொள்கிறார்கள். அத்துடன் ரொறொன்றோ பல்கலைக்கழகத்தில் உரையாற்று வதற்கான ஏற்பாடும் இருக்கிறது..

இயல் விருதுடன் புனைவு, அபுனைவு, கவிதை, மொழிபெயர்ப்பு, கணிமை, மாணவர் கட்டுரை பரிசுகளும் வழங்கப்படுகின்றன. எதிர்காலத்தில் இன்னும் விரிவாக்க வேண்டும். நிதிதான் பிரச்சினை. சமீபத்தில் கனடா பாரான மன்றத்தில் தமிழ் இலக்கியத் தோட்டத்தை பாராட்டிப் பேசியது அது தன் இலக்கை நோக்கிச் சரியாகச் செல்கிறது என்ற திருப்தியை கொடுத்திருக்கிறது..

- ஹார்வார்ட் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ் இருக்கை அமைப்பதற்கான முயற்சீயல் நீங்களும் முனைப்புடன் சுபட்டுவருகிறீர்கள். இந்த முயற்சீ எப்படித் தொடர்ந்தது?

எதற்காக புவியில் சார்ந்து
 ஒரு பயர் கூட்டவேண்டும்?
 நான் உலகப் பொதுவான
 படைப்பை நோக்கியல்லவா
 நகர்ந்துகொண்டிருக்கிறேன்.
 யாராவது இவர் 'ஸமுத்து
 எழுத்தாளர்' என்று என்னை
 அந்முகம் செய்துவைத்தால் எனக்கு
 அது பிடிக்காது. 'ஸமுத்தல் பிறந்த
 தமிழ் எழுத்தாளர்' என்பதுதான் சா.

திரு. ஜானகிராமன், திரு. திருஞானசம்பந்தம் ஆகிய மருத் துவப் பெருந் தகைகள் அமெரிக்காவில் கடந்த நாற்பது ஆண்டுகளாக பணியாற்றி வருகிறார்கள். இவர்கள் இருவரும் தமிழில் அளவற்ற பற்றும், அதற்கு ஏதாவது செய்யவேண்டும் என்ற அடங்காத வேட்கையும் கொண்டவர்கள். 380 வருடங் களாக இயங்கிவரும் ஹார்வார்ட் பல்கலைக் கழகத்தில் தமிழ் இருக்கை கிடையாது. இந்தக் குறையை நீக் கவேண்டும் என்று நினைத்தார்கள். ஹார்வார்ட் அதிபர்களைச் சந்தித்து ஆளுக்கு அரை மில்லியன் டொலர்கள் நன்கொடை உதவி தமிழ் இருக்க அமைப்பதற்கான ஒப்புதலை பெற்றுவிட்டனர். தமிழ் இருக்கைக்கு வேண்டிய மொத்த நிதி 6 மில்லியன் டொலர்கள். அதிலே ஒரு மில்லியன் டொலர்கள் போக, மீதி ஐந்து மில்லியன் டொலர்களை உலகத் தமிழர்களிடமிருந்து திரட்டி தமிழ் இருக்கையை உருவாக்கவேண்டும். உலகத்தின் பல நாடுகளிலிருந்தும் இதற்கான ஆதரவு பெருக்கிறது. அனைத்து தமிழர்களும் இந்தப் பணிக்கு ஆதரவு நல்கவேண்டும் என்பதுதான் என் விருப்பம்.

- இந்த ஸூர்காணல் மூலம் வேறு எதையாவது கூறவெறும்புக்ரீகளா?

ஹார்வார்டில் பேராசிரியராக பணியாற்றும் ஒருவரைச் சந்தித்தேன். அவருக்கு 17 மொழிகள் தெரியும். அவர் சொன்னார். 'இன்று

எனக்கு தமிழ் பற்றி தெரிந்தது அன்று 50 வருடங்களுக்கு முன்னர் தெரிந்திருந்தால் நான் தமிழை முதல் பாடமாக எடுத்திருப்பேன்.' தமிழின் பெருமை பற்றி வேற்று நாட்டவர் சொல்லும்போதுதான் எங்களுக்குப் புரிகிறது.

2500 வருடங் களுக்கு மேலாக வாழ்ந்துவரும் தமிழ் மொழியின் நீண்ட சரித்திரத்தில் தமிழ் இன்று கடைசிப் படியில் உள்ளது என்றே நான் நினைக்கிறேன். சரித்திரத்தில் முன்னர் எப்போதும் தமிழ் இப்படியான நிலையை அடைந்ததில்லை. ஆங்கிலேயர் ஆட்சியில்கூட தமிழ் இவ்வளவு உதாசீனப்படுத்தப்பட்டதில்லை. சமீபத்தில் தமிழ்நாட்டு பிரபல பத்திரிகை ஒன்றில் எழுத்தாளர் ஞானி எழுதிய கட்டுரையின் ஒரு பகுதியைக் கீழே தருகிறேன்.

'முதலில் தமிழ்நாட்டில் ஆரம்பக் கல்வி முதல் உயர்கல்வி வரை தமிழிலேயே பயிலுவதற்கான உந்துதலே இல்லாத சூழலிருக்கிறது. அரசுப் பள்ளிகளில் எல்லாம் தமிழ் வழிக் கல்வி வகுப்புகள், ஆங்கில வழிக் கல்வி வகுப்புகளாக மாற்றப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. இந்தியாவிலேயே தமிழ்நாட்டில் மட்டும் தான் தாய்மொழியையே படிக்காமல், ஒருவர் முனைவர் பட்டம் வரை வாங்கக் கூடிய கல்வி முறை இருக்கிறது. வேறு எந்த மாநிலத்திலும் இது நடக்காது. இன்று தமிழில் படிப்போர் குறைந்துவரும் நிலையில், தமிழையே முதன்மைப் பாடமாக கொண்டு படிப்பவர் எவர்?'

இன்று கனடாவிலும் அமெரிக்காவிலும் ஆயிரக் கணக்கான மாணவர்கள் முறையாகத் தமிழ் படிக்கிறார்கள். எந்த வேலை கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையில் அவர்கள் படிக்கிறார்கள்? நேற்றுக்கூட ரொஜோன்ரோவில் YRoots என்ற அமைப்பு வழியாக 20 இலம் மாணவர்கள் கணினிமூலம் தமிழ் கற்பதை கண்டு வந்தேன். தாய்மொழி மீது அவர்கள் கொண்டுள்ள பற்று பெருமிதம் அடைய வைத்தது.

மூன்று லட்சம் மக்கள் பேசும் ஜஸ்லாந்து மொழிக்கு சொந்தமாக ஒரு நாடு உண்டு. 8 கோடி மக்கள் பேசும் தமிழ் மொழிக்கு ஒரு நாடு இல்லை. ஒரு கோடி மக்கள் பேசும் தமிழ் மொழிக்கு ஒரு நாடு இல்லை. ஒரு கோடி மக்கள் பேசும் தமிழ் மொழிக்கு ஒரு நாடு இல்லை. ஒரு கோடி மக்கள் பேசும் தமிழ் மொழிக்கு ஒரு நாடு இல்லை. ஒரு கோடி மக்கள் பேசும் தமிழ் மொழிக்கு ஒரு நாடு இல்லை. நாம்தான் போராடவேண்டும். நாம்தான் எங்கள் மொழியைக் காப்பாற்ற வேண்டும்.

லண்டன் சிறை

அண்ணா !

எனக்கு மனது மிகவும் பாரமாக இருக்கிறது. உங்களுக்குச் சொல்லாமல் நான் யாருக்குச் சொல்வது அண்ணா. எனக்கு நானே பெரும் தவறு செய்து விட்டேன். அந்தத் தவறுக்கு என்னால் எப்படிப் பரிகாரம் காணுவது என்று யோசனையாக இருக்கிறது. நான் இதனை நினைத்தோ அல்லது வேண்டுமென்றோ செய்யவில்லை என்று சொல்ல முடியாது. எனது இளமைப் பருவம். வாழ்வு தொடர்பான அச்சம். ஒருவேளை நான் பணக்காரனானால் என்னால் இந்த ஸ்டாண்டில் பெருமையாக வாழமுடியும் நல்ல அழகான பெண்ணைத் திருமணம் செய்ய முடியும் என்ற நப்பாசையினால் இன்று நான் இந்தச் சிறையில் கிடந்து உழலுகிறேன்.

அண்ணா காலையில் பானும் பட்டரும் முட்டையும் பீஸ் ஸாம் பாலும் தருகிறார்கள் சாப்பிடுவதற்கு.

ஆனால் சாப்பாட்டுக் தட்டைப் பார்க்கும்பொழுது நான் ஒரு கைதி என்பது பெரும் வேதனையாக இருக்கிறது. ஒரு கால தவறு என்னை இப்படி வெளிநாட்டுச் சிறைக்குள் கொண்டுவந்து போடுமென்று நான் நினைத்துப் பார்த்திருப்பேனா?

இப்பொழுது அழகை வருகிறது. ஆனால் எனது கண்ணீருக்கு அர்த்தத்தை என்னால் காணமுடியாமல் இருக்கிறது அண்ணா.

ஸ்டாண்டன் சிறைச்சாலை ஒரு மனிதனுக்கு எப்படியெல்லாம் மன உளைச்சலைத் தரும் என்பதை நான் இப்பொழுது நன்றாகவே உணருகிறேன்.

ஹவுன்ஸ்லோ எனக்கு என்னத்தை தர மறுத்தது. அது எங்களது ஊர் போல ஆகி விட்டது. ஆனால் நாங்கள்தான் அந்த ஊரில் இருந்து அநியாயம் செய்து விட்டோம். அந்த மக்களுக்கு அநியாயம் செய்து விட்டோம்.

எங்கள் இளைஞர்கள் கூட்டத்தைத் தமிழ் மக்கள் கண்டால் பயப்பட வேண்டும் என்று நினைத்தோம். அப்பொழுதுதான் எங்களுக்கு மரியாதை என்று நினைத்தோம்

ஆனால் ஆறு வருசமாக நீடித்த எங்கள் சந்தோசம் இப்பொழுது வாழ்வு முழுக்க வெறுமையாகி விட்டதே அண்ணா.

உங்களோடு இருந்து பேசியிருந்தால். அண்ணியும் பிள்ளைகளும் தந்த அன்பை முழுசாகப் பெற்றிருந்தால் என்றை வாழ்க்கை இப்பிடிச் சிறையில் என்றாகியிருக்குமா? சிலருக்கு அன்பு செலுத்த யாரும் இல்லை நான் அன்பை உதாச்சீப்படுத்தியவன்.

எங்கு போய் யாருக்கண்ணா உங்கள் தமிழின் மனதைக் கொட்டுவது. அதனால்தான் அண்ணா உங்களுக்குச் சொல்லி அழ நினைத்தேன். இனி என் இந்த அழகை ஒரு போதும்

இணைய சிப்ஹூல்லாவர்

பிரயோசனப்படாது என்பது எனக்கு தெரியும். ஆனால் மனது வேகுகிறது.

போன வருசம் மே மாதம் இருபத்தேராம் திகதி எனது பிறந்தநாளன்று தானே ஜாரிகள், நாங்கள் நால்வரும் குற்றவாளிகள் என்று முடிவெடுத்தார்கள். நீதிபதி ஜாரிகளின் முடிவை ஏற்றுக் கொண்டு தீர்ப்பை வாசித்தபோது இல்லாத மனக்கவலை இப்பொழுது வருகிறது அன்னா.

இன்று எனது பிறந்தநாளன்னா அதுவா வது உங்களுக்கு நினைவிருக்குமா அன்னா. நிச்சயமாக நீங்கள் நினைத்து பார்க்க மாட்டர்கள் ஏனெனில் நான் ஒரு வேண்டாத பொருளாகி விட்டேன் உங்களுக்கு.

டொக்டர் சரவணபவனின் தமிழ் ராசன் ஒரு கேங்ஸ்டர் என்றல்வா ஊரெல்லாம் பெயர். அது உங்களின் டொக்டர் என்ற அந்தஸ்ததை ஆட்டி வைத்த ஒரு பெயர். அதனால் நீங்களும் அன்னியும் தமிழ் சமூகத்தில் பட்ட கஸ்டம் கொஞ்ச நஞ்சமா?

எனக்கு இந்தக் கஸ்டம்கள் எதனால் வந்தன என்று நினைத்துப் பார்த்து திருந்துவதற்கான இடமா இது. இது நரகமண்னா. பெயர்தான் வண்டன் சிறை.

ஆமி பிடித்துக்கொண்டு போய் எங்களுடைய நாட்டில் களுத்துறை ஜெயிலில் ஒரு வருசம் இருந்தது எல்லாம் சர்வ சாதாரணமாக இருக்கிறது அன்னா. அங்கு கொசு கடித்து துன்படுத்தியது. இந்த லண்டன் ஜெயில் படு பாதாளமாக இருக்கிறது. இதில் விழுந்தால் யாரும் மீள முடியாது. ஒரு வேளை அங்கு லண்டனில் இன்னும் ஆங்காங்கு இருக்கிற தமிழ் கேங்ஸ்டர்களுக்கு இந்த விடயத்தைச் சொல்லவேண்டும் போல இருக்கிறது அன்னா. ஆனால் அவர்கள் எங்கு கேட்கப் போகிறார்கள். கேட்டுத் திருந்துகிற மனநிலையில் எங்கடை பெடியள் இருக்க மாட்டினம்.

நானும் கேட்டுத் திருந்தியிருந்தால் இங்கை வந்திருப்பா? ஒருமுறை உங்களின் நண்பர் டொக்டர் மதிராஜகுமார் என்னைக் கூப்பிட்டு சொன்னவர் “தமிழ் உங்களுக்கு வெள்ளைக்காரரைத் தெரியாது நாங்கள் வந்தான் வரத்தான் தானே அவங்கடை நாட்டிலை சேட்டை விடாதேயும். உம்மை ஆதாரத்தோடை கையும் மெய்யுமா பிடிச்சு போட்டா அதுக்கு பிறகு உங்களாலே தப்ப முடியாது தமிழ்”

என் னிலும் என் னைப் போன்ற கேங்ஸ்டர்களிலும் அக்கறைப்பட்டு அவர்

சொல்லும்போது நான் அவரை அசட்டை செய்தேன். அது மட்டுமல்ல “உவர் கிழவர் எங்களுக்கென்ன சொல்லுறது” என்று நான் அவரை மதிக்கவேயில்லை. நான் அவரை உதாசீனம் செய்தேன். அவர் கடைசியாகச் சொன்னார் “தமிழ் நீரும் உம்மடை கூட்டாளி மாரும் ஜெயிலுக்குள்ளை போலீங்கள். அப்ப என்னை நினைக்கப் பாரும்” என்று.

இப்பொழுது டொக்டர் மதிராஜகுமாரை ஒவ்வொருநாளும் நினைக்கிறேன் அன்னா.

ஒருநாள் சவுத்தோலில் வைத்து தமிழ் பெண் நேர்ஸ் ஒருவர், அவருக்கு ஜம்பது வயதிருக்கும் இரவு வேலை முடிந்து கடை வீதி வழியாக வந்தார்.

நானும் என்ற கூட்டாளி ஒருத்தனும் சேர்ந்து மறித்தோம். மனிசி பயந்து கருகி விட்டது. மனிஸியின் பயம் மாறமுதல், என்ற இடுப்பில் இருந்த கைத்துப்பாக்கியை எடுத்து மனிசியின் தலையிலை வைச்சு கட்டு போடுவன் என்று மிரட்டினன்.

என்ற கூட்டாளி கையிலை சின்னக் கத்தி வைத்திருந்தான். அதைக் காட்டி மிரட்டினான். மனிசியை காச மெசின் இருக்கிற இடத்துக்கு கிட்டக் கூட்டிக்கொண்டு போய் இரவு 11.55 இற்கு முன்னாறு பவுண் எடுத்துத் தரச்சொல்லிக் கேட்டோம். மனிசி பயந்துபோய் நடுங்கியபடி காசை எடுத்துத் தந்தது. அப்பிடியே மனிசியைப் பிடித்து வைத்திருந்து 12.02 இற்கு இன்னொரு முன் னாறு பவுண் பலவந்துப்படுத்தி எடுத்துக்கொண்டு மனிசியிடமிருந்த தொலைபேசியையும் பறித்துக் கொண்டு ஆளை விரட்டி விட்டோம். ஒரு நாளைக்கு இங்கு லண்டனில் ஏ டி எம் மெசின் முன்னாறு பவுண்தான் தரும். இப்படி எல்லாம் தொழில் நுட்பமாய் யோசிக்க தொடங்கினோம்.

அந்த தமிழ் மனிசியின் கலங்கிய பயம் கலந்த கண் இன்னும் மனதில் நிற்கிறது. மனிசி கடைசியாக சொல்லிசுக் கொன் இரவு பகலாக கண்முழிசுக் கோயாளிகளைப் பாத்து உடல் வருந்தி கஸ்டப்பட்டு உழைக்கிற பண்த்தை வலு சுளுவா கொள்ளையடிக்கிறியன். அதுவும் வாழ வந்த இடத்திலை இப்பிடிச் செய்யிறியன் நீங்கள் உடம் பெல்லாம் புழுத்துத்தான் சாவீங்கள்.” மனிசியின் சாபம் அப்பொழுது கேலியாகத் தெரிந்தது. நானும் கூட்டாளியும் கெக்கட்டம் போட்டுச் சிரித்தோம். ஆனால் மனிசி அழுத அழுகை, சாபம் நாலு வருசத்தின் பிறகு இப்பொழுது இந்த நேரத்தில் உடல் முழுக்கப் புனவாய் நெளிகிறது அன்னா. என்னால் தாங்க முடியாமல் இருக்கிறது.

ஜெயிலில் இரவு முழுக்க வைட்டைப் போட்டு நித்திரை கொள்ள விடுகிறார்களில்லை. கொஞ்சமாவது தூங்க முடியாமல் சத்தம் ஒன்று போடுகிறார்கள். அது நொய்.....ய.....ய.....என்று கேட்டுக்கொண்டே இருக்கிறது. கிரிமினல் குற்றம் செய்யும் யாரும் ஜெயிலில் இருந்து வெளியில் போய் மீண்டும் ஒரு கிரிமினலாக எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் யோசிக்க கூட முடியாத அளவிற்கு அவர்களின் மனதை குருடாக்கி விட்டுத்தான் அனுப்புகிறார்கள்.

இப்படித்தான் எங்கள் கூட்டாளிகளில் ஒருவனான பற், கிறடிட்காட் மோசடி செய்ததுக்காக இங்கே பிடித்து ஜெயிலில் நாலு வருசம் போட்டார்கள். அவன் திரும்பி வந்தபோது சும்மா ஒரு நடைப்பினமாகவே இருந்தான். டி வி யை பார்த்துக்கொண்டிருந்தால் நிலை குத்தினமாதிரி அவனின் பார்வை அப்பிடியே இருக்கும். பார்த்தால் ஒரு விசரன் மாதிரி இருப்பான். அவன் சிரிப்பதை மறந்து போயிருந்தான். அவன் உயிருடன் உலாவுகிற வெறுமையானவனாக இருந்தான். சிலர் சொன்னார்கள் “ஜெயிலில் அவனுக்கு மூன்றையை ஸ்தம்பிதம் அடையச் செய்யும் மருந்து ஏதாவது சாப்பாட்டோடு சேத்து வெள்ளைக்காரர் குடுத்திட்டாங்களோ” என்று அது உண்மை போலத்தான் இருந்தது. மூன்றை உண்மையில் ஸ்தம்பிதம் அடைந்த மாதிரித் தான் அவன் இப்பொழுதும் இருக்கிறான். பேசினால் வார்த்தைகளைத் தவற விடுகிறான். பெரியவர்கள் சின்னவர்கள் என்று யாரையும் சரியாக அடையாளம் தெரியவில்லை. ஏன், தனது தாயைக் கூட சில நேரங்களில் மறந்து விடுகிறான்.

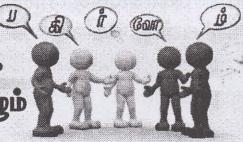
அவன் இங்கு வெளியில் இருந்தபோது பார்க்க வேண்டுமே என்ன பந்தா ஒவ்வொரு நாளைக்கு ஒவ்வொரு காரில் வருவான். எல்லாம் பென்ஸ், அவுடி, பி எம் டபிள்யூ என்று நல்ல பெறுமதியான காரிலைதான் வருவான்.

இங்கு தமிழ் பெட்டைகள் அவனை எப்படி ஆசைப்பட்டார்கள். இங்கை தமிழ் பெட்டைகளுக்கு காச இருக்க வேணும். நல்ல பெறுமதியான காரிலை வரவேணும் இல்லாட்டில் பெடியன் கேங்ஸ்டர் ஆக உடல் வலிமையோடு இருக்க வேணும். இல்லாட்டில் சண்டைக்காரனாக இருக்க வேண்டும். அப்பத்தான் இளம் பெண்கள் தேடி வருவார்கள்.

பற் அப்பிடித்தான் கவர்ச்சியாக இருந்தான். பத்மச்சௌன் என்ற தகப்பன் வைத்த பெயரை அவன் பற் என்று மாத்திவிட்டான். அது அவனுக்கு ஸ்டைலாக இருந்தது.

பகிரவோம....

ஸ்ரூம் தம்முழும்

சீவகசந்தாமண்ணை முதன்முதற் பதிப்பித்தபோது உ.வே. சாமிநாதஜயர் அவர்கள், ஒரு பிரதியை ஆறுமுக நாவலரின் மருகரான வித்வர்ஷராமண் பொன்னீல் மலையினால் அனுப்பி பின்வரும் கடிதத்தையும் எழுதியிருந்தார்.

“பாற்கடல் ஆழம் மந்திரமலைக்குத் தெரியுமென்ற வெறு எந்த மலைக்குத் தெரியாது. ஆதவோலச் சீவகசந்தாமண்ணை ஆழம் உங்களுக்குத்தான் தெரியும். ஏதா ஒருவாறு நான் பதிப்பத்திருக்கின்றேன். நாங்கள் அங்கெந்துகொள்ள வேண்டும்”

சீவகசிந்தாமணி பொன்னம்பலபிள்ளைக்கு மனப் பாடமாம். அக்காவியம் தன்னைக் கெடுத்துவிட்டது என்றும் சில சமயங்களிற் சொல்லுவாராம்.

இளம் பெட்டைகளின் விருப்பத்திற்காக அவர்களைப் பிடிப்பதற்காக இங்கு தமிழ் இளம் பெடியன்கள் தமிழ் கேங்குகளில் சேர்ந்து தங்களது வல்லமையைக் காட்டிக்கொண்டு திரிகிறார்கள். தலை முடியை கட்டையாக வெட்டி அல்லது சடாமுடி வளர்த்து கலர் பண்ணி என்று பெரிய அட்காசம்.

கழுத் தில் பாம் புச் சங் கிலி தவழ கவட்டுக்குள்ளை புண் வந்ததுமாதிரி நடக்க வேண்டும். அப்பதான் ஒரு தில் இருக்கிறமாதிரி அவர்கள் நினைக்கிறார்கள்.

லண்டன் பொலிஸார் தனக்கு வலை விரிக்கிறார்கள் என்று தெரியாமல் கூட்டாளி மார்க்களோடு சேர்ந்து கிறிட்டி காட் மோசடியில் வலு புளுகமாக காக்களை அள்ளிக் கொண்டிருந்தான் பற்.

இன்று பற் மனநிலை குழம்பிப் போய் இருக்கிறான். பைத்தியக்காரனாக இருக்கிறான்.. காக்ககாக வந்த ஆட்கள் எல்லாம் செத்த ஆட்டு உண்ணியாய் கழண்டு போய் விட்டார்கள்.

இப்பொழுது மெற்றோபோவிற்றன் பொலி கேங்ஸ்டர் களை அனேகமாக அடக்கிக் கொண்டிருக்கின்றனர். இருந்தும் இன்னும் சில தமிழ் குழுக்கள் இருக்கின்றனதான். ஆனால் அவர்களையும் பிடிக்க தூண்டில் போட்டபடிதான் பொலிஸ் இருக்கிறது. இன்டைக்கு இல்லாவிட்டால் நாளைக்கு பிடித்து உள்ளுக்குள் போட்டு விடுவார்கள்.

பெற்றோல் ஸ்டேலைன்கள், எலக்ட்ரோனிக் சாமான்கள் விற்கும் கடைகள் தான் கிறிட்ட

காட் மோசடிக்காரருக்கு பெரும் வசதியான இடங்கள். பாகிஸ்தான் காரன்கள், சோமாலியா காரன்கள், பங்களாதேஸ் காரன்கள் என்று பலர் மோசடி செய்கிறார்கள்.

பற்கு ஒரு குழுவுக்கே தலைவர் கடைகளுக்கு வருகின்ற கிறிட்டு காட் நம்பர்களை தொழில் நுட்ப இயந்திரங்களை கொண்டு அபகரித்து அதனைக் கொப்பி செய்து அதிலுள்ள பணத்தை அள்ளி எடுத்துவிடுவான்.

ஆட்கள் பணம் காணாமல் போனது தொடர்பாக பொலிலில் புகார் செய்து புகார் செய்து பொலில் ஒரு கட்டத்தில் பற்றை நூற்றுக்கணக்கான கிறிட்டு காட்டுகளோடு காரில் வைத்து அவனின் கூட்டாளிகளோடு கைது செய்தது.

குற்றம் நிருபிக்கப்பட்டு பற்குற்றவாளி என்று நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்தபோது பற்குற்றம் இறுகி இருந்தான். அந்த தீர்ப்பு நாளன்று நானும் நீதிமன்றுக்கு போயிருந்தேன். அப்பவும் எனக்கு புத்தி வரவில்லை அன்னா நான் இப்பிடி ஒரு நாளைக்கு பிடிபடுவேன் என்று யோசித்துப் பார்த்திருந்தால் இவ்வை வந்து இப்பிடி கஸ்டப்பட்டு இருக்க மாட்டேன் அன்னா.

சிறையில் என்னோடு சேர்த்து இன்னும் ஒன்பது இளைஞர்கள் இருக்கிறார்கள். எல்லோரும் பெரும் குழப்படிக்காரர்கள். இங்கு கொடுக்கிற மன அழுத்தத்தைப் பார்த்தால் நாங்கள் அனேகமாக ஒரு நடைப்பிணைமாக்கத்தான் வெளியில் வருவோம் போல இருக்கிறது அன்னா.

இங்கு ஏனைய வெள்ளைக்காரக் கைத்திகள் எங்களைத் துன்புறுத்துகிறார்கள். ஒரு பாலுறவு, சிறைச்சாலைகளில் அதிகமாக இருக்கும் என்று முதல் கேள்விப்பட்டனான். ஆனால் இங்கு வந்து பார்த்த பிறகுதான் தெரிகிறது. இங்கு “கே” ஆட்கள் நிறைந்திருக்கும் ஒரு உலகத்துக்கு வந்து விட்டோமோ என்று நினைக்கிறேன். இங்கு பலவந்தமாக உடலுறவுக்கு கூப்பிடுவார்கள். போகாவிட்டால் அடிக்கிறார்கள். ஆன் ஜெயில்ரகளே ஒருபாலுறவுக்கு கூப்பிடுகிறார்கள். போகாவிட்டால் எங்கள் மீது காறி உயிழ்கிறார்கள். இது நரகமாக இருக்கிறது.

அன்னா இந்தக்கடிதம் எழுதும்போது உங்களுக்கும் அண்ணிக்கும் குழந்தைகளுக்கும் நான் செய்த அநியாயத்துக்கும் உங்களின் சொல்லைக் கேட்காமல் விட்டதற்குமான பிராயசித்தம் இது என்று நான் நினைக்கவில்லை.

வெளியில் சுதந்திரம் என்றால் என்ன?

லண்டனில் சிறை வாழ்க்கை எப்பிடி இருக்கும்? என்பதை தமிழர்களைக் காணும் போதெல்லாம் நீங்கள் கொஞ்சம் சொல்லுங்கள் அன்னா. அப்படியாவது வெளியில் குழப்படி செய்கிற தமிழ் பெடியன்களின் காதுகளில் விழுட்டும் யாரும் இங்கு ஜெயிலுக்கு வரக்கூடாது.

லண்டனுக்கு அகதியாய், நாடோடிகளாய், வாழ்வை இழந்து, யுத்தம் தூரத்தி, வாழ இடமில் ஸாமல், அடைக்கலம் தேடி வந்த நாட்டில் எங்களின் சண்டித்தனங்களைக் காட்ட வெள்ளையர்கள் விட மாட்டார்கள். என்பதை எப்பொழுது எங்கடை ஆட்கள் விளங்குவார்கள்?

வாழ வந்த இடத்திலை சந்தோசமாக வாழ்ந்து விட்டு போக வேணும். குற்றவாளி களான எங்களை சிறைத் தண்டனை முடிந்தாப்பிறகு அனேகமாக இலங்கைக்கு நாடு கடத்தப் போகிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அன்னா ஊருக்குப் போனால் அங்கு சம்மா விடுவார்களா? அங்கும் ஜெயில் தான். என்னுடைய மிகுதிக் காலமெல்லாம் ஜெயிலிலா கழியப்போகிறது வாழ்வு?

நினைக்கும்போது அழுகை அழுகையாக வருகிறது அன்னா.

நான் திருந்தி விட்டேன். உங்களைப்போல ஏனையவர்களைப்போல லண்டனில் சந்தோசமாக வாழ வேண்டும் என்று ஆசையாக இருக்கிறது அன்னா. எல்லாம் காலம் கடந்த கனவு. ஒன்றும் நிறைவேற்மாட்டாது என்பது தெளிவாய்த் தெரிகிறது.

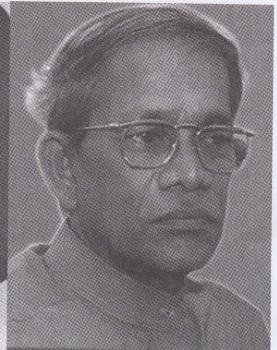
அன்னிக்கும் பிள்ளைகளுக்கும் அன்பை சொல்லுங்கள்.

உங்கள் தம்பி,
சோமசுந்தரம். அரவிந்தகுமார்

ஓஓஓ

உரையாசியரும் தமிழ் மரபில் திறனாய்வும்

சபா ஜெயராசா

தமிழ்க் கல்விச் செயல்முறையில் நிகழ்ந்த ஒரு சிறப்புத் தோற்றப்பாடு, நூல்களினதும் பனுவல்களதும் பெறுமானங்களை திறனறிந்துதீர்மானித்தலோடு இணைந்திருந்தது. விருப்புவெறுப்பற்ற அந்தப் புறவயச் செயற்பாட்டைமேற்கொண்டவர்கள் கற்றல் கற்பித்தலில் ஈடுபட்ட ஆசிரியர்களாகவும் இருந்திருக்கின்றார்கள். உரையாசிரியர் பாடஞ் சொல்லும் ஆசிரியராகவும் இருந்தமை அவர்களின் உரைகளை நுணுகினோக்குமிடத்துப் புலப்படும்.

உரையாசிரியர்களே தமிழில் திறனாய்வுக்கல்வியை வளர்த்த முன்னோடிகளாகவும் உளர். அவரவர் காலத்துச் சமூக இயல்பும் கல்வியின் இயல்பும் உரைகளில் இருந்து எழுகோலம் பெறுதலைக் கண்டுகொள்ள முடியும்.

இளம்பூரணர், பேராசிரியர், மணக்குடவர், பரிப்பெருமாள், திருமதையர், காலிங்கர், சேனாவரையர், நச்சினார்க்கினியர், பரிமேலழகர், அடியார்க்குநல்லார், சிவஞானமுனிவர், மயிலைநாதர், ஆழமுகநாவலர் என்றவாறு உரையாசிரியர் மரபு நீண்டது.

இலக்கணாரை, இலக்கியாரை, கலைகள் பற்றியாரை, தத்துவாரை முதலாம் உரைகளின் வளர்ச்சி தமிழ்க் கல்விச் சூழலில் நிகழ்ந்த திறனாய்வின் எழுகோலங்களைக் காட்டுகின்றன. உரை எழுதும் செயற்பாட்டில் நிகழ்ந்த பிற்றதொரு வளர்ச்சி உரைக்கு உரை எழுதுதல். குறித்துக்காட்டாக பரிமேலழகர் உரைக்கு திருமேனி இரத்தினகவிராயர், சரவணப்பெருமாள் ஜயர், முருகேசமுதலியார், அரசஞ் சண்முகனார் முதலியோர் உரைகளை எழுதியுள்ளனர். அறிவு வளர்ச்சியில் அது பிற்றதொரு நீட்சி.

உரை எழுதுதலும் திறனாய்வும் ஒன்றுடன் ஒன்று கலந்த செயற்பாடுகளாக இருந்தன. அவை முறைசார் கலைத்திட்டத்தில் உள்ளடக்கப்பட்டுமிருந்தன. மரபுவழி முறைசார் கல்வியில் செய்யுள் முக்கியத்துவம் பெற்றிருந்தமையால் செய்யுள்வடிவ உரைகளும் எழுதப் பெற்றமைக்குச் சான்றுகள் உள்ளன. நூலாசிரியரே தமது நூலுக்கு உரை எழுதிய நிகழ்ச்சிகளும் இடம்பெற்றன. வடமொழிக் கல்வியிலும் தமிழ் கல்வியிலும் அந்தச் செயற்பாடு இடம்பெற்றுவந்தது. எடுத்துக்காட்டாக “அகப்பொருள் விளக்கம்” என்ற நூலை எழுதிய நாற்கவிராசநம்பி (13 ஆம் நூற்றாண்டு) அந் நூலுக்குத் தாமே உரையும் எழுதினார்.

உரை எழுதுதலில் திறனாய்வுப் பண்புகள் இடம்பெற்றிருந்த நிலையில் முன்மொழியப் பெற்ற கருத்துக்களுக்குத் தருக்கநிலையில் மறுப்புக் கூறலும் வளர்ச்சியடையத் தொடங்கியது. மாற்றுக் கருத்துக்களை முன்வைத்தல் அறிவுவளர்ச்சியை முன்னெடுக்கும் ஒருமக்கியமான செயற்பாடு.

எடுத்துக்காட்டாக, வைத்தியநாததேசிகர் எழுதிய “இலக்கணவிளக்கம்” என்ற நூலில் இடம்பெற்ற கருத்துக்களை நிராகரித்து சிவஞானமுனிவர் (18 ஆம் நூற்றாண்டு) மறுப்புரை எழுதினார். தருக்கநிலைப்பட்ட மறுத்தல், அறிவுவளர்ச்சியின் குறிகாட்டியாயிற்று.

உரைதமுவிய திறனாய்வு கற்பித்தல் உள்ளடக்கமாக இடம்பெற்றமைக்குப் பின்வருவன சான்றுகளாக அமைகின்றன.

- (அ) திருக்குறளுக்குரிய உரைகளைத் தொகுத்து உரைவளம், உரைக்கொத்து, உரைவேற்றுமை முதலிய நூல்கள் ஆக்கப் பெற்றன.
- (ஆ) உரையில் வழுவுள்ள இடங்களை ஆராய்ந்து அறிதல் மேற்கொள்ளப்பட்டமை.
- (இ) கடினமான உரைப்பகுதிக்கு எளியநடையில் விளக்கம் கொடுத்தல் நிகழ்த்தப்பட்டமை.

(ஈ) மாணவர்க்கு ஏற்றவகையில் அடிக்குறிப்பு வழங்குதல் இடம் பெற்றமை.

(உ) வினாவிடைகளை அமைத்துக் கொடுத்தல் செய்வில் இருந்தமை.

(ஊ) உரையில் இடம்பெற்ற மேற்கோள், உவமை, பழமொழியுகியவற்றைத் திரட்டிவழங்குதல் இடம்பெற்றமை.

உரையாசிரியர்களது திறனாய்வு முறை மை நயப்பும், மதிப்பீடும் என்ற இரு பெரும் பரிமாணங்களைக் கொண்டிருந்தது. நயப்பு என்பது எத்தகைய அடிப்படைகளில் இருந்து மேலெழுகின்றது என்பதை நன்றால் பின்வருமாறு விளக்குகின்றது.

“சருங்கச் சொல்லல்
விளங்க வைத்தல்
நவிஞ்றோக்கு இனிமை
நன்மொழியுணர்தல்
ஒதச யுடைமை
இழம் உடைத்தல்
முறையின் வைப்பே
உலக மலையாமை
விழுமியதுயயத்தல்
விளங்கு உதாணத்து ஆகுதல்”

நாலை மதிப்பீடு செய்கையில் பின்வரும் குற்றங்கள் கருத்திற் கொள்ளப்பட்டமையை நன்றால் விளக்குகின்றது.

“குஞ்சுக் கூறல்
மிகையடக் கூறல்
சுறியது கூறல்
மாறுகொளக் கூறல்
வழுச்சொற் புணர்தல்
மயங்கவைத்தல்
வெற்றெனத் தொருத்தல்
மற்றொன்று விரித்தல்
சென்றுதேய்ந்து இருதல்
நின்று யயனின்மை”

நூல்கள் தொடர்பான மேற்குறித்த அனுகுமுறைகள் நூல் மதிப்பீடுகளுக்கு மட்டுமன்றி மாணவரின் அறிக்கைச் செயற்பாடுகளுக்குரிய ஒழுக்கங்களாகவும் இருந்தன.

திறனாய்வு செய்கையில் காமம் செப்பாது கண்டது மொழிதலும், (குறுந்.2) குணம் நாடிக் குற்றமும் நாடி அவற்றுள் மிகைநாடி மிக்ககொள்ளலும், (குறள் 540) வலியுறுத்தப்பட்டன.

உரைநூல்களுள் முதலிலே உருவாக்கம் பெற்றது இறையனார் அகப்பொருளுரை. வினாவும் விடையுமாய் கற்பிக்கும் முறை மையில் அமைந்துள்ள அந்த நூல்

விடைவாணந்தனூர் சத்தீல்
கிளிவநாச்சி

வாழ்வுரிமை கேட்டு...
பிறப்பதற்கு முன்னிருந்து
பயங்கரவாத தடைச்சட்டத்தில்
பலியிடப்பட்ட நாள்
பூட்டிய சிறையிலிருந்து
பட்டினிப்போர் புரிகின்றேன்
பாச உறவுகளுடன் நேசமாய் வாழ....

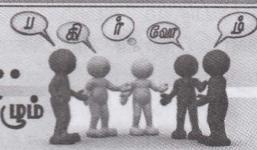
எனக்கு இனையாக எனை
பெற்றவனும் புறப்பட்டு விட்டாள்
பாதையோரும் பதாகையுடன்...
பாசமகளும் தாயுடன்
தானுமொரு பங்காளியாக...

மூவருக்கும் வேண்டுதல் ஒன்றே
“நல்லாட்சி ஓராசே நம்மை
நின்மதியாய் வாழவிடு - அன்றில்
நிரந்தரமாய் சாகவிடு...”

பூட்டிய சிறையிலிருந்து...

பகிரவோம்....

ஸமுழம் தமழும்

1700களில் வாழந்த ஒருவராக திசைவீரரத்தின முதலியார் கணிக்கப்படுகின்றார். இவர் பண்டத்தரிப் பில் வசித்தவர். இவரின் மேற் “கயல் முபந்தம்” என்றும் பிரபந்தம் பாடப்பட்டதாக அறியமுடிகின்றது.

அப்பிரபந்தத்தில் “உலாந்தரசர் மெச்சம்” என்று வருவதன்வாயிலாக ஒல்லாதரின்கீழ் பணிபுறிந்தவர் என்பது தெரியவருகின்றது. இக் கப்பல் பிரபந்தம் 1910கள் வரை மக்களால் பேசப்பட்ட பிரபந்தமாக இருந்துள்ளது.

உரைமரபு, திறனாய்வு மரபுகற்றல் கற்பித்தல் மரபு, ஆகியவற்றுக்கிடையே காணப்பெற்ற தொடர்புகளை வெளிப்படுத்தியுள்ளது. ஒரு சிறிய எடுத்துக்காட்டுவருமாறு.

“பாயிரம் என்ற சொற்குப் பொருள் யாதோ (வினா) எனின்” விடை: “புறவுரை என்பதாகும்” என்றவாறு அதுமேலும் விளக்கி உரைக்கப்படுகின்றது.

தொல்காப்பியம் என்ற பனுவல் கற்பித்தல் நூலாக வளர்ச்சிகொண்டவேளை இளம்பூரணர் சேனாவரையர், பேராசிரியர், நாசினார்க்கிளியர் முதலியோர் உரைகளை எழுதினர். அவர்கள் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களாக இருந்தமைக்கு இலக்கியம் மற்றும் கல்வெட்டுச் சான்றுகள் உள்ளன.

“மாணவர்க்கு உணர்வுப் பெருகல் வேண்டி வெளிப்படக் கூறாது. உய்த்துணரவைத்தல் அவர்க்கு (ஆசிரியர்க்கு) இயல்பு என்ற வாறு முதலாவது குத்திரவிளக்கத்தில் மாணவரையும் ஆசிரியரையும் சேனாவரையர் நினைவுபடுத்துகின்றார்.

“திறனாய்வு” என்ற நவீன எண்ணக்கருவுடன் உரையாசிரியர்கள் தமது ஆக்கங்களை முன் வைக்காதுவிட்டாலும், அவர்களது உரைவாயிலாக அக்காலத்து இலக்கியக் கொள்கைகளும், கவிதைக் கலைபற்றிய நுட்பங்களும் வெளிக்கிளம்பலைக் காண முடியும்.

கலைத்திறனாய்வும் உரையாசிரியர்களால் முன்னெடுக்கப்பட்டமை பிறிதொரு முக்கிய பதிவாகின்றது. அவ்வகையில் அடியார்க்கு நல்லாரின் சிலப்பதிகார உரை தமிழ் மரபிலே கலைத்திறனாய்வுக்குப் பொருத்தமான எடுத்துக் காட்டாகவுள்ளது.

சிலம்பின் காவியஅமைப்பு, கதைக்கட்டுக் கோப்பு, நிகழ்ச்சி ஒருங்கிணைப்பு, பாத்திர வார்ப்பு, செயல் நிகழும் காலைல்லை, இசை மற்றும் ஆடல் நுட்பங்கள் ஆகியவை அடியார்க்கு நல்லார் உரையிலே உட்பொதிந்துள்ளன.

தமிழிசைபற்றி ஆப்பிரகாம் பண்டிதர், சுவாமிவிலாநந்தர் முதலியோர் ஆய்வுகளை மேற்கொள்வதற்கும் அடியார்க்குநல்லார் உரை பெருமாவு கைகொடுத்துள்ளமையைக் குறிப்பிடவேண்டியுள்ளது.

ஓப்பியல் திறனாய்வுமறையும் உரையாசிரியர்களால் மேற்கொள்ளப் பட்டமைக்கு சிவஞானமுனிவரின் உரை சான்றாகவுள்ளது. தொல்காப்பியத்தையும் நன்னாலையும் ஒப்புநோக்கி அவர் மேற்கொண்ட ஆய்வு ஓப்பியல் திறனாய்வுக்குரிய பன்முகப்

பரிமாணங்களைக் கொண்டுள்ளமை குறிப்பிடத் தக்கது.

உரையாசிரியர்களது திறனாய்வுமறைமை தனித்து இலக்கணம், இலக்கியம் ஆகிய வற்றுடன் ஒன்றித்து நின்றுவிடாது ஒன்றி வைந்த பரந்த அறிவுத்தொகுதியுடன் தொடர்பு தெயதாக அமைந்தது. சோதிடம், மருத்துவம், கட்டடக் கலை, போர்க்கலை, உயிர்வகை, பயிர்வகை, தானியவகை முதலாம் பரந்த அறிவுத் துறைகளின் ஒன்றினைப் போடு உரையாசிரியர் பனுவல்களை அணுகினர்.

உரைநால்களின் சிறப்பு அவை “மூல நால்” என்று கருதப்படுமளவுக்கு மேலுயர்ச்சிகொண்டு எழுந்த தோற்றப்பாடுடன் தொடர்புடையது. உரையாசிரியர் தாம் வாழ்ந்த காலத்து அறிவுச் சூழல், பண்பாட்டுச் சூழல் வாழ்க்கைமறை அரசியற் சூழல் முதலியவற்றை அடியொற்றிய “வாசிப்பை” மேற்கொண்டமையால் அவை தனித் துவம் கொண்ட ஆக்கங்களாக மேலெழுந்தன.

தம்காலத்துப் பேச்சுமொழி, நாட்டார் பாடல் பழுமொழி, மரபுத்தொடர் முதலியவற்றுடன் தொடர்புபடுத்தி உரைகளை எழுதியமை அவர்களின் திறனாய்வு நோக்கினை மேலும் தெளிவுபடுத்தியுள்ளது.

திறனாய்வுக்குரிய வளமான மொழித்தளமாக இருப்பது உரைநடை. உரைநடைவடிவத்திலே நவீனத்துவத்தைப் புகுத்திய ஆறுமுகநாவலர், பின்வரும் ஏற்பாடுகளை மேற்கொண்டார்.

(அ) ஆங்கில உரைநடைக்குப் பயன்படுத்திய நிறுத்தக் குறியீடுகளைத் தமிழக்கு அறிமுகம் செய்தார்.

(ஆ) பொருள் இயைபு கருதி பந்தி பிரித்து எழுதும் முறைமையைப் பயன்படுத்தினார்.

(இ) கடினமான சொற் புனர் சி களைத் தவிர்த்தி, சொற்களைத் தனித்தனியாக எழுதும் செயற்பாட்டை முன்னெடுத்தார்.

(ஈ) சொல் லலங்காரங்களைக் காட்டிலும் பொருட் கையளிப்புக்குரியவாறு உரை நடையை முதன்மைப்படுத்தினார்.

மேற்கூறிய முயற்சிகள் உரைநடை வளத்துக்குமட்டுமன்றி, திறனாய்வு மொழிக் கையளிப்புக்கும் துறையாய் அமைந்தன.

தமிழக்குரிய திறனாய்வுத் தேவையை உரையாசிரியருது எழுத்துக்களில் இருந்தே உருவாக்கிக் கொள்ளல் வேண்டும் என்ற கருத்தை முன்வைப்போரும் உள்ளது.

மரபுவழித் தமிழ்க் கல்வியில் எழுந்த உரையெழுதும் முறைமை திறனாய்வை உட்பொதிந்திருந்தது மட்டுமன்றி, ஆராய்ச்சியையும் உட்பொதிந்திருந்தது. அந்திலையில்

அவர்கள் தமதுகருத்தை நிறுவுவதற்கு பொருத்தமான மேற்கோள்களையும் சான்றா தாரங்களாகப் பயன்படுத்தினர்.

திறனாய்வு வளம் நோக்கி வடமொழிச் சொற் களையும் (என்னக் கருக்களையும்) உரையாசிரியர் பயன்படுத்தினர். எடுத்துக் காட்டாக அனுவாதம், யோகவிபாகம், உத்தரம், நேயம், அதிகாரம் முதலாம் சொற்களை சேனாவரையர் பயன்படுத்தினர்.

வடநால் தருக்கம், வாக்கிய பேதம், வியாகரணம் முதலான வையும் உரையாசிரியரால் எடுத்தாளப்பட்டன.

சொல் விளக்கமுறையில் உரையாசிரியர் ஊன்றியநாட்டம் கெலுத்தினர். தொல்காப்பியம் சொல் லதிகாரத்துக்கு உரையெழுதிய தெய்வச் சிலையாரின் முயற்சி கள் அவ்வகையில் விதந்து குறிப்பிடத்தக்கவை. எடுத்துக் காட்டாக “செப்பும் வினாவும் வழா அல் ஓம்பல்” (12) என்ற குத்திரத்தில் வரும் செப்பு என்பதைப் பின்வருமாறு குறிப்பி டுகின்றார். “செப்பு நான்கு வகைப் படும். துணிந்து கூறல், கூறிட்டு மொழிதல், வினாவிடுத்தல், வாய் வாளாதிருத்தல்” என்று தொடங்கி அவற்றைமேலும் விபரித்துள்ளார்.

குறிப்பிட்டசொல் பல்வேறு கருத்துக்களைத் தாங்கிநிற்றலையும் பலவாசிப்புக்கு இட்டுச் செல்ல வையும் உரையாசிரியர் ஆழந்து நோக்கியுள்ளனர். எடுத்துக்காட்டாக பத்துப்பாட்டில் வரும் “அரி” என்ற சொல்லுக்கு நக்சினார்க்கினியர் பின்வரும் விளக்கங்களைக் கொடுத்துள்ளார்.

- (அ) மென்மை
- (ஆ) கோடு
- (இ) ஞாயிறு
- (ஈ) பொன்
- (உ) பறை
- (ண) வண்டு
- (எ) சிங்கம்
- (ஏ) அரிசி
- (ஐ) அறுத்தல்
- (ஓ) அரித்ததின்ற ஆகியவை.

“உரையாசிரியர்கள்” என்பதற்குரிய ஆங்கிலச் சொல்லாக கமில் சிவெலபில் COMMENTATORS (சென்னை, 1968, ப.255) என்பதைப் பயன்படுத்தியுள்ளார். உரையாசிரியர் பற்றிய தெளிவான நோக்கினை அது சுட்டிக்காட்டியுள்ளது. அதாவது அவர்கள் கருத்தை மாத்திரம் உரைத்தவர்கள் அன்று. அதற்கும் மேலான கருத்தாடல்களையும் முன் வைத்தவர்களாக இருந்தமையை சிவெலபில் எடுத்தாண்ட என்னக்கரு புலப்படுத்தியுள்ளது.

தமிழிலே வரன்முறைக்கல்வி வினைத் திறனுடன் செயற்பட்டுவந்தமைக்கு உரையாசிரியர்கள் மேற்கொண்ட ஆக்கங்கள் சான்றாகவுள்ளன. உரையோடு இணைந்த திறனாய்வுச் சிந்தனைகள். தமிழ்க் கல்வியின் பிறிதொரு பரிமாணத்தைப் புலப்படுத்துகின்றது.

திறனாய்வு (Criticism) என்பது மேலைப் புலக் கல்விவளர்ச்சியில் தோற்றம் பெற்ற ஒரு முக்கியமான கருத்துவடிவம். நவீனதிறனாய்வுச் சிந்தனைகள் ஆங்கிலக் கல்விவழியாகத் தமிழுக்குவந்தன. அதேவேளை தமிழ் மரபிலும் கலை இலக்கியத் திறனாய்வுச் சிந்தனைகள் வளர்ச்சியுற்றிருந்தமையைத் தொடர்புபடுத்திப் பார்த்தல் முக்கியமானது.

○○○

நால் : காலாந்தை மாற்றம் அம்மது மாறும்

காலங்கள் நாவரச நாடகம்

ஆசிரியர்: சி. குமாரவினங்கம்

விலை: ரூபா 200/-

ஆறு காட்சிகள் கொண்ட நாடக நூல் இது.

இந்த நாடகம் படித்துச் சூவைப்பதற்கும்

நடித்துக் காட்சிப்படுத்தவும் ஏற்றதாக எழுதப்பட்டுள்ளது.

நமது நாட்டில் மூன்று மாவட்டங்களில் ஏற்பட்ட வரட்சிக்குக் காரணம் என்ன?

இந்த வரட்சியை நிவர்த்தி செய்வதற்கு

நீண்டகாலத்திட்டம் என்ன?, இதற்கு

பொதுமக்களின் பங்களிப்பு என்ன?

போன்றவற்றிற்கு விடைதருவதாக இந்

நூல் எழுதப்பட்டுள்ளது. ஆசிரியர் விவசாய

விடயங்களை ஆய்வு செய்து சொட்டு

நீர்ப்பாசனம், தூறல்

நீர்ப்பாசனம் போன்ற

வற்றிற்கான விளக்கம்

மற்றும் சுவையான

பாடல்கள் ஆகியவற்றை

நாடகத்தில் புகுத்தியுள்ளார்.

சமூகப்பொறுப்புடன்

இந்த நாடக நூலை எழுதி

வெளியிட்ட ஆசிரியர்

பாராட்டுக்குரியவர்.

CLIMATE CHANGES DRAMA

நாடக நூலை எழுதிய ஆசிரியர்
வெளியிட்ட காலங்கள்
நாடக நூலை

பாராட்டுக்குரியவர்

By C. S. Kumaranagnan

இரண்கிழவுகளுடே வெளியாற்களுடே வெடிடாமலே திட்டன்

சிதராஜ்

காலையில் விழித்தெழுந்ததும் கபினை விட்டு வெளியே வந்து சூரியன் எந்தப் பக்கத்தில் உதித்திருக்கிறான் என்று பார்த்தான். அவனுக்கு சூரிய நமஸ்காரம் செய்யவேண்டும். ஊரிலென்றால் கிழக்குமுகம் பார்த்த வீடு. காலையில் முன் விறாந்தையில் நின்று பார்த்தால்.. காற்றிலைசையும் தென்னோலைகளுக்கு ஊடாக பளிச் பளிச் என சூரியன் தோன்றிக்கொண்டு வருவான். அப்போதெல்லாம் அப்பா தலைக்கு மேலாக கையை உயர்த்தி சூரிய நமஸ்காரம் செய்யும்போது பார்க்க அவனுக்கு வேடிக்கையாயிருக்கும். இப்போது மனைவியையும் பிள்ளைகளையும் பிரிந்திருக்கும் தனிமையில் அவனுக்கும் கடவுள் வணக்கமும் பிரார்த்தனையும் தேவைப்படுகிறது.

கப்பலுக்கு வேலைக்கு வந்து இரண்டு வருடங்களுக்கும் மேலாகிவிட்டது. சிறீலங்காவில் யுத்த காலத்தில் வேலைகளேதுமின்றி கஷ்டமும் கடனும் பட்டு வாழ்ந்த வாழ்க்கை வேணாமென்று போயிருந்தது. அதையெல்லாம் நிவர்த்திக்கமுடியாதா என்ற நப்பாசையிற்றான் கப்பலில் வேலைக்கு வந்து சேர்ந்தான். ஒரு வருடம் வேலை செய்துவிட்டு ஊரோடு போய்ச் சேர்ந்துவிடலாம் என்றுதான் ஓர் உத்தேசம் இருந்தது. வருடங்கள் கடந்துகொண்டிருக்கின்றன... அவனது கடன் பிரச்சினைகள் தீர்ந்தபாடுமில்லை... வீட்டுக்குப் போய்ச் சேர்ந்தபாடுமில்லை.

கப்பற்தளத்தின் பின் பக்கமாக வந்து நின்று வானத்தைப் பார்த்தான். கப்பலில் பயணிக்கும்போது திசைகள் மாறிவிடுகிறது. முதல் நாள் பயணித்த திசை, காலையில் விழிக்கும்போது மாறியிருக்கும். கப்பல் வேறு ஒரு திசையில் போய்க்கொண்டிருக்கும். ஒரே திசையில் பயணித்தாலும் பாகைக் கணக்கிலேனும் பக்கங்கள் மாறிவிடும். கடலைகளில் கப்பல் அசையும்போது சூரியனும் வானத்தில் ஏய்த்து விளையாடுவதுபோலிருக்கும். கருமேகங்களுக்குள்ளிருந்து சூரியன் வெளிப்படும்போது தோன்றும் ஒளிர்வு மனதில் ஒரு பரவசத்தை ஏற்படுத்தும். கைகளை உயர்த்தி வணங்கும்போது அவனுக்குக் கண்கள் கலங்கியது. அது, அந்த சூரிய ஜோதியின் தாக்கத்தினாலும் மனைவி பிள்ளைகளை நினைத்த பிரிவாற்றாமையாலும் கிளர்ந்த ஓர் உணர்ச்சி வசமாயிருக்கலாம். அவன் மௌனமாகிப்போனான். அப்படியே கண்களை மூடி மனச தியானித்தது. இது வழக்கமான சங்கதிதான். கப்பல் வாழ்வில் ஒவ்வொரு காலையும் கண் கலங்கலுடன்தான் புலர்கிறது.

சமையற்கூடத்திலிருந்து அயுப்கான் யன்னலூடு பார்த்து, அவனைச் சுத்தம் போட்டு அழைப்பது கேட்டது. அயுப்கான் மட்டமான கிரேக்க தூஷனத்தில் திட்டியபடி அவனை அழைத்தான். அடுப்பிலிருந்து கொதியெண்ணையும் தெறித்துப் பட்டதுபோல சுர்ற என ஏரிச்சலேற்பட்டது தயானந்தனுக்கு. எனினும் கண்களை மூடி நிதானித்து பிரார்த்தனையைத் தொடர முயன்றான். மீண்டும் அயுப்கானின் சூரல் அதுட்லாக ஒலித்தது. சட்டென சமையற்கூடத்தை நோக்கி ஓடினான்.

கப்பலில் சமையற்கட்டு உதவியாளாக வேலைக்கு சேர்ந்தவன் தயானந்தன். அழுப்கான் முதன்மை சமையற்காரன். பாகிஸ்தான் நாட்டைச் சேர்ந்தவன். சமையற்கட்டுக்குள் நுளைந்தபோது அழுப்கானிடமிருந்து மேலும் திட்டுக்கள் கிடைத்தன..

“சி.ப் என்ஜினியர் காலையிலேயே என்னை பன்றிக்குப் பிறந்தவனே என்று ஏசிவிட்டுப் போகிறான்... நீ எங்கடா கிடந்தாய்? உன்னட வேலையையும் நானா பார்க்கோணும்?”

தயானந்தன் எதுவுமே பேசாது சாப்பாட்டு மேசையை துப்புரவு செய்யப் போனான். சி.ப் என்ஜினியரிடமிருந்து அழுப்கானுக்கு நல்ல டோஸ் கிடைத்திருக்கிறது.. அதனாற்தான் தன்மேல் இந்தமாதிரிப் பாய்கிறான். பனிமிகன் என்று சொன்னால் யாருக்குத்தான் கோபம் வராது? நேரத்துக்கே டியுட்டிக்கு வராதது தனது தவறுதான் என என்னியவாறு மேசையிலிருந்த பிளேட்டுக்களை கழுவுவதற்காக எடுத்தான்.

கப்பலில் கப்டின், (Captain) சி.ப் என்ஜினியர், சி.ப் ஓபிசர் ஆகிய தரத்திலுள் எவர்கள் கிரேக்க நாட்டவர்கள். இரண்டாம் தரத்திலுள் எவர்களும் கிரேக் கியர்கள் அல்லது உக்ரேனியர்கள். அவர்கள் வரும்போது மேசையில் சாப்பாடு ரெடியாக இருக்கவேண்டும். சற்று சணங்கினாலும், ஆசிய நாட்டுக்காரன் ஏதோ இழக்காரமானவன் என்பதுபோல கத்தத் தொடங்கிவிடுவார்கள். காலைச் சாப்பாடு ஆற்றரமணிக்கு முதலே ரெடியாகிவிடவேண்டும்.

யாருக்கு ஒம்லட்.. யாருக்கு சொலே ஜாஸ், யாருக்கு ஜாஸ் தேவைப்படும், யாருக்கு பகும்பால் விருப்பம்.. இப்படியான அய்ட்டங்களுடன் ரோஸ்ற் பண்ணப்பட்ட பிழெட் என அவரவர்க்கான சீட்களில் அவரவர்க்கு உவப்பாக காலைச் சாப்பாட்டை சரிக்குச் சரியாக வைத்துவிடுவான் தயானந்தன். அந்தனவு சாதர்யம் அழுப்கானுக்கு இல்லை. அவன் சமையல் வேலைக்கு மட்டும்தான் லாயக்கானவன். சில உக்ரேனியர்கள் சிறிய மீன்களை சமைக்காது பச்சையாக சாப்பிட விரும்புவார்கள். மூப் :பிரீஸ்லிருந்து அவற்றை ஏற்கனவே எடுத்து சாப்பிடக்கூடிய பதத்திற்கு மென்மையாக்கி வைக்கவேண்டும். தயானந்தன் தாவரபட்சினி. கறுமம்.. இதையெல்லாம் செய்யவேண்டியிருக்கிறதே என அலுத்துக் கொண்டே அதையெல்லாம் செய்து வைப்பான். இவ்வாறெல்லாம் என்னியவாறு பிளேட்டுக் களையும் பாத்திரங்களையும் எடுத்துக்கொண்டு கழுவுவதற்காக சமையற் சூடத் துக்குள் வந்தபோது அழுப்கானின் கத்தல் தொடர்ந்தது.

“அத்தனை பேருக்கும் நானே குக்கிங் செய்து நானே சேவ பண்ணவேண்டியிருந்தது.. உன்னல்தானே நான் அவங்களிடம் ஏச்ச வாங்கினேன்.. உனக்கென்ன பயித்தியமா..? குரியினைப் போய் யாராவது பிறே பண்ணு வாங்களா..? முட்டாள்..!”

அந்த.. ‘பயித்தியமா..’ என்று மட்டமாகக் கேட்டது, ‘குரியினை யாராவது வணங்கு வாங்களா..?’ எனக் கேவி செய்தது, ‘முட்டாள்..’ என்று சொன்னது.. எல்லாம் தயானந்தனின் நெஞ்சுக்குள் நெருப்பை மூட்டியது. அவனது கண்கள் விரிந்து சிவந்தது.

“என் நடா பார்வை?.. பயம் காட்டறயா..?” - அரை குறை ஆங்கிலத்தில் அழுப்கான் கத்தினான். அவன் கத்தும்போது தூஷன வார்த்தைகளும் தாராளமாக வந்து விழும். தயானந்தன் அவற்றைக் காதில் போட்டுக்கொள்வதில்லை. ஆனால் இது வேறு மாதிரி சீற்றத்தை ஏற்படுத்தியது. அதற்கு ஒரு கணம் தேவைப்படவில்லை.“யூ.. பாஸ்றார்ட்... ..”அடக்கிக்கொண்டிருந்த கோபமெல்லாம் அவனது கட்டுப்பாட்டையும் மீறி வெட்டத்து. அழுப்கான் இதை எதிர்பார்க்க வில்லை. ஒரு வகையிற் பார்க்கப்போனால் தயானந்தன் தனக்குக் கீழாக வேலை செய்யவன். நோஞ்சான் உடம்புக்காரன். தன்னைப் பார்த்து இந்தமாதிரிக் கத்துக்கிறானே! மூர்க்கம் கொண்டவனைப்போல அவனை நோக்கி ஒடினான்.

தயானந்தனுக்கு செய்ய வழியொன்றும் தெரியவில்லை. அழுப்கான் என்றாலோ இரண்டு யானை பலம் கொண்ட ஆள். கழுவிக்கொண்டிருந்த பிளேட் தயானந்தனின் கையிலிருந்தது. ஒரு விகிக்கு விகிக்கினான். அழுப்கானின் கண்களுக்கு சற்று மேலாக அவனது நெற்றியில் பிளேட்டின் விளிம்பு ஒரு வெட்டு வெட்டியது. இரத்தம் குபுக்கென கண்ணையும் மூடி வழிந்தது. அவனது கண்தான் போய் விட்டதோ என்று பயந்துபோனான் தயானந்தன்.

அழுப்கான் பெரிதாக மூசிக்கொண்டு தன் இரு கைகளாலும் தயானந்தனின் தோள்களைப் பிடித்து உலுக் கினான். தயானந்தன் திமிறிக்கொண்டு தலையினால் அவனது நெஞ்சில் ஒரு இடி போட்டான். அழுப்கான் அவனது வயிற்றில் பலமாக உதைத்துத் தள்ளிவிட்டான். தயானந்தன் சுவருடன் போய் தலை அடிபட விழுந்தான்.. ‘அம்மா..’ என தலையிற் கையைப் போட்டுத் தடவினான். தலையில் இரத்தம் கசிந்து வந்தது. விழுந்த இடத்திலிருந்து உன்னி எழுந்து கையில் அகப்பட்ட கத்தியை எடுத்தான். அழுப்கான்

பண்பிசாகுள்

ஒந்து சமுத்திரத்தின் முத்தாய் ஜூவங்கும்
எங்கள் மாங்கனிச் தீவின்
வீதிகள் தோறும்
அரசியல் பூசாரிகளின்
சுவங்கைச் சண்னதங்கள்
அந்திகுறித்து விட்டன
கோயில் வீதியுலாவிற்கு
சுவாயி காவுதற்குக் கூட
நாலு தொண்ட்களைக்
காண முடியவில்லை
எல்லோஞும் பூசாரிகளின் பின்னே
அணிவகுத்துச் சென்றுவிட்டனர்
சொட்டுச் சொட்டாய் வழங்கும்
கோயில் தீர்த்தம் குடித்துக் குடித்து
நா வரண்ட போனதுங்
அரசியல் திருவிழுக்களில்
தாக்காந்தி செய்ய உற்வுலம் போகும்
அடியார்களின் தொகை
அந்திகுறித்து விட்டது
உப்போது எங்கள் தேசத்து
அரசியல் பூசாரிகளின்
பானை வயிற்றுக்குள் பேய்களும் பிசாகுளும்
குழுபுகுந்து விட்டன
ஜூவை முன்புபோல்
பாஸ் பழும் கேட்பதில்லை
மது பானம் கேட்பதில்லை
ஊர்ச் சேவை கேட்பதில்லை
கோடி கோடியாக
பண முடிடகளையே கேட்கின்றன.
உண்மையில் ஜூவை
ஊழுல் பிசாகுகள் தான்
மோசழுப் பிசாகுகள்தான்
பணப் பிசாகுகள்தான்

சித்ரா சின்றாஜனி

சற்றும் தாமதியாது ஒரே பாய்ச்சலில் அவனது கைகளை மடக்கி கத்தியை பறித்து வீசிவிட்டு அலகில் அறைந்தான். தயானந்தன் ஒரு பக்கமாகச் சரிந்து விழுந்தான். அழுப்கான் அதே வேகத்தில் சமையற்கட்டை விட்டு வெளியேறினான்.

தயானந்தன் நிதானிக்க முயன்றான். காலையில் சூரிய நமஸ்காரம் குழம்பியது முதல் எல்லாம் ஏறுக்கு மாறாக நடக்கிறது. இது எங்கே போய் முடியப் போகிறதோ தெரியவில்லை. நேரம் கடந்துகொண்டிருந்தது. வெளியேறிப் போன அழுப்கான் திரும்ப வருவானோ எனப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தான். ஒரே சமையலறையில் இரண்டு முகங்களை வைத்துக்கொண்டு எப்படி வேலை செய்வது? நிலைமையை எப்படிச் சமாளித்துக்கொள்ளலாம் என்றும் தோன்றவில்லை. பக்கத்திலிருந்த இருக்கையிலமர்ந்து யோசித்தான். பன்னிரண்டு மணிக்கு மதியச் சாப்பாட்டிற்கு வந்து விடுவார்கள். சமையல் செய்யவேண்டும்.

தயானந்தன் சமையற்கட்டு உதவியாள நாயிருந்தாலும் இன் னொரு வகையிற் பார்க்கப் போனால் அவனும் ஒரு சமையற் காரன் மாதிரித்தான். கப்பலிலுள்ள தொழிலாளர்களில் அரைக்கரைவாசிப்பேர் இலங்கையைச் சேர்ந்தவர்களாயிருந்தனர். அவர்களுக்கு, அவ் வப் போது சமையற் காரர்களாகக் கப்பலுக்குப் பணியேற்று வரும் பாகிஸ்தானைச் சேர்ந்த அல்லது உக்ரேனைச் சேர்ந்த சமையற் காரர்களின் சமையற் சாப்பாடு சரிப்பட்டு வருவதில்லை. இந்தப் பிரச்சனை பற்றிய அவர்களது முறைப்பாடு கப்பினுக்கு எப்போதும் ஒரு தொல்லையாயிருந்தது. அதைச் சமாளிப்பதற்காக இலங்கைத் தொழிலாளர்களுக்கான சமையலைச் செய்யுமாறு தயானந்தனைப் பணித்திருந்தார். அதற்காக அவனுக்கு மாதாந்தம் சம்பளத்துக்கு மேலாக ஐம்பது டொலர் அலவன்ஸாகக் கொடுப்பார்.

அழுப்கானின் சமையலுக்குத் தேவையான வெங்காயம் மிளகாய் வெட்டுதல், பாத்திரங்களைக் கழுவி ரெடிபண்ணிக் கொடுத்தல் போன்ற எடுப்பி வேலைகளைச் செய்து கொடுத்து விட்டு தனது சமையலைத் தொடங்குவான் தயானந்தன். அடுப்புவசதி கருதி அழுப்கான் முதலில் தனது சமையல் வேலையையும் அதன் பின்னர் தயானந்தன் சமையல் செய்வதாகவும் ஒர் ஒழுங் குழறையை ஏற் படுத் திக் கொண்டிருந்தார்கள். தயானந்தன் வெஜிட்டேரியானானபடியால் மீன் இறைச்சி போன்ற மச்சமாமிசங்களை வெட்டித் துப்பரவு செய்து சமையற் பாத்திரத்திலிட்டுக் கொடுப்பது

அயுப்கானின் வேலை என்றும் அவர்களுக்குள் ஒரு புரிந்துணர்வு இருந்தது.

எல்லாம் நல்லாய் ததான் போய்க் கொண்டிருந்தது. இப்போது ஏற்பட்ட குழப்ப நிலைமையை எப்படிச் சமாளிப்பது? இன்றைக்கு சிக்கன் சமைக்கவேண்டும்.. அயுப்கான் இனி அந்த வேலைகளைச் செய்து தருவானோ என்னவோ என தயானந்தன் யோசித்துக்கொண்டிருந்தபோது, அயுப்கான் தனது நெற்றிக் காயத்துக்கு மருந்திட்டு பிளாஸ்ட்டர் ஒட்டிய தோற்றுத்துடன் வந்தான். இன்னொருவர்மூலம் கப்பினிடமிருந்து தயானந்தனுக்கு அழைப்பு வந்தது.

பாகிஸ்தான்காரன் போட்டுக் கொடுத்து விட்டான் போலிருக்கிறது.. என எண்ணியவாறு கப்பினின் அறைக்குப் போனான். கிரேக்க முறைப்படி விதம் விதமான ஸ்வீட்கள் செய்யக்கூடியளவிற்கு அயுப்கான் யயிற்றப் பட்ட சமையற் காரன். அவ் வப் போது கப்பினுக்குப் பிடித்த அய்டங்களைச் செய்து கொடுத்து அவரிடம் நல்ல பெயர் சம்பாதித்து வைத்திருந்தான். என்ன ஆகு மோ என்ற பதட்டத்துடன் கப்பினுக்கு முன்னே வந்தபோது அவர் அவனது எந்த விளக்கத்தையும் கேட்கத் தயாராயில்லை. சக தொழிலாளியைத் தாக்குவதற்காகக் கத்தியைத் தூக்கியதென்பது பாரதூரமான குற்றம் என தயானந்தனை எச்சரித்து நூறு டொலர் தண்டம் விதித்து அனுபவிவைத்தார். அந்தத் தொகை அவனது அந்த மாதச் சம்பளத்தில் வெட்டப்படும்.

தயானந்தன் சோர்ந்துபோனான். வீட்டு நினைவு வந்தது. அவர்களையெல்லாம் பிரிந்து வந்தது அவர்களுக்காக உழைத்து சம்பாதிப்பதற்காகத்தான். இப்படி ஒரு பெரிய தொகை அநியாயமாகத் துண்டு விழுவதைத் தாங்கிக்கொள்ள முடியவில்லை. நூறு டொலர் என்பது அவனைப் பொறுத்தவரை பெரிய தொகைதான். தானும் கிட்டத்தட்ட அயுப்கான் செய்கிற அதேயளவு வேலையைத்தான் செய்கிறேன்.. ஆனால் அவனுக்குத் தன்னைவிட மூன்று நான்கு மடங்கு அதிகமான சம்பளம் கிடைக்கிறது.. தான் இரண் டோ மூன்று வருடங்களில் உழைக்கும் தொகையை அவன் ஆற்றோ ஏழு மாதங்களில் சம்பாதித்துக்கொண்டு போய்விடுவான். சிறீலங்காவிலுள்ள ஏஜன்ட்டுகள் எங்களை ஏய்தது குறைந்த சம்பளத்துக்குக் கொண்டுவந்து மாட்டிவிடுகிறார்கள்... இவ்வாறான கவலைகள் தயானந்தனுக்கு அவ்வப்போது தோன்றுவதுண்டு. இப்போது நூறு டொலர் இழுப்பு அவனை அவ்வாறானதோரு சலிப்புணர்வுக்குட்படுத்தியது. தான் வீணாக

அவசரப்பட்டு சண்டைக்குப் போய்விட்டேனோ என்று தோன்றியது. பேசாமல் இருந்திருக்கலாம். திரும்பப் போய் அயுப்கானுக்கு முகம் கொடுப் பதற்கே எரிச்சலாயிருந்தது. சமையற் கட்டுக்குப் போகாது கப்பலின் வெளித்தளத்திற்போய் அமர்ந்தான்..மன்னிலையை மாற்றவேண்டும்.

கடல்..அலை பாய்ந்துகொண்டிருந்தது.

நீண்ட கடற்பயணம். ருமேனியாவிலிருந்து இந்தோனேசியா போய்ச் சேர இருபத்தெட்டு நாட்களாகுமென கப்பின் கூறியிருந்தார். ஏற்கனவே பதினான்கு நாட்களாக கப்பல் இரவு பகலாக செயிலித்துக்கொண்டிருக்கிறது. கண் பார்க்குமிடமெல்லாம் கடல். மண்ணும் மரங்களும் மனிதர்களும் அற்ற கடல் நீரினால் மட்டுமான உலகம்போலவும், ஜந்தோ ஆஹாயிரம் மீட்டர்கள் ஆழமான சமுத்திரத்தில் இத்தனுண்டு கப்பல் மட்டும் போய்க்கொண்டிருப்பது போலவும் ஒருவித படபடப்பு மனதில். நெஞ்சில்

வந்து மோதும் அலைகள். இந்து மகா சமுத்தி ரத்தில் பயணிக்கையில் நாட்கணக்காக வேறு எந்தக் கப்பலையேனும் காண்பதே அரிதாயிருக்கிறது. காற்றின் வீச்சு அதிகரித்து காலனிலை குளறுபடியாகும் வேளைகளில்

வயிற்றையே கலக்குவதுபோல் கப்பலை ஆட்டிப்படைக் கிறது கடல். அப்படியே கப்பலைக் கவிழ்த்துவிடுமோ என்றுகூட பயமேற்படுகிறது.

என்ஜின் இயக்கத்தின் சத்தத்தையும் கடலோசையையும் தவிர இந்த உலகில் வேறு அசுமாத்தம் ஏதுமற்றவிட்டதைப் போன்ற தனிமையுணர்வு கப்பலில் எத்தனைபேர் வேலை செய்தாலும் வேறு வேறு நாடுகளில் இருந்து வந்தவர்கள், அல்லது ஒரே நாட்டவரானாலும் வேறு வேறு பிரதேசங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் தொழில்நிமித்தம் ஒன்றாகச் சேர்ந்திருந்தாலும்... அவரவர்க்கு அவரவர்க்கான பிரச்சனைகள். என்ன ஏது என்று கேட்பதற்கு, தனக்கு ஆறுதல் கூறுவதற்கென்று யாராவது ஒருவரேனும் வரவில்லையே என்று தோன்றியது தயானந்தனுக்கு. அவரவர் தங்கள் கடமைகளில் ஈடுபட்டிருக்கலாம். சாப்பாட்டு நேரத்தில் வரும்போது விசாரிப்பார்கள். எனினும் ஏதோ ஒரு வகையில் தனிமைப்பட்டுப்போயிருப்பது போன்ற உணர்வுதான்..

அலைகள் அந்தப் பக்கமும் இந்தப் பக்கமுமாக தாலாட்டுவதுபோல கப்பலை அசைத்துக்கொண்டிருக்கிறது. கண்கள் சொருக அப்படியே பெஞ்சிற் சாய்ந்தவாறு தூங்கிப் போனான் தயானந்தன்.

ஒரு மணித்தியாலம்கூட ஆகியிருக்காது. யாரோ முதுகிற் தட்டினார்கள். திடுக்குற்று விழித்ததும் தான் எங்கிருக்கிறேன் என்று புரியாது தடுமாற்றமாயிருந்தது. எதிரே நின்றவன் அவனை கப்பின் அழைப்பதாகக் கூறினான். சமையற்கட்டுக்குப் போகாது தூங்கிப் போய் விட்டது அப்போதுதான் மனதில் உறைத்தது. உனக்கு இது தேவையாடா எனத் தன்னையே வைதவாறு கப்பினின் அறைக்குப் போனான். சமையற்கட்டுக்கு வந்து உதவிகளைச் செய்து தராது வெளியே போய் தூங்கிக் கொண்டிருப்பதாக அயுப்கான் முறையிட்டி ருக்கிறான். உனது டியுட்டியை ஒழுங்காகச் செய்யாவிட்டால் இன்னும் ஜம்பது டொலர்கள் தண்டமாக வெட்டவேண்டியிருக்கும்.. தொடர்ந்தும் கப்பலில் வேலை செய்ய விருப்பமா இல்லையா என்று கேட்டார் கப்பின். ‘அப்படி யென்றாற் சொல்லு.. அடுத்த போர்ட்டில் சைன் ஒஃப் செய்யலாம்.’

நல்ல கதைதான்.. வேலையை விட்டு வீட்டுக்குப் போய் என்ன செய்வது? என்னை மன்னிச்சுக் கொள்ளுங்கள் சாமி.. நான் சமையற்கட்டுக்குப் போய்விடுகிறேன் எனப் பணிவு பண்ணிக்கொண்டு திரும்பினான் தயானந்தன்.

மனக்கவலையுடன் சென்று காற்றோட்ட மாக அமர்ந்ததும் தூக்கம் கண்களைத் தழுவிக் கொண்டுவிட்டது..அது ஒரு குற்றமா? அதற்கு ஜம்பது டொலர்கள் தண்டமா..என எண்ணியபோது உண்மையிலேயே மனம் வீம்பு கொண்டமாதிரியிருந்தது.

சமையற்கட்டில் அயுப்கானுக்கு முகம் கொடுக்காமல் வெடுக் வெடுக் என மறு மறு பக்கமாகத் திரும்பினான். அயுப்கானின் சமைய லுக்குத் தேவையான உருளைக்கிழங்குகளும் வெங்காயங்களும் வெட்டப்படாமல் மேசையிற் கிடந்தன. தக்காளியையும் சலாட் இலைகளையும் கழுவி வைக்கவேண்டும். தயானந்தன் அந்த வேலைகளைச் செய்யவில்லை..

அயுப்கானும் இதைக் கழுவு அதை வெட்டு என வழக்கம்போல ஏவவும் இல்லை. தயானந்தனின் அன்றைய சமையலுக்கான சிக்கனை குளிரறையிலிருந்து எடுத்து வந்து சுத்தம் செய்து தரவேண்டியவன் அயுப்கான். அந்த வேலையை அவன் செய்யவுமில்லை.

அயுப்கான் அடுப்பில் இறைச்சியைப் பதப்படுத்தி வேகவைத்திருந்தான். இன்னொரு அடுப்பில் சூப் தயாராகிக்கொண்டிருந்தது. அவற்றை அப்படியே விட்டு வெளியேறிப் போனான். தயானந்தனுடன் ஏதும் பேசவுமில்லை. மற்றும் நேரமென்றால் ஏதாவது அலுவலாக வெளியே போகும் போது அடுப்பைக் கொஞ்சம் பார்த்துக்கொள் எனக் கூறிவிட்டுச் செல்வான். தன்னோடு முகம் கொடுக்குப் பேசவதற்கு அவனுக்கும் சங்கடமாயிருக்கலாம். அதனாற்தான் பேசாமற் போகிறான் என தயானந்தன் தனக்குள்ளே நினைத்துக்கொண்டு நின்றான்.

பத்துப் பதினைந்து நிமிடங்கள் கடந்தி ருக்கும்.. அயுப்கான் வந்து சேரவில்லை. அடுப்பில் வைத்த இறைச்சியை இறக்கி வைப்பதற்காகவென்றாலும் வரத்தானே வேண்டும்.. அதன் பிறகுதான் தனது சமையலைத் தொடங்கலாம் எனப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான் தயானந்தன். அவனுக்குக் கொஞ்சம் தயக்கமாகக்கூட இருந்தது. திரும் பவும் தன்னைப்பற்றி போட்டுக் கொடுக்கத்தாதன் கப்பினிடம் போய் விட்டானோ? உருளைக்கிழங்குகளையும் வெங்காயங்களையும் வெட்டத் தரவில்லை என்று முறைப்பாடு செய்வதற்காகவும் போயிருக்கலாம். இன்னொரு ஜம்பது டொலர்களை இழப்பதற்கு அவன் சம்மதமாக இல்லை. செய்துகொண்டிருந்த மற்ற அலுவல் களை விட்டு நல்ல பிள்ளையைப் போல, அயுப்கான் எடுத்து வைத்திருந்த உருளைக்கிழங்குகளையும் வெங்காயத்தையும் வெட்டி

சமுமும்

தமிழும்

கணிப்பாட்டி

அகராத்தன்னை

அனுப்பும்.....

பாடியவர் : கொ. பெரம்பலப் புலவர் (வெல்லை)

காலம் : 1859 - ~1913

பேரம்பலப் புலவர் அவர்களை ‘கவிதை பாடும் புலவன்’ என்று சன்னாகம் அ. குமாரசவாமிப் புலவர் சிறப்பித்துக் கூறியுள்ளார். இவர் இளமைக் காலத்தில் கணக்கைப்பிள்ளை என்பவரிடம் சென்று கற்றுள்ளார். அப்பொழுது அதே வகுப்பில் சோதிடத்தில் சிறந்த தேர்ச்சி பெற்றவராக ஸ்ரீ சாந்தலிங்கம்பிள்ளை என்பவரும் கற்றுள்ளார்.

ஓரு தருணத்தில் பேரம்பலப் புலவருக்கு சொற்களில் சில சந்தேகங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. அவற்றைத் தெளிவுபடுத்துவதற்கு அவருக்கு ஓர் அகராதி தேவைப்பட்டுள்ளது. அகராதி அவரிடம் இருக்கவில்லை. சந்தேகம் தெளிவதற்கு தமக்கு அகராதியை தந்து உதவுமாறு தமது வகுப்புத் தோழர் சாந்தலிங்கம்பிள்ளை அவர்களுக்கு பின்வரும் வெண்பாவை எழுதி அனுப்பினார்..

சாந்தலிங்க மென்றிச் சகம்பழிச்ச வாழ்வுகர்

சாந்தலிங்க சோதிடநற் சாகரமே - ஓர்ந்தும்

அகராதி தன்னை யனுப்புஞ் சிலசொற்

றகவாக நானுணரத் தான்

எப்போதும் வேண்டும்

எப்போதும் வேண்டும்.

தொடுவானம் என்கையில்

தொட்டு விட வேண்டும்-கை

யட்ட கூடமெல்லாம்

பசுமையாக வேண்டும்.

ஒரு ஞாவில் என்புமி

ஒளி கொள்ள வேண்டும்.

கூருள் அகன்று எல்லோரும்

கண்புறுதல் வேண்டும்.

வழவான தழிழ் வாழ்வு

வாழ்ந்தாக வேண்டும்.

வன் குறைகள் கணி ஒரு

போதும் கூலைமை வேண்டும்.

எதிரிக்கும் நல்ல மனம்

எப்போதும் வேண்டும்.

எம்மாலும் அவனுக்கு

ஒரு துண்பம் நிகழாமை வேண்டும்.

ஊர் மிரிந்தோர் எல்லோரும்

தேஷ வர வேண்டும்.

உறவுகளின் பாசத்தில்

ஒன்றிணைய வேண்டும்.

வாழ்விழந்து நிற்போர்க்கும்

வாழ்வளிக்க வேண்டும்.

வல்வெற்கள் நினைவுகளை

என்றும் மறவாமை வேண்டும்.

ஆவூனி

வைப்பதுதான் உத்தமம் என்று தோன்றியது. சலாட் இலைகளையும் தக்காளியையும் கழுவி சுத்தம் செய்து பிளேட்களில் அடுக்கி வைக்கவேண்டும்.

இறைச்சிச் சட்டியில் தண்ணீர் வற்றி ஏரிவு மணம் வந்தது. மடையன்.. செய்த சமையலையும் மறந்துபோய் நிற்கிறானே..! தயானந்தனுக்கு சந்தேகமாயிருந்தது.. ஏதாவது உட்காரணத்துடன்தான் வராது நிற்கிறானே? தன்னை இன்னும் ஒரு பிரச்சனையில் மாட்டிவிடும் நோக்கமாயிருக்கலாம். சட்டியை இறக்கி வைத்தான். கோபம் பற்றிக்கொண்டு வந்தது. அழுப்கான் சொல்வதைக் கேட்டு கப்டின் தன்மீது பாயத்தொடங்கிவிடுவார். தானும் போய் தனது பக்க நியாயங்களைப் பேசவேண்டும் என வேகமடைந்தான். செய்த அலுவல்களையெல்லாம் அந்தப்படியே விட்டு வெளியேறினான். கப்டினின் கபின் மேலே மூன்றாவது தளத்திலிருந்தது. ஒவ்வொரு படியாக ஒடி ஒடி ஏறினான்.

இரண்டாவது தட்டில் கால் வைத்தபோது ஒரு சந்தேகம் தோன்றியது.. ஒருவேளை அழுப்கான் குளிரறைக்குப் போயிருப்பானோ? தனது சமையலுக்குத் தேவையான சிக்கினை எடுத்து வருவதற்காகப் போயிருக்கலாம்.

கப்பலின் குளிரறையில் மாதக் கணக்காகத் தேவைப்படும் இறைச்சி வகைகளும் இதர மீன் வகைகளும் வைக்கப்பட்டிருக்கும். பொதுவாக மைனஸ் பதினேழு டிகிரி செல் சியஸ் அளவான உறைகுளிரில் அவை எப்போதும் பழுதுபடாமலிருக்கும். அவ்வப்போது சமையலுக்குத் தேவையானவற்றை கதவைத் திறந்து உள்ளே சென்று எடுத்துக்கொண்டு திரும்பக் கதவைப்படியிட்டு வருவதுண்டு. குளிரறையினுள் குளிர் இழப்பைத் தவிர்ப்பதற்காக உள்ளே செல்லும்போதும் கதவைத் தாளிட்டுவிட்டு சென்று கைச்சுறுக்காக தேவையானவற்றை எடுத்துக் கொண்டு வெளியே வருவார்கள்.

ஆனால் குளிரறைக் கதவில் அண்மையில் ஒரு கோளாறு ஏற்பட்டிருந்தது. கதவைத் தாளிட்டால் அது தானாக லொக் ஆகிவிடும். ஊள்ளேயிருந்து திறக்கமுடியாதபடி உடைவு ஏற்பட்டிருந்தது. அந்தப் பழுதடைவை அடுத்த துறைமுகத்திற்குப் போன்னினர்தான் திருத்தியமைக்கலாம். அதுவரை அவதானமாகச் செயற்படும்படி கப்டின் பணித்திருந்தார். குளிரறைக்குச் செல்லும்போது இரண்டு பேருமாகச் செல்லவேண்டும்.... ‘கதவைத் தாளிட வேண்டாம்.. ஒருவர் உள்ளே போய் அய்ட்டங்களை எடுத்து வரும்வரை வெளியே

மற்றவர் காத்து நிற்கவேண்டும்.’ எனக் கூறியிருந்தார்.

அழுப்கான் அதற்குள்ளேதான் போய் மாட்டிக் கொண்டுவிட்டானோ? அவன் அந்தளவுக்கு முட்டாள் இல்லை என்பதும் தயானந்தனுக்குத் தெரியும். ஆனால் புத்திசாலித்தனமெல்லாம் கோபாவேசப் படும்போது வேலை செய்வதில்லைத்தானே?

உள்ளே போகும்போது அறைக்கதவை வெளியே இழுத்துக் கொளுவிலிடக்கூடிய ஒரு தற்காலிக ஏற்பாட்டையும் ஏற்கனவே செய்திருந்தார்கள். வெளியே கொளுவியில் கதவை இழுத்து மாட்டிவிட்டுப் போயிருந்தாலும், கப்பலின் அசைவாட்டத்தில் அது விடுபட்டு கதவு தானாக மூடிக்கொண்டிருக்குமோ..?

அப்படி ஆகியிருந்தால்.. இவ்வளவு நேரமும் அதற்குள் அடைப்பட்டிருந்தால்.. அந்த உறைகுளிரில் செத்துப்போயிருப்பானே!

அந்த நினைவு தோன்றியதும் தயானந்தனின் உடல் ஒருமுறை குலுங்கி அதிர்ந்தது. படிகளில் ஏறிய அதே வேகத்தில் இறங்க முற்பட்டபோது தடுமாறி விழுந்தான். குளிரறை கப்பலின் அடித் தளத்திலிருந்தது. விழுந்து எழும்பி முச்சிரைக்க இரைக்க பாய்ச்சல் பாய்ச்சலாக படிகளில் இறங்கி ஓடினான். குளிரறைக் கதவு பூட்டப்பட்டிருந்தது. அப்பாடா.. என ஒர் ஆறுதல்.

அழுப்கான் இங்கு வந்திருக்கவில்லை என எண்ணித் திரும்பினான்.. அதற்கு முன், கதவை ஒருமுறை தட்டிப் பார்க்கலாம் எனத் தோன்றிய அதே கணத்தில், உள்ளிருந்து தட தடவெனச் சத்தங்கள் கேட்டது.

தயானந்தனுக்கு முச்சே நின்றுவிடும் போன்ற பயம். சட்டென பூட்டைத் திருகி கதவை இழுத்துக் கீற்றான். உள்ளே அழுப்கான் நின்ற நிலையிலேயே துள்ளித் துள்ளி முச்ச வாங்கிக்கொண்டிருந்தான். தனது உடவின் வெப்பத்தைத் தக்க வைத்துக்கொள்வதற்காக துள்ளல் செய்தும் குனிந்து நிமிர்ந்தும் இயங்கியபடியே நின்றிருக்கிறான். எனினும் இயக்கமற்றுப்போனவன் போலத் தோன்றினான்.

திறந்த கதவினுடாக அழுப்கான் கை களை நீட்டிக்கொண்டு முன்னே சரியவும் தயானந்தன் அவனைத் தாங்கிப் பிடிக்கவும் சரியாகவிருந்தது. அழுப்கானின் முச்ச இயல்பு நிலையடைந்து தலை நிமிரும்வரை அவனைத் தனது தோளில்தாங்கிக்கொண்டு நின்றான் தயானந்தன்.

நடுத்தவரின் சுப்புவுடைய நூல் வெளியீடுகள்

இரு நூலியல்சார்ந்த பார்வை - 16

கடந்த 15 ஞானம் இதழ்களிலும் நூலியல் தொடர்பான பல்வேறு தகவல்களை உங்களுடன் பரிமாறிக்கொள்ள வாய்ப்பினை வழங்கிய எனது கட்டுரைத்தொடரின் இறுதி அத் தியாயத்தை அடைந்திருக்கிறேன். இந்தத் தொடரின் முக்கிய நோக்கமாக நான் கருதியிருந்தது என்னவெனில், ஈழத்துத் தமிழ்ப்படைப்பிலக்கியச் சூழலில் தனது நூலைச் சிறப்பாக வெளியிட விரும்பும் ஒரு எழுத்தாளருக்குச் சில பின்புலத் தகவல் களை வழங்கவதாகும். அந்தவகையில் இத் தொடரையிட்டு நான் திருப்தியடைந்துள்ளேன்.

ஆனால் இத்தொடரை வாசித்த எவரும் காத்திரமான பின்னாட்டம் எதனையும் வாசகர் கடிதப் பகுதியில் கூட தப்பித்தவறியும் குறிப்பிடவில்லை என்பது மனதைச் சற்று நெருடவே செய்தது. இலங்கையின் நூலக வியல்துறை மாணவர்கள் எனது கட்டுரைத் தொடரை ஆர்வத்துடன் வாசித்து பாது காத்து வருவதாக ஒருதடவை நேரடியாகக் குறிப்பிட்டிருந்தார்கள். அச்செய்தி மகிழ்ச்சி யைத் தந்த போதிலும் அவர்களும் தமது கருத்துக் களைப் பதிவுசெய்து எனது கட்டுரையில் மேலதிக தகவல்களைச் சேர்த்துக்கொள்ளவோ, பதிலளிக்கவோ எனக்கு வாய்ப்பினை வழங்க முன்வரவில்லை.

நூலகச்சங்கத்தின் பாடநெறிகளை யாழ்ப் பாணத்தில் நடத்தும் கலாநிதி திருமதி கல்பனா சந்திரசேகரகுடனான் ஒரு தொலைபேசி உரையாடலின்போது இக்கேள்வியை முன்வைத் திருந்தேன். அவரது எளிமையான பதில், நூலியல் துறையில் இத்தகைய அறிவு பூர்வமான நூல்வெளியீடு பற்றிய செறிவான தகவல் களுடன் கட்டுரையொன்றை வாசிப்பது இதுவே புதிய அனுபவமாக இருந்தது. அதனால் விமர்சனத்திற்கான தேவை எழவில்லை. ஒரு நூலை வெளியிடுவதென்பதின் பின்னால்

இவ்வளவு விசயங்கள் உள்ளனவா என்ற அதிசயிப்பே அனைவரிடமும் காணப்பட்டிருக்கின்றது என்றார்.

அவரது கருத்தை ஏற்றுக்கொண்டேன். அவ்வகையில் ஈழத்துத் தமிழ்ச் சஞ்சிகை வரலாற்றுத் தடத்தில் ஒரு புதிய கதவைத்திற்கு அதனுடாக நூலியல்துறை என்ற புதியதொரு துறைபற்றிய அறிதலையும், புரிதலையும் ஏற்படுத்திக்கொள்ள வழியமைத்த ஞானம் சஞ்சிகை ஆசிரியர் வைத்திய கலாநிதி தி.ஞானசேகரன் அவர்களுக்கு இவ்வேளையில் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

இலங்கைத் தமிழர்களிடையே புத்தகப் பண்பாடு என்பது தெய்வீகச் சூழலில் தான் பெரும்பாலும் வளர்க்கப்பட்டுள்ளது என்று கருதுகின்றேன். நவராத்திரி தினங்களில் சுவாமித்தட்டில் புத்தகங்களை வைத்து கல்வித் தெய்வமான சரஸ்வதியை வழிபடும் பண்பை வளர்த்து, ஒரு நூலை நிலத்தில் தவறுதலாக வீழ்த் திவிட்டால் கூட காலடியில் வீழ்ந்த அதனை துடித்துப் பதைத்து கைகளில் ஏந்திக் கண்ணில் ஒற்றிக் கொள்ளும் அனுபவத்தை நாங்கள் தலைமுறை தலைமுறையாகப் பேணி வந்துள்ளோம். அதேவேளே முரண்நகையாக, ஒரு குழந்தையின் அறிவிவருத்திக்குப் பொறுப்பாக இருக்கும் ஆசிரியர்கள் முதற்கொண்டு, சமூகத்தில் வாசகர்களுடன் நேரடித் தொடர் பினைப் பேணுவதை பணியாகக் கொண்ட நூலகர்கள்வரை வாசிப்புக் கலாச்சாரத்தை பேணிவரத் தவறிவிட்டதையும் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டியுள்ளது. ஒரு ஆசிரியர் பணிக் குச் சேர்த்துக்கொள்ளப்படும் வேளை அவரது கல்வித்தரத்தை மாத்திரம் கவனிக்காமல், அவரிடம் வாசிப்புக் கலாச்சாரம் ஊறியிருக்கிறதா என்பதையும் கல்வித் தினைக் களத்தின் ஆசிரியர் தேர்வில் பரிசோதித்துப் பார்க்க வேண்டும். தான் வாசிப்பில் அக்கறை காட்டாத

ஒருவர் எப்படி மாணவர்களை வாசிப்பில் அக்கறையெடுக்கத் தூண்டுவார்?

பாடசாலைகளில் நூலகத் திற் கென பாட அட்டவணையில் நேரம் ஒதுக்கும் ஆசிரியர்களும், சிறார்களின் பொது வாசிப்புப் பயிற்சிக்காக ஒதுக்கப்பட்ட அந்த ஒரு பாட நேரத்தைக்கூட தாம் தவறவிட்ட மேலதிக வகுப்புகளுக்காக கவர்ந்துகொள்வதை பாடசாலையின் தலைமையும் சந்தோ ஷமாக அனுமதிப்பதிலிருந்தே இதன் தாற்பரியத்தைப் புரிந்துகொள்ளலாம்.

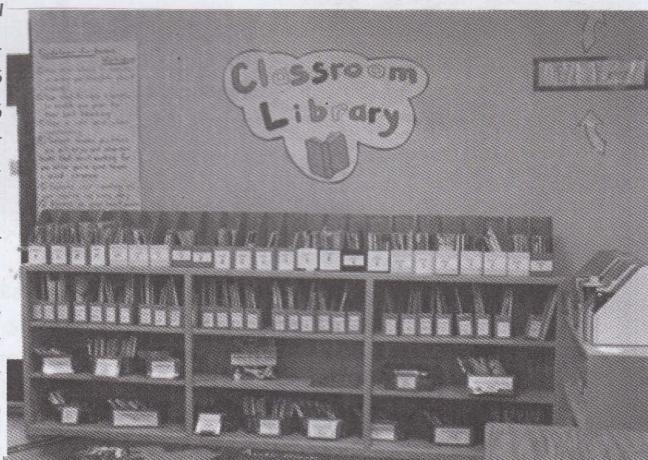
பிரத்தானிய பாடசாலைகளிலும் சிறுவர் பள்ளியிலிருந்து நூலகப்பாட நேரம் உள்ளது. அதை எவரும் தமது தேவைகளுக்காகக் கவர்ந்துகொள்ள முடியாது. அதில் அவர்கள் சித்திரக்கதைகள், பாலியல் கிளர்ச்சியான நூல்கள் தவிர்ந்த எதையும்வாசித்து மகிழ அனுமதியுண்டு. அவர்கள் என்ன வாசிக் கிறார்கள் என்பதை நூலகப்பாட ஆசிரியை கவனிப்பதுடன் வாசிப்பில் ஆர்வமற்ற சிறார்களுக்கு நூலை வாசிக்க ஊக்கமளிக்கும் பணியை அப்பாடநேரத்தில் மேற் கொள்கின்றார். தாம் வாசித்த நூல் பற்றிய குறிப்பு களையும் விமர்சனங்களையும் மாணவர்கள் வெளியிட அந்த வகுப்பு இடம் அளிக்கின்றது. அதனால்தான், ஜோர்ப்பிய நாடுகளில் இணையத் தள வாசிப்புடன் போட்டிபோட்டுக்கொண்டு பாரம்பரிய நூல்களும் தரம் குறையாமலும், என்னிக்கை குறையாமலும் வெளிவந்த வண்ணமுள்ளன.

இந்த நிலைமையை இலங்கையில் உருவாக்குவது கல்வித்துறையினரிடமே தங்கியுள்ளது. வாசிப்பை நேசிக்கும் பண்பை ஆசிரியர்களிடம் முதலில் வளர்த்தெடுக்க

வேண்டும். அவர்களுக்கு அதற்கான ஆதரவினையும் ஊக்கத்தையும் பிராந்திய ரீதியாக வளர்த்துச் செல்லவேண்டும். ஈழத்தின் தலைசிறந்த படைப்பாளிகள் ஆசிரியர் உலகத்திலிருந்தே வந்திருக்கிறார்கள். அதனை நாம் ஏன் வழிகாட்டியாகக் கொள்ளக்கூடாது?

நூலகளைப் பேணிப்பாதுகாத்து வாசகர்களிடம் வழங்கும் பொறுப்பை ஏற்றுப் பணி செய்யத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நூலகர்களே வாசிப்பை நேசிப்பவர்களாக இல்லாதிருப்பதும் ஒரு முரண்நகையாகின்றது.

நூலகவியல்துறையின் தொழில் நுட்பங்களையே இன்றைய நூலகக் கல்வி அவர்களுக்குப் போதிக்கின்றது. நூலகரின் சமூகப் பொறுப்பு பற்றி ‘நூலகமும் சமூகமும்’ என்ற பாடநெறி புகட்டுகின்றது. அதனைப் போட்டு பெறுபேற்றிற்கான பயன்பாட்டுக்கு அப்பால் தமது பணியின்போது எத்தனை நூல்

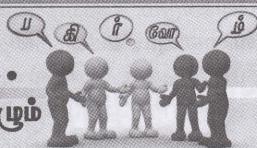

கர்கள் சிரமேற்கொண்டு சமூக ஊடாட்டம் மிக்கவர்களாக இருக்கிறார்கள்?

சமூகத்தில் நூலகமொன்றின் இருப்பு அது தான் சார்ந்த சமூகத்தில் எத்தனை ‘புதிய வாசகர்களை’ உருவாக்கியிருக்கின்றது என்பதிலேதான் தங்கியுள்ளது என்பது ஒரு நூலக வேதவாக்கு. வடமாகாண சர்வோதய அமைப்பாளராக இருந்த மறைந்த அமரர் திரு நாவுக்கரசு அவர்கள் சிறந்ததொரு பேச்சாளர். அறிவுபூர்வமான சிந்தனையாளர். நேரமையான சமூகத் தலைவர். இளவுயலிலேயே பாடசாலைக் கல்வியைத் துறந்து சமூகத் தெண்டனானவர். தனக்கு யாழ்ப்பாண நூலகமும் அதன் நூலகராகவிருந்த வே.இ.பாக்கியநாதன் அவர்களுமே அறிவுக்கடலை அடையும் மார்க்கத்தைக்

பகிர்வோம்....

ஸமுழும் தமிழும்

ஆறுமுக நாவலர் மறைந்தபின்னர், த.கைலாசபிள்ளை அவர்கள், ஆறுமுக நாவலர் மரயந்தத்திற்கு என்று நாவலர் எழுதிய பல விடயங்களைத் திரட்டி நாவாக வெளியிட்டார். இந்தப் பிரபந்தத்திற்கு இரண்டு பாகங்களைக் கொண்டது. முதலாம் பாகத்தில் அடங்கியுள்ள கட்டுரைகளில் ஒன்றாக நல்லவுச் சபீ கொளுத்தல் என்பது அமைகின்றது. பிறகாலத்தில் வந்த பலர், இதனை ஆறுமுக நாவலரே எழுதியதாகக் கொள்வர். இருப்பினும் இது “சென்னை சிவபாதநேசப்பிள்ளை என்பவரால் எழுதி நாவலரவர்களுக்குக் காட்டி அவர்கள் சம்மதியோடு பதிக்கப்பட்டது” என்று த.கைலாசப்பிள்ளையின் குறிப்புள்ளது. ஆகையால் நல்லவுச் சுட்டுக்கொளுத்தல் எனும் கட்டுரையின் ஆசிரியர் சவாதநூசம்பிள்ளை ஆவார். மேலும் இக்கட்டுரையில்,

“... களத்தார் வேதகிரி முதலியார் உதயதாரகைப் பத்திரிகை வாயிலாக வெளிப்படுத்திய “யாழ்ப்பாணச் சிறப்பு” என்னும் கடிதத்தில் பிறபாலை கலவாது சுத்தச் செந்தமிழ் பேசுவோர் யாழ்ப்பாணத்தார்களே...”

என்னும் பதிவானது ஆதாரம் காட்டப்பட்டுள்ளது. வேதகிரி முதலாயார் உதயதாரகைக்கு எழுதிய கடிதம் பின்வருமாறு :

யாழ்ப்பாணச் சிறப்பு

எந்நாட்டிலுமாறு சுற்றிது யாழ்ப்பாண தொலை.

அந்நாட்டில் வளர் கல்வி சிதம்பரநாசம்.

அந்நாட்தி தோருகளை வருந் தேவப்பந்தி குருவர்களை.

அந்நாட்திலும் மக்கிலரியவர்களை.

வெந்தாமங்களை வசவாசகளை.

மகவும் அவ்வுள்ள நேசர்களை.

எப்படியெல் யாம் பிற்நு வளர்ந்த நாற்பந்து முன்று வருடத்திற்குள்ளே அநெக் நாட்டைக் கண்டனம். அந்நாட்டுள்ளோர் சநந்தத்தையும் கொண்டனம் யாழ்ப்பாணத்தார் பெசந்தயழ் மொழித்தற்றும்பொலைகளையார் பேசுக்கூட்டிலும். ஏனையார் பேசும்மொழியெல்லாம் தமிழ் மொழியென்ற தீட்டிலும். ஏனையெல் யாழ்ப்பாணத்தார் தமிழான்றை பேசுத் தெறுந்தார்கள். மற்ற நாட்டார் தமிழ் தலைவர்கு கண்ணடைக் கல்ந்து கூறுந்தார்கள். யாழ்ப்பாணத்தார் எழுதுவனவெல்லாம் தமிழ்ர்குத்தப்பை. ஆதலால் எந்நாட்டாருந் தமிழ் நள்ளுபொவும் எழுதவும் மரயாசப்படும்படி சுந்ததுத் துத்தக்கள்றுள்ளன. வழித்து மந்தக்கள்றுள்ளன. எம்மை கூற்றுத் தொள்வர்களுக்கும், புற்றுத் தொள்வர்களுக்கும் இளைக்கமாக வந்தனம்: வணக்கமாகச் சுந்தனம்.

- வேதகிரி முதலாயார்

(உதயதாரகை 9-3-1843)

கிடை இக்கி !

பளைக்கும் பளிவுகுத்தரையில்
சிதுறியிருக்கும்
இரு அக்கியின் கண்ணிர்த்துளி

சிரியனோ

ஸழத்துமிழுனோ எவனதோ யாறிலார்
ஒவ்வொரு கண்ணிர்த் துளிக்குள்ளும்
ஏராளம் வலியிருக்கும்
வெந்நீர் போல துகிக்கும் இந்த
கண்ணிர் துளிகளை
எவர் வந்து உடைத்து வாசிப்பார்

தீ ஏரியும் இணவுச் சாலைக்குள்
நஞ்சுகும் இறைபளிக் குளிருக்குள்
இழைப்பை

நெய்யாக்கி ஊற்றிக்கொண்ணியுருக்கிறான்
முன்னோ நிர்க்கிழய் இங்கே வந்தவனின் பிள்ளைகள்
இப்போ வருபவனை அக்கியென இழிக்கிறான்

இழைப்படை சம்பளத்தில்

பூணை படுத்திருக்கிறது அழைப்புக்குள்
கோட் கூட் கோடங்களின்
குட்சைம்தான் தெரியவில்லை

சோளக்காட்டு பொம்மை போல தனியே
இலையில் கொதுக்கும் சிறு நெல்போல
தவிக்கும் மனச்டன்

வீரு வெறிச்சோழக்கிடக்கும்
இராப்பகல் லுச்சிரைக்க செய்யும் வேலைக்கு
நாலு மணி நேரமே தூக்கம்

மீதி நேர வேலை

மனையாளை நினைத்து
குழந்தையை அனைத்து காணும் கணவுலகில்
தூக்கமேது
நீகாயம் தீப்பியுக்க நிலாத்தாங்குமா

முடிவுக்கு விடுதலை விடுதலை

கண்டறிய வைத்தார்கள் என்று அடிக்கடி என்னிடம் கூறுவார். இன்று எமது நூலகர்களில் எத்தனைபேர் வாசிப்பில் நாட்டமுள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள்? நூலகத்துறையில் நுழைவதற்கு விதிக்கப்பட்ட தகைமைகளில் அடிப்படையான தகைமையாக நூலக வியல்துறை மாணவர்களுக்கு வாசிப்பில் ஆர்வம் இருக்கவேண்டும் என்று விதிக்க வேண்டும். அப்போதுதான் அவரால் சமூகத்தை வாசிப்பில் நாட்டமுடையதாக்கும் முறைப்பில் மனமொத்து ஈடுபடமுடியும். தானே வாசிப்பதில் அக்கறையில்லாத ஒரு நூலகர் புதியதொரு வாசகனை எவ்வாறு உருவாக்குவார்?

சமூகத்தில் வாசிப்பை பொழுதுபோக்காக ஏற்றுக்கொள்ளும் சிறுவர், வளர்ந்தோர், முதியோர் அனிகளைபலப்படுத்துவதன்மூலம் நாம் ஸழத்தின் தளர்ந்துசெல்லும் வாசிப்புக் கலாசாரத்தை கண் நிமிர்த்தலாம். வாசகர்கள் பெருக, நூல்களின் தேவை பெருகும் நூல்களின் தேவை பெருக பதிப்பகங்களும் பெருகும். பதிப்பகங்கள் பெருக அவற்றினிடையே வர்த்தகப் போட்டிகள் உருவாகித் தரமான நூல்களின் வரவுக்கு வழிகோலும்.

இன்றுள்ள நிலையில் பதிப்பகங்களிடையே போட்டியில்லை. அதனால் அவர்களிடம் செல்லும் எழுத்தாளர்களுக்கும் திருப்திகரமான சேவை கிடைப்பதில்லை.

புத்தகங்களை எழுதுபவர்களும் அதன் உருவாக்கத்தில் அக்கறை காட்டுவதில்லை. அன்மையில் இலங்கையில் ஒரு இளம் கவிஞர் என்னை அனுகினார். தனது வெளியீடு என்று ஒரு கவிதைத் தொகுதியை என்னிடம் வழங்கினார். விரித்துப்பார்த்தேன். முழுவதும் 24 பக்கம் கொண்ட காதல்

கவிதைகள். தன் காதல் தாகத்தையாழ்ப்பாணத்துப் பகைப்பலத்தில் நின்று உருக்கமாக எடுத்துரைக்கும் கவிதைகள். நூலக நெறிமுறைகளில் 48 பக்கத்துக்கு உட்பட்டால் அது தனிநூலாகக் கருதப்படமாட்டாது. அதனை சிறுபிரசரங்கள் என்ற வகைக்குள் அடங்கும் பாம் ப் லெட் (Phamplet) ஆகவே கருதப்படலாம். (UNESCO defines a pamphlet as “a non-periodical printed publication of at least 5 but not more than 48 pages, exclusive of the cover pages)

அந்தச் சிறுநூலில் பதிப்பு விபரங்களோ, போதிய நூலியல் விபரங்களோ நூலின் விலையோ காணப்படவில்லை. அதனை எவ்வாறு சந்தைப்படுத்தப் போகிறீர் என்று அந்த இளைஞரிடம் கேட்டேன். அவ்விளைளான் மிகச் சர்வசாதாரணமாக, இந்நூல் தன் பல்கலைக் கழகக் காதலியிடம் தன் காதலின் ஆழத்தைச் சொல்வதற்காகவே எழுதி நூலாக கியதாகக் கூறினார். (தன் நோக்கம் ஈடேறிவிட்டால்) நூலைச் சந்தைப்படுத்தும் நோக்கமே தன்னிடம் இல்லை என்றார். இலங்கையில் இன்று நூல் வெளியீடு எவ்வளவு இலகுவானதாக/சாதாரண மானதாகிவிட்டது என்பதை அன்று என்னால் சீரிக்கவே முடியவில்லை. இச்சம்பவம் ஒட்டுமொத்த வெளியீட்டுத்துறையையும் எட்டபோடும் ஒரு ‘வகைமாதிரி’யாகக் கொள்ள முடியாது.

இலங்கையில் பெரும்பாலான நூல்களின் உருவாக்கங்கள் ஒரு படைப்பாளியின் குடும்பத்தவரின் சொந்தப்பணத்தில் மிகுந்த மன உள்ளச்சலுடன்தான் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன என்பதை அனைவரும் அறிவோம். நூலை அச்சிட்டுப் பெறச் செலவிடும் பணத்தில் ஒரு பகுதியையேனும் தன்னால் மீளப் பெற்றுக் கொள்ள முடியாதா என்ற அங்கலாப்பட்டுந்தான் பல படைப்பாளிகள் தமது வெளியீடிடின் விற்பனைக்கு வழிதேடுகிறார்கள். இலங்கையின் தமிழ் நூல் விற்பனையாளர்கள் இந்திய நூல்களுக்குக் காட்டும் அக்கறையை ஈழத்து நூல்களுக்குக் காட்டுவதில்லை என்பது கனக செந்திநாதன், மூல்லைமணி என்று பலரும் ஆதங்கப் பட்டதைக் கேட்டிருக்கின்றோம்.

எழுத்தாளர்கள் தமது நூலைப்பற்றிய தகவல்களை புதினப் பத்திரிகைகளின், பருவ வெளியீடுகளின் வாயிலாக அறிமுகப்படுத்தி, நன்பர்வட்டத்தில் ஓரளவு விற்பனைசெய்து,

புத்தகக்கடைகளில் காட்சிப்படுத்துவதுடன் நிறுத்திக் கொள்கின்றார்கள். வசதிப்படைத்தவர்கள் பண்செலவுமிக்க வெளியீட்டு விழாக்களை ஒழுங்குசெய்து தமது நூலை சிறப்புப்பிரதிகளாக விற்பனைசெய்வதுடன் திருப்திகொள்கிறார்கள். தமது நூலின் சில பிரதிகளை தன் பிரதேசத்தின் பல்வேறு நூலகங்களுக்கும் அன்பளிப்பாக வழங்கி, தனது நூலின் இருப்பை நீண்ட காலத்துக்குத் தக்கவைத்துக்கொள்ளும் எழுத்தாளர்கள் சிறு எண்ணிக்கையினரே. இக்கடமை யை ஒவ்வொரு நூலாசிரியனும் புரிந்து கொள்ளவேண்டும். ஒரு பிரதேசத்தின் படைப் பாளிகளின் நூல்களை அப்பிரதேச நூலகங்களில் தனிச்சேர்க்கைகளாகப் பேணும் வரலாற்றுக் கடமையை ஒவ்வொரு நூலகரும் மேற்கொள்ளமுன்வரவேண்டும். அதற்கு நான் முன்சொன்னது போல, சமூகத்துடன் வலுவான தொடர்பினைப் பேணவேண்டும் ஒரு நூலகர் தான் சேவையாற்றும் பிரதேசத்திலுள்ள அனைத்துப் படைப்பாளிகள் பற்றியும் தகவல்களைத் தேடிப்பெற்றுப் பேணவேண்டும். அவர்களின் நூல்களைத் தருவித்து பாதுகாப்பதுடன் அவர்களுடன் வாசகர்களைச் சந்திக்கவைக்கும் நிகழ்வுகளையும் ஒழுங்குபடுத்தவேண்டும். ஒரு பிரதேசத்தின் நூல்வெளியீட்டு விழாக்களில் அல்லது எழுத்தாளர்கள் சம்பந்தப்பட்ட நிகழ்வுகளில் நூலகர்களைக் காண்பது எப்போதும் அரிதாகவே உள்ளது. இந்நிலை மாற வேண்டும். படைப்பாளிகள் தத்தம் பிரதேச நூலகர்களுடன் தொடர்புகளை வலுப்படுத்தி வரவேண்டும். இது மறைமுகமாக ஈழத்து வெளியீட்டுத்தறைக்கு வளம்சேர்க்கும்.

ஒரு பொருளை விற்பனை செய்வதற்கு அதன் இருப்பினை விளம்பரப்படுத்தவேண்டும். அதனைத் தொடர்ச்சியாகச் செய்யும்வேண்டும். இதற்குப் பணத்தைச் செலவிடும் நிலையில் படைப்பாளர்கள் இல்லை. நூலகங்களின் வாயிலாக இலவசமாக அதனைச் செய்து கொள்ளலாம்.

1989இல் நூல் தேட்டம் தொடங்கும் முன்னர் இலங்கையில் 'பிரசரகளம்' என்றொரு சஞ்சிகையை தொடங்க முயற்சிசெய்திருந்தேன். எனது நோக்கம், பல்வேறு நிதிப்பிரச்சினைகளால் அன்றே கருச்சிதைவைக் கண்டுவிட்டது. பிரசரகளம் சஞ்சிகையானது சமகாலத்தில் ஈழத்தில் வெளிவந்த தமிழ் நூல்கள் பற்றிய தகவல்கள், நூல் அறிமுகங்கள், நூல் விமர்சனங்கள், வெளியீட்டுவிழாச் செய்திகள் எழுத்தாளர் அறிமுகங்கள் என முற்றிலும்

நூலியல் தகவல்களைக் கொண்டதாக இருக்க வேண்டும் என்று தீர்மானித்திருந்தேன். அது சஞ்சிகையுருவில் இருமாதங்களுக்கு ஒருமுறை வெளிவரவேண்டும் எனவும் தமிழ் நூல் வெளியீட்டு அச்சகங்கள், வெளியீட்டு நிறுவனங்கள், புத்தக விற்பனையாளர் போன்ற வர்களின் விளம் பரங் களுடன், அவர் களது நூலிதி உதவியுடன் பிரசரகளம் வெளிவர வேண்டுமெனவும் விரும்பினேன். மேலும் சகல தமிழ் நூலகர்களுக்கும், பாடசாலை, பொது, பல்கலைக் கழக, தனியார் நூலகங்களுக்கும் நூலக வசதிகொண்ட சனசமூக நிலையங்களுக்கும் பிரசரகளம் சஞ்சிகையின் பிரதிகள் இலவசமாக அனுப்பிவைக்கப்படவேண்டும் எனவும் திட்டமிட்டிருந்தேன். இன்றுவரை இலங்கையில் இத்தகையதொரு திட்டத்தை எவராலும் அமுல்படுத்த முடியாதிருக்கின்றது. இத்தகையதொரு பிரசரம் இலங்கையின் வெளியீட்டுத் துறையின் மீன் எழுச்சிக்கு அத்தியாவசியமானது என்பதை எவரும் புரிந்துகொள்வதாகத் தெரிய வில்லை. தமிழகத்தில் க.நாகராஜனின் புத்தகம் பேசுது, புதிய புத்தகம் பேசுது போன்ற வடிவங்களில் ஈழத்திலும் அறிவார்ந்த நூலியல் செய்திகளை வழங்கும் சஞ்சிகைகள் எதிர்காலத்தில் உருவாக்கப் படவேண்டும்.

படைப்பாளிகளால் மாத்திரம் அக்கறை கொள்ளப்படவேண்டிய துறையல்ல பதிப்புத் துறை. அதற்குப் பன்முகப்படுத்தப்பட்ட கூட்டு முயற்சி தேவை. இதனை விரைவில் செய்யாதிருந்தால் ஈழத்தின் தமிழ்ப் பதிப்பு லக்ததின் செயற்பாட்டுத் தளத்தை தமிழகத்திலேயே தேடவேண்டியதாக இருக்கும் தமிழகத்தில் இன்று வெளிவரும் ஈழத்தமிழர்களின் பல்வேறு படைப்புக்கள் தாயகத்தையே எட்டாதி ருப்பதை தமிழகத்துடன் பதிப்புலக்த் தொடர்பு கொள்பவர்களால் அவதானிக்கமுடியும். இது தொடர்வதைக் கண்டுகொள்ளலாம், இது எனது வேலையல்ல, அடுத்தவரின் வேலை என்று கைகட்டி நின்று பார்வையாளர்களாக வேடிக்கை பார்ப்பதை படைப்பாளிகளும் ஈழத்துப் பதிப்பாளர்களும் நிறுத்திக்கொள்ள வேண்டும். இல்லாது போனால், விரைவில் ஈழத்தின் வடக்கிலும் கிழக்கிலும் நிலைகொள்ளப்போகும் தமிழகப் பதிப்பக்க கிளைகளுக்கும், முகவர்களுக்கும் முகம்கொடுக்க வேண்டியிருக்கும்.

(முற்றும்)

'நாட்டிய ஸாஸ்திரம்' நாடகம் தயாரிக்கவேண்டிய சகல அம்சங்களையும் ஆராயும் வடமொழி நூல். இது கி.பி.2ஆம் நூற்றாண்டுதொட்டு கி.பி 5ஆம் நூற்றாண்டிற்கிடையில் தொகுக்கப்பட்ட நூல் என்பது ஆய்வாளர்கள் கூற்று. நாட்டிய ஸாஸ்திரம் எழுதப்பட்ட காலத்தில் பெரும்பான்மையான மக்கள் நாட்டியம் மூலமே அறிவைப் பெற்றனர். அறிவை மக்களிடம் பரப்பும் உன்னத்தேவையைச் செய்த நாட்டியம் முறையான அரங்கத்தில் நடிக்கப்படவேண்டும். அல்லவா? அதற்கான மண்டபம் எவ்வாறு அமையவேண்டும் என்பது பற்றி நாட்டிய ஸாஸ்திரம் கூறுவதைப் பார்ப்போம்.

1) மிகப்பெரியமண்டபம் : பலர் கூடி நடிப்பதற்கு ஏற்றவை. இத்தகைய நாட்டிய நாடகத்தில் மிகுந்த குதித்தல், பாய்ச்சல்கள் கொண்ட ஆடல்கள் நிறைந்திருக்கும்.

2) மத்திம் அளவிலான மண்டபங்களே பாடலும் ஆடலும் இணைந்த நாட்டியங்களுக்கு ஏற்றவை. பார்வையாளர்கள் பார்த்தும் கேட்டும் இரசிக்கக் கூடியதாக இருக்கும்.

3) சிறியமண்டபங்கள், அபினயமும் உரையாடலும் முக்கியத்துவம் பெறும் போது, குரவின் ஏற்றத்தாழ்வுகளைத் தெளிவாகக் கேட்க நடிகரின் முகத்தின் அபினயத்தைப் பார்த்து இரசிக்க ஏற்றதாக இருக்கும் என்கிறார் பரதர்.

நாட்டிய ஸாஸ்திரத்தில் கூறப்பட்ட மண்டபங்கள். பலகாலம் பாவனையில் இருப்பதற்காக மரம் கற்களால் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. நாட்டிய மண்டபம் அமைக்க ஸ்திரமான நிலம் வேண்டும். தெரிவிசெய்யும் நிலம் மேடுபள்ளமானதாக இல்லாத சமதரையாக இருத்தல் வேண்டும். மண்ணின் நிறம் கருமை அல்லது சாம்பல் நிறத்தாக இருத்தல் அவசியம். அத்தகைய நிலத்தை இரு வெள்ளை எருதுகள் பூட்டிய கலப்பையால் உழுது நிலத்தில் உள்ள எலும்புகள், கற்கள், புற்கள், குப்பை கூழங்கள் அகற்றப்படவேண்டும். நிலத்தை உழுபவர்கள் வலிமையுடையவராகவும் அங்கக்குறை எதுவும் அற்றவராகவும் இருத்தல் வேண்டும். உடற்குறை இருந்தால் நிலத்தை ஆழமாக உழுமாட்டார்கள் எனப் பரதர் நினைந்தார் போலும்.

நிலத்தை அளப்பதற்கான கயிறு பருத்தி அல்லது நான்ற புல்லால் ஆனது. அளவைக் கயிறு அளக்கும் போது பாதியில் அறுந்துவிடக்கூடாது. அவ்வாறு நிகழ்ந்தால் அரசனுக்கோ நாட்டுக்கோ தீங்குவிளையும் என நம்பப்பட்டது. அளப்பவர் கயிற்றை நழுவவிடாது ஜாக்கிரதையாகப் பிடித்துக் கொள்ளல் வேண்டும்.

பரதரின் நீள்சதுர மண்டபமே அதிகப்படியான பாவனையில் இருந்திருக்கவேண்டும். இன்றும் நாம் நீள்சதுர மண்டங்களேயே பயன்படுத்தி வருகிறோம். அவ்வகையில் பரதரின் நீள்சதுர மண்டபத்தைப் பார்ப்பதன் மூலம் எமது மண்டபங்களுடன் அவற்றை ஒப்புநோக்கமுடியும்.

பரதரின் நீள்சதுர மத்திம் அளவிலான மண்டபம் 64 கைநீளமும் 32 கை அகலமும் கொண்டது. கை அளவு என்பது கையால் அளக்கும் முழுத்தைக் குறிக்கலாம். அண்மைக் காலம் வரை எம்மவரிடையே முழும் பழக்கத்தில் இருந்துவந்தமையை நாம் அறிவோம்.

64 கை நீளமும் 32 கை அகலமும் கொண்ட இந்த மண்டபத்தை சரிபாதியாகப் பிரித்தால் 32×32 அளவுள்ள இரண்டு பகுதிகளாக அமையும் ஒன்று பார்வையாளர் பகுதி, மற்றது மேடைப் பகுதி.

சதுரமான மேடைப்பகுதி இரண்டாகப் பிரிக்கப்படும்போது 16×32 ஆன இருபகுதியாகும். இந்த இருபகுதியில் பின்பாகம் நேப்பத்தியகிரகம் எனப்படும் அணிஅறை (Make up Room). முன்பகுதி மேடைப்பகுதி. இதன் மத்தியபகுதி

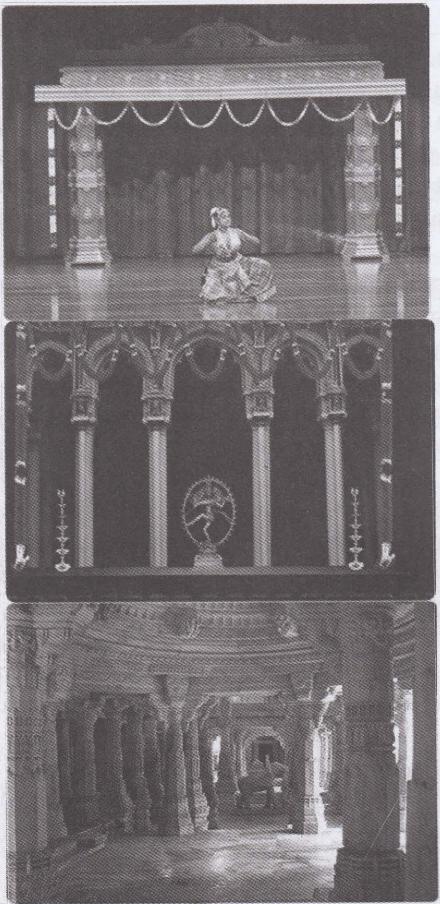
நாட்டிய ஸாஸ்திரம்

நாலில் விளக்கப்படும்

நாட்டியமண்டபம்

**நாட்டியகலாந்தி
கார்த்திகாகணேசன்**

அல்லது இடைப்பகுதி 8×16 ஆகும் இடம் அல்லது ரங்கபீடம்

அதன் இரு மருங்கிலும் 8×8 அளவிலான இடம் நடிகர் மேடைக்கு வருமுன் ஆயத்தமாக ஆடல் அரங்கின் இருபகுதியிலும் காத்திருக்கும் இடம் (ரங்கசீர்ஷம்). இந்த ஆடலரங்கம் அல்லது மேடை ஆறு தூண்களை அமைத்து உயர்த்தி, அதன்மேலே பலகை போடப்பட்டு கருமண்ணால் மெழுகப்பட்டிருக்கும்.

ஆடல் அரங்கம் வெகு கவனத்துடன் தயாரிக்கப்படும். அரங்கத்தில் நாட்டியம் ஆடும்போது கால் சலங்கையின் ஒலியும் கால் அடியும் மிதியும் வாத்தியத்தின் தாளையத்துடன் இணையும் அழகும் பார்வையாளரைச் சென்றடையவே மரத்திலான மேடை. மேடையின் நிலம் சமமாக மிருதுவாக இருத்தல் வேண்டும். மேடை கருமுரடாக ஆமையின் ஒடுபோன்றோ அல்லது மீன்செதில் போன்றோ அமையக்கூடாது. கண்ணாடிபோன்று பளபளப்பாக அமைதல் வேண்டும் என்றாட்டிய ஸாஸ்த்ரிரம் வலியுறுத்துகிறது.

மேடையைச் சுற்றி அமைந்த தூண்களில், தச்சர்களால் கற்பனைத் திறனுடன்

மிருகங்கள் பறவைகள் செடிகொடிபோன்ற அமைப்புக்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கும் கதவு ஜன்னல்களின் வேலைப்பாடு பகவின் கண்கள் போன்ற சிறுதுவாரங்களாகவே அமைந்திருக்கும்.

மேற்பாகத்துக் கூரைகள் யன்னல்கள் (Ventilator) புறாக் கூடுகள் போல அமைந்திருக்கும். நாட்டிய ஸாஸ்த்ரித்தின் அரங்க அமைப்பில் பெரிய யன்னல்கள் கிடையா. வீசும் காற்று நடிகரின் குரலையும், வாத்திய பாடகர்களின் ஒலிகளையும் மழுங்கடித் திடாதவாறு காற்றோட்டம் கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. ஒத்திசைக் கலைஞர்கள் பார்வையாளரைப் பார்த்தவண்ணம் மேடையின் பக்கவாட்டில் அமர்வார்கள்.

திவியடூமி எனப்படும் மேடை இரு தளங்களைக் கொண்டது என வர்ணிக்கப் பட்டுள்ளது. அறிஞர்களிடையே இதுபற்றி கருத்துவேறுபாடுகள் உண்டு. பலர் தேவர்கள் மேல் தளத்திலும், பொதுமக்கள் கீழ் தளத்திலும் நிற்பார்கள் எனக் கூறுவர். எனது நாட்டிய நாடகங்களில் பலத்தடவை இரு தளங்களே கொண்டதாக அமைத்துள்ளன. ஊர்வலம் போன்றவற்றைக் காட்சிப்படுத்தும்போது மேல் தளத்தில் ஊர்வலம் ஆரம்பமாகி கீழ்த்தளத்தால் போகும்போது, கீழ்த்தளத்தை நோக்கி ஊர்வலமாக நடிகர் கூட்டம் நகர, பார்வையாளருக்கு உயர்ந்த மலையில் இருந்து ஊர்வலம் ஆரம்பமாகி கீழ் நோக்கிவருவதுபோன்ற பிரமையை ஏற்படுத்தமுடியும். எனது நல்லைக் குறவங்கியில் இவ்வாறு நல்லுவாரானின் ஊர்வலக் காட்சியைப் படைத்தேன்.

யேசுநாதரின் வாழ்க்கைச் சரிதத்தை நாட்டியமாகத் தயாரிக்கும் போது, அவர் கல்வாரிமலையில் இழுத்துச் செலல்ப்பட்டார் எனக் காட்சிப்படுத்த யேசுநாதர் கீழ்த்தளத்தில் சிலுவையைச் சமந்து, தள்ளாடி நடந்துசெல்ல, மேல்தளத்தில் மக்கள் கண்டு கண்ணீர் விட்டுஅழும் காட்சி, மலைப்பாங்கான கல்வாரி மலையின்கீழே யேசுநாதர் வருவதைக் காண்கி றார்கள். பின் யேசுநாதர் மேல் தளத்திற்குப் போனபோது கீழ் இருந்து பெண் கள் மலைமேலே சிலுவையை தூக்கி தள்ளாடி நடந்துபோகும் தேவ மைந்தனைக் கண்டு கதறுவதாகப் படைத்தேன்.

பிரகசனம் எனும் மகேந்திரவர்மனால் எழுதப்பட்ட நகைகவை நாடகத்தை நான் தயாரித்தபோது யமதர்மராஜன் மேலே யமலோகத்தில் இருந்து கீழே பூலோகத்தில் நடப்பவற்றைக் காண்பதற்காக இரு தளங்களைப் பயன்படுத்தி உள்ளேன். இவ்வாறான

பாவனைகளுக்காகவே பரதநாட்டிய ஸாஸ்த்ரி காலங்களில் மேடையில் இரு தளங்களைப் பயன்படுத்தி இருக்கலாம். அரங்கக் கலைஞர் அவ்வாத அறிஞர்கள் நாட்டிய ஸாஸ்த்ரத்தை ஆராய்வதால் இரு தளமேடை அமைப்பு அவர்களுகு விளக்கம் அற்றதாக இருக்க இடம் உண்டு. என்போன்ற கலைஞர்களுக்கு இவை அனுபவத்தால் உணரப்பட்டதே.

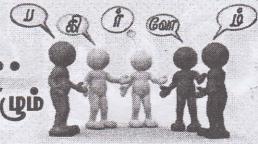
மக்கள் அமர்ந்து நாட்டியத்தைப் பார்வையிடும் மண்டபச் சுவர்கள் வெள்ளை அடித்து அழகுபடுத்தப்படும். இங்கு வருணாச்சிரமமுறை அனுட்டிக்கப்பட்டதை அவதானிக்கலாம். வெவ்வேறு வர்ணத்தவருக்கு வேறுபட்ட இட ஒதுக்கீடு, நாட்டப்படும் தூணின் வர்ணமே அடையாளத்தை காட்டிநின்றது. இவ்வாறான தூண்கள் பிராமணர், ஷத்திரியர், வைசிகர், குத்திரர் என இட ஒதுக்கீட்டைக் குறிக்கும். பிராமணருக்கான தூண் வெள்ளை நிறத்திலும், ஷத்திரியது சிவப்பு நிறத்திலும், வைசிகரது மஞ்சளாகவும், குத்திரரது நீலநிறத்திலும் காணப்பட்டன. இவ்வாறாக நிறுத்தப்படும் தூண்களே அரங்கத்தைத் தாங்கி நிற்பவை. நாடகக்கலையோ உலகில் நடப்ப வற்றை கலையழகுடன் எடுத்து விளக்கி மக்களை நன்நெறிப்படுத்தும் சேவையை நோக்காக்கொண்டது. உலகமே நாடகமாக உருவாவது, நாடகமே உலகம். அந்த உலகத் தாங்குபவர் நான்கு வர்ணத்தவரே. முறையே கல்வி, வீரம், வாணிபம், உழைப்பு அத்தனையும் ஒரு சிறந்த சமுதாயத்தைத் தாங்கிநிற்க அவசியமானவை. இன்றைய வர்ணாச்சிரமம் வேண்டாதவையே. ஆனால் அன்றைய நிலையில் நாகர்கமாக வாழ்ந்த ஒருசமுதாய அமைப்பை நாம் பார்த்து வியக்காமல் இருக்கமுடியாது. நாட்டிய ஸாஸ்த்ரம் ஒரு காலக்கண்ணாடியே.

அரங்கமண்டபம் பார்வையாளர்கள் அமரும் இடம் 32x32 அளவிலானது. இது மத்திம அளவு. இதுவே பெரிய மண்டபம் ஆகும்போது 48x48 அளவில் அமையும். பரதர் மண்டபங்களின் அளவு பெரியவை, மத்திம அளவானவை. சிறியவை என முன்றாகப் பிரிந்துள்ளனர். அளவில் பெரிதான 48x48 கை அளவான மண்டபம் 500 பேர் அமரக் கூடியவை.

மண்டபம் மலைக் குகை போல அமையவேண்டும் என வலியுறுத்தப்படுகிறது. மேற்கூரையின் நடுப்பகுதி உயர்ந்தும் ஓரங்கள் தாழ்ந்தும் அமையவேண்டும். இவ்வாறான அமைப்பு நாட்டிய மண்டபத்தில் ஒவி

பகிளோம்....

சமூம் தமழும்

சி.வெ. தாமோதரம்பிள்ளை அவர்கள் சைவ மக்குவர் என்னும் நூலை எழுதியுள்ளார். இந்நாலுக்குக் கண்டனமாக தமிழகத்தைச் சேர்ந்த ஸ்ரீ அருளப்புமதவியார் அவர்கள் சைவமக்குவர்த்தாரும் என்னும் நூலை வெளியிட்டுள்ளார். இந்தக் கண்டன நாலுக்குக் கண்டன நூலாக வல்லை வைத்தியலிங்கம் பிள்ளை அவர்கள், சைவமக்குவர்த்தார் நக்கருகம் என்னும் நூலை வெளியிட்டு முதலியாரின் வாயை அடக்கினார், என்பர்.

நன்றாகக் கேட்கக் கூடியதாக இருக்கும். மேலும் குகைபோன்ற அமைப்பு காலநிலை மாற்றுத்திற்கு ஏற்றதாகும். Australiaவின் Sydney நகரில் குகைபோன்ற அமைப்பில் சிவாலயம் கட்டப்பட்டுள்ளது. இங்கு சிட்னியின் குளிர் காலத்தில் உண்ணப்படுத்த வேண்டியதில்லை. அதேபோன்று கடும் கோடையிலும் அந்தக் குகைபோன்ற கோயிலின் உள்ளே வெக்கை உணரப்பாது இத்மாக இருக்கும். இவ்வாறாக பருவநிலை மாற்றத்தில் இருந்து நம்மைக் காப்பாற்றவே மனித இனத்தின் ஆரம்ப சமுதாயமக்கள் மலைக்குகைகளில் வாழ்ந்தனர். பரதர் காலத்து குகைபோன்ற அமைப்பிலான மண்டபம் மக்கள் நாட்டியத்தைப் பார்க்கும்போது குளிரோ அல்லது வெக்கையோ அவர்கள் கவனத்தைத் திசைத்திருப்பாது முழுமையாக நாட்டியத்தின்பால் கவனத்தைச் செலுத்த அனுசரணையாக அமைந்திருக்கும்.

கிரேக்க, ரோம நாட்டியங்களும் நாடக சாலைகளும் பரதர் காலத்திலேயே வளர்ச்சி யற்று இருந்ததாக மேற்கத்திய அறிஞர் கூறுவர். கிரேக்க, ரோம நாடகங்கள் AMPHITHEATERஎனப்படும். இவை இன்றைய விளையாட்டு அரங்கங்கள் போன்று மத்தியில் திறந்த வெளியாகவும் அவற்றைச் சுற்றி வரி வரியாக இருக்கைகள் படிபடியாக அமைந்திருந்தன. அவற்றுடன் நோக்கும் இத்து பரதரின் குகை போன்ற அமைப்பும் நாட்டியத்தின் வேறுபட்ட தன்மைக்கேற்ப 3 வகை அளவிலான நாடகசாலையும் மிக உன்னத சிந்தனாவளர்ச்சியைக் காட்டுகின்றன.

கிறிஸ்து சகாப்தத் தின் ஆரம்ப காலக்ட்தத்திலேயே ஆழந்த ஆய்வுடன் சிந்தித்து நாட்டியசாலைகள் கட்டப்பட்டமை சிறந்த நாகரிக வளர்ச்சியினை எடுத்துக்காட்டுகிறது.

ஓஓஓ

ஸ்ரோதுவில்

நாமுமிமாரு பின்னம்

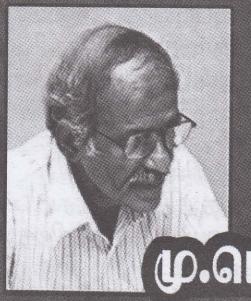
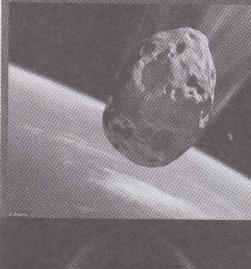
'அச்சு' என்று அவன் வாய்விட்டுத் தும்பினான்.

அவன் வாயிலிருந்தும் மூக்கி லிருந்தும் வெளியேறிய துமிச் சிதறல் கள் அவன் இருந்த பிரதேசத்தையே மூடியது போல் பட்டது. மூக்குளைந்து வெளிவந்த ஒரு தும்மலால் ஏதோ ஒரு பாரத்தை இறக்கி வைத்தாற் போன்ற சுகம். அவன் தும்மிய அதே நேரத்தில் இந்தப் பரந்த உலகில் எத்தனை கோடி மனிதர் அவனைப்போல் தும்மி ஒருவகைச் சுமையை இறக்கி ஓய்ந்திருப்பர் என்ற நினைப்பு அவனுள் ஒரு வித்தியாசமான நினைவைக் கிளரிவிட்டது. அவன் தும்மிய அதே நேரத்தில் ஒத்து நிகழ்ந்த கோடானுகோடி மக்களின் தும்மலின் அதிர்வு ஒன்றை ஒன்று மோதி இப்போதும் அதிர்ந்து கொண்டிருக்கும் என்பது மட்டுமல்ல இன்னும் தும்மாத மூக்குகளின் அடுத்த கோடானுகோடித் தும்மல்களின் சுற்றுக்கு ஆயத்தம் செய்துகொண்டுமிருக்கும்.

தும்மியவன் சிறிது நேரத்தின் பின் சோர்வு தொற்றிக் கொள்ள கொட்டாவி விடுகிறான். அவன் வாய் "ஆ" வென்றபோது, இந்த உலகத்தில் எத்தனை கோடானுகோடி வாய்கள் 'ஆ' வென்று வாய்திற்கு கொட்டாவி விட்டனவோ! அதே நேரத்தில் அப்படி 'ஆ' வென்று வாய்திற்கு வந்த கொட்டாவியை உள்ளடக்கி, அவற்றின் கழுத்தை நெரித்து உள் விழுங்கி இருந்தவர்கள் எத்தனையோ! இக்கொட்டாவிகளின் பிரசவிப்பும் அவற்றின் பிரசவ வாயிலில் நிகழும் கழுத்து நெரிப்பு கொலைகளும் என்ற வகையில் வெளிவரும் பல்வகைப்பட்ட குண வேறுபாடுடைய கொட்டாவிகளும் அவற்றுள்ளே புரையோடிய சிநேக முரண்பாடுகளும் இப்போத தமக்குள் கலந்து என்னவகையில் ரசவாதம் உற்பபோகின்றனவோ!

அவனுக்கு மீண்டும் கொட்டாவி வந்தது.

கொட்டாவி ஏன் வருகிறது? ஒருவனுக்கு ஏற்படும் பிராணவாயுக் குறைச்சலே கொட்டாவியின் குணக் குறியா? பிராணவாயுக் குறைவு என்பது சோம்பலின் முன்னோடி, ஒரு தூக்க மயக்கம். அவன் பகலில் நித்திரையை வெறுத்தான். அந்த வெறுப்பின் வெளிக்காட்டலாக கைகள் இரண்டையும் மடக்கி யாரையோ குத்துவதுபோல் நீட்டினான். இந்த நீட்டலும் மடக்கலும் வெறுமென அவனது அறையில் அவனோடு முடிந்துபோகும் விஷயமா? இல்லையே. ஒருவனது அற்பமான கண் சிமிட்டலே இந்தப் பிரபஞ்சம் அனைத்தையும் தழுவி அதிர்வேற்றும் ஒன்றாக விரியும் என்றால், அவனது கைகளின் நீட்டலும் மடக்கலும் இப்பிரபஞ்சத்தில் எத்தனையோ வகையான அதிர்வகளாய் உள் நுழைந்து பற்பல நாம் ரூபவகையாக வெளிவரலாம். குளத்தில் ஏறிந்தக் கல் ஏற்படுத்தும் அலைகள் ஒர்

நிரையில் கரையை நோக்கிச் செல்வது போல் இந்த அதிர்வுகள். கரையை நோக்கிச் செல்லும் அலைகள் மீண்டும் குளத்தை நோக்கிச் செல்வதுண்டா? உண்டு, எறிந்த கல் ஏற்படுத்திய அதிர்வின் தாக்கம் பலமானதாக இருந்தால் கரைக்குச் சென்ற அலைகள் கரையில் மோதி மேலெழுந்து மீண்டும் குளத்தை நோக்கித் திரும்பலாம்.

கடற்கரையில் குந்தியவாறு இன்னொருவன் தன் முன்னே எழும் அலைகளைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறான். அந்த அலைகள் எழுந்து நடனமிடுவது போல் தெரிந்தன. ஒவ்வொரு அலையும், ஒவ்வொரு துளிச்சிதறவும் நூரை நகைப்பும் எழுந்து நடனமாடுவது போல் விரிந்தன. ‘குந்தை புருவமும் கொவ்வைச் செவ்வாயில் குமின் சிரிப்பும்.....’ இந்தக் காட்சி அவனுக்கு ஏற்கனவே தரிசித்த காட்சியாய் எழுந்தது. எங்கே எப்போது தரிசித்தான்? இதைத்தான் வேதகால ரிஷிகள் சிவநடனமாய் தரிசித்தனரா? இந்தப் பிரபஞ்சமே கூட்டு மொத்த அணுநடனகுவிப்பாக அவனுக்குள் அதிர்ந்தது.

அவன் கண்களை மூடுகிறான்.

இதே கணத்தில் பிரபஞ்சத்திலுள்ள கோடானு கோடி கண்கள் மூடுகின்றன. அவை அனைத்துள்ளும் அவனுக்கு தரிசனமாகும் சிவநடனம் தெரியுமா? - இல்லை. அவனுடையதை ஒத்த ஆற்றல் மிகக் உள்ளொளி உள்ளவற்றை அது தேடி அலையுமா? உண்மை நமக்கிறுக்கும் இந்த வெளாக்க உலகைப் பார்க்க உதவும் இரண்டு கண்களும் ஊமைக்கண்கள் மூன்றாவது கண்ணை இயக்கக் கூடியவர் யார்?

யார் என்று எவரையும் தேட்தேவையில்லை.

காரணம் நான் காலையெழுந்து முகம் கழுவி நெற்றியில் திருந்து இடும்போது, இந்த உலகெங்குமுள்ள திருந்திடும், பொட்டிடும், நாமமிடும் கோடானுகோடி கைகளும் நெற்றியை நிலத்தில் அழுத்தும் கோடானு கோடிமக்களும் என் கைவிரல்களை அழுத்துதல் எனக்கு சித்திக்கிறது. என் நெற்றிக்கண் திறந்து கொள்கிறதா?

என் உடலின் ஒவ்வொரு மயிர்க்காலிலும் அந்த நடனத்தின் அதிர்வு

ஆனந்த நடன அதிர்வு கொவ்வைச் செவ்வாய் குமின் சிரிப்பு என்னிலும் தொற்றிக்கொள்கிறதா? என் சிரிப்பின் போது எந்தனை என்னிறந்த கோடிச் சிரிப்புகள் எங்கெல்லாமோ பற்கஞுக் கிடையே செருகப்படுகின்றன. இப்பிரபஞ்சத்தில் தனித்ததென்று ஒன்றுமில்லை. அப்படியா?

நான் ஜன்னலருகே நிற்கிறேன். சேவல் உதிர்த்த சிறிகொன்று காற்றில் மிதந்து

மிதந்து நான் நின்ற ஜன்னல் அருகே வந்து இசைபோல் நெளிந்தது. பின்னர் முடிவறா இசைபோல் மேலெழுந்து எங்கோ என்னை அழைத்துச் சென்றது. நான் மெய்மறந்து என்னை இழந்தேன்.

நான் இதுவரை இருந்த முக்காலி இல்லாது போகிறது. இவ்வாறு எங்கெல்லாமோ பலருக்கு முக்காலிகள் இல்லாது போவதை என்னால் உனர் முடிகிறது. என் பெயரோடு இருந்த “கவிஞர்” எழுத்தாளர் என்ற கிர்டம் காணாமல் போயிற்று. காலம் இடம் என்று நான் சாய்ந்திருக்கும் சுவர்கள் கூட இல்லாது போக ஒரு வெற்றுப் புள்ளியே இன்சொரிவாய் என் இருப்பாய் மிதக்கிறது. அவ் இன் சொரிவே சகஜமாகும் தருணத்தில்,

மீண்டும் முப்பரிமாண முக்காலியில் இருத்தப்படுகின்றேன்.

முக்காலிகள் நகர்த்தப்படும் ஒசைகள் என்னைப்போல் ஓர் இசையால் -

திடீரென உள்ளாழத்தில் சிலிர்ந்த கவிதை ஒன்றின் மொட்டவிழ்ப்பால் -

அல்லது புத்தகம் ஒன்று ஊன்றி விட்டுச் சென்ற ஓர் அற்புதச் சொற்றொடர் விதையால் மெய்மறந்து தன்னை இழந்தவர்கள், மீண்டும் என்னைப்போல் முக்காலிகளில் அமர்த்தப்படும் ஒசைகள்.

நான் முன்னிருந்த நிலைக்குத் திருப்பிக் கொண்டிருக்கிறேன்.

ஓருவன் சும்மா வெறும்கையை உயர்த்தும் போது எங்கெல்லாமோ அதிர்வுகள் ஏற்படுகின்றன வென்றால் ஓருவன் கொலை செய்யப்படும் போது அதன் தொடர் விளைவுகள் என்னவாய் இருக்கும்? அதுமட்டுமல்ல கூட்டாகக் கொலை கள் நடைபெறும் போது, ஏன் ஒரு இனக் கூட்டமே பொஸ் னியாவில், றுவண்டா வில், மூள்ளிவாய்க்காலில் நடந்தது போல் நடைபெறும் போது அதை ஜீரணித்துக் கொள்வதற்கு இப்பிரபஞ்சத்தில் எப்பகுதி வாய் திறக்கப்பட்டு கொட்டப்படுகிறது.....

ஹிட்லர் அழித்த லட்சக்கணக்கான யூதர்கள், ஸ்ரவினால் “புரட்சிக்கு” எதிரானவர்கள் எனச் சொல்லப்பட்டு கொல்லப்பட்டவர்கள், சைபீரியாவுக்கு அனுப்பப்பட்டு காணாமல் போன என்னிறந்த மக்கள், அண்மையில் ஈராக்கில் புஷ்டியின் வெறித்தாண்டவத்தால் குதறப்பட்ட அரபுமக்கள், அதன் இன்னொரு தொடராய் நீள்கின்ற ஜெஸ் ஜெஸ் காரரின் கொடுரை அழிப்பின் பரிசோதனைகள்! இவை அனைத்தையும் நீட்டி நிமிர்ந்து மலைப்பாம்புப்போல் விழுங்கிவிட்டு இந்த உலகம் இரண்டொரு ஏப்பம் விட்டதோடு தன்கடமை முடிந்ததென தூங்கிறதா?

இவை அனைத்தையும் நினைக்கும் போது என் கண்முன்னே சுதா இறந்துக்கொண்டிருக்கும் மக்களின் உடல்களே மலை போல் எழுந்து எனக்குள் விரக்தியைத் தொற்றவைத்தது. இப்படி என்னைப் போல் துயரம் சுமந்த என்னிற்ந்த மக்கள் என் கண் முன் எழுகின்றனர்.

மனித உயிர் என்பது அவ்வளவு அற்பமாய் போய் விட்டதா?

சிற்றெறும்பொன்றைத் தேய்த்து விடுதல் போல்,

கொசுவை நசித்து தட்டிவிடுதல் போல, அப்படியா?

இந்த அவலங்களுக்கெல்லாம் காரணமான கொடியவர்களைக் கண்டதுண்டாய் வெட்டி யெறிய ஒருவரில்லையா? இப்போ இவற்றிற் கெல்லாம் எதிர் விணையொன்றை எதிர் பார்க்கிறது என்மனம்! என்மனமே பிரிந்து நின்று என்னோடு விவாதிக்கிறது.

எதிர்விணை பற்றி என்பாட்டனும் பாட்டியும் என்ன சொன்னார்கள்?

“அரசன் அன்றறப்பான் தெய்வம் நின்றுக்கும்”

“முற்பகல் செய்தது பிற்பகல் விளையும்”

இக்கூற்றுக்களை இன்று யாரோ கணக் கெடுக்கிறார்? ஒவ்வொரு செயலுக்கும் எதிர் விணை உண்டென்றால் இவற்றுக்கான எதிர் விணைகள் என்ன நிற்த்தில் வெளிப்படுகின்றன?

இன்று யாராவது ஒருவரை வாய்திற்ந்து திட்டிவிட்டால் அப்படித் திட்டப்பட்டவருக்கு அது பலித்துவிட்டால் திட்டியவனுக்கு கரிநாக்கு என்று அவன் நாக்கின் மீது பழிபோடுகிறோம்.

முன்னர் இராமனின் தந்தை தசரதன் யாரோ ஒரு முனிவரின் மகனைக் கொன்றதற்காக அதுவும் தெரியாது செய்த தவறுக்காக அந்த முனிவன் இட்ட சாபத்தினால் அந்த முனிவன் தன் மகனை இழந்து வருந்தியது போலவே தசரதனும் தன் மகனைப் பிரிந்து இறந்தான். இவ்வாறே மகா பாரதத்தில் காந்தாரி கிருஷ்ணனுக்கு போட்ட சாபம் அவனையும் அவன் குலத்தையும் அழித்தது.

இவ்வளவு நேரமும் என் விளக்கங்களை வேண்டா வெறுப்போடு கேட்டுக் கொண்டிருந்த என் மனம், “அப்படி இப்போது ஏதாவது நடந்ததுண்டா?” என்று கேலியாகக் கேட்டது, சிரித்துக் கொண்டே.

“இது சிரிப்பதற்குரிய விடயமல்ல. நீ பூரணமான விளக்கமின்றி பிழைவிடுகிறாய் என்றே சொல்வேன்” நான் அழுத்தினேன்.

“என்ன பிழை?” என்மனம் சற்று ஏரிச்சலாகவே கேட்டது.

“நான் மேலே காட்டிய உதாரணங்கள் வெவ்வேறு யுகங்களுக்குரியது. இப்போ நாம் இருப்பது கலியுகம். இந்த யுகத்துக்கென விதித்த விதிகளும் ஒழுங்குகளும் மாறுப்பட்டு ஒன்றுக்குள் ஒன்று புகுத்தப்பட்டு நிற்கின்ற யுகம் இது” நான் மேலும் கூறினேன்.

“இந்த யுகமாற்றம் அவற்றுக்கான விதிகள் என்பவை ஆதாரமற்ற வெற்றுக்கதைகள், இதை நம்ப முடியாது”. என்மனம் மறுதலித்துக் கேலி பண்ணியது.

“இல்லை நீ இதை ஏற்றுக்கொள்ளத்தான் வேண்டும்.” என்று கூறிய நான் தொடர்ந்தேன். “நமது தாய் தந்தையர் காலத்தில் இப்போது நடைபெறும் கொள்ளைகள் என்பவை மற்றும் பாலியல் ரீதியான துஷ்பிரயோகங்கள் அரிதாக நடைபெறுபவையாகவே இருந்தன. ஆனால் இன்று இவற்றின் நிகழ்வுகள் சர்வசாதாரணமானவையாகவும் சக்கிக் குழுமாத வையாகவும் இடம் பெறத் தொடங்கியுள்ளன. இதிலிருந்து நாம் சிந்தித்தால் தெரியும், காலமாற்றங்கள், யுகமாற்றகள் என்பவையும் இம்மாற்றங்களோடு இழுப்பட்டுவரும் ஒழுக்கச் சீரழிவுகளுக்கும் ஒழுக்க நெறிகள் போற்றப்படுவதற்கும் தொடர்புண்டு என்று”

“அப்படியென்றால்?” என் மனம் என்னை அதடியது.

“அதாவது” நான் விளக்கத் தொடங்கினேன். “அதாவது கிருத, திரேதா, துவாபர யுகங்களில் வாழ்ந்தவர்கள் தமது கால ஒழுக்க விதிகளில் பிழைவிடாது அதைக் கடைப்பிடித்தார்கள். அதாவது அவர்கள் பிழை விட்டால் அது அவர்களை அறியாது செய்ததாக இருக்கலாம். அல்லது சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைகளால் ஏற்பட்ட தவறுகளாக அமையலாம். அதனால் அக்காலங்களில் அவர்கள் செய்த விணைக்கு எதிர்விணை தெளிவாகவே இடம் பெறுவதைக் காணலாம். தசரதனுக்கு மற்றும் கிருஷ்ணனுக்கு ஞேந்தவை அந்தகையவைதான். ஆனால் முற்றிய கலியுகத்தில் எல்லாமே தலைகீழாகின்றன. எந்த ஒழுக்க விதிகளும் பேணப்படுவதில்லை. அப்பிடி ஒழுக்கவிதிகளைப் பேணுவார்கள் கூட எதோ விதத்தில் இந்த உலகெங்கும் இடம்பெறும் நிகழ்வென்னும் தாறுமாறுகளில் சிக்கி கழுவேற்றப்படும் நிலைக்குரியவராகிறார். எல்லாம் ஒன்றை ஒன்று வெட்டிச் செல்லும் CRISS CROSS ஆகின்றன.”

“இவ்வாறான கீழ்நிலையில் இருக்கும் மனிதன் தான் நாகரிகத்தின் உச்சத்தில் இருப்பதாக இன்று பெருமைப்படுகின்றான்.

அது எப்படி?" எனக்குள் இருக்கும் என்மனதின் குரல் கேட்டது.

"இது மனிதன் தன் விஞ்ஞான வளர்ச்சியை நாகர்க வளர்ச்சியாக நினைத்துக்கொள்ளும் மாறாட்டத் தின் விளைவே. ஒரு சிறு கைத்தொலைபேசிக்குள்ளேயே உலகத்தையே தான் அடக்கிவைத்திருப்பதாகப் பெருமைப்படும் இவன், உயர்ந்த மனித விழுமியங்கள் அனைத்தையும் பழந்தளிவிட்டு கீழ்நிலையில் சஞ்சிரிக்கிறான். இதுவே அவனது அறியாமை. இந்த அறியாமை மனிதனை பேரழிவுக்குச் செல்லும்." என்று நான் கூறுகிறேன்.

"அப்படியென்றால் பேரழிவொன்றை எதிர்பார்க்கிறாயா?" என்மனம் வித்தியாசமாகக் கேட்டது.

"நான் நினைப்பது அதல்ல. இப்போ வரவர நுண்ணறிவின் வீச்சால் வெளிவரும் நுணுக்கமான விஞ்ஞானக் கண்டுபிடிப்புகள் மனிதனின் நுண்ணுணர்வுகளைக் கொன்று ஏப்பம் விடுகின்றன. அதனால் மனிதனை மனிதனாக வாழவைக்கும் நுண்ணுணர்வின் குறைபாடு மனிதனை அழிவை நோக்கித் தள்ளுகின்றது. இன்று செயற்கையாகப் பெறப்படும் குழந்தைகளால், தாயானவள் தான் ஒரு குழந்தையைப் பெற்று பாலுட்டும் போதே அதனுடன் ஊட்டப்படும் அங்கு பாசம் எல்லாம் இல்லாது போய்விடுகிறது. இப்படியே மேன்மைக்குரிய மனித உணர்வுகள் இல்லாது போவதால் எஞ்சுவது விரக்தியும் யந்திர வாழ்க்கையுமே!" என்று கூறினேன் நான்.

"அதற்கென்ன நல்லது தானே?"

"நல்லாதா? பைத்தியக்காரா, என்போன்ற நபர்களின் மனிதாபிமான வேலைகளெல்லாம் இத்தகைய நுண்ணறிவு கொண்டு வரும் விஞ்ஞானப் பிரளியத்தில் ஒரு பின்னமாகி சிதைந்து போய்விடும். மனித மீட்சி என்பது இல்லாது போய்விடும்" என்று நான் சொன்னேன்.

"எனது பார்வை வித்தியாசமானது". என்மனம் சொல்லத் தொடங்கியது. "நுண்ணறிவின் வளர்ச்சியும் அதன் விஞ்ஞானக் கண்டுபிடிப்புகளும் இன்று மனிதனிடமுள்ள பற்று, பாசம் என்பவற்றை இல்லாது செய்கின்றன. இந்த வீணான பற்று பாசம் என்பவற்றால் நோயாளியாகும் மனிதன் அதிலிருந்து விடுதலை பெறுகிறான். நீங்கள் பாராட்டும் ஆத்மீகமும் பற்றுபாசங்களை அறுக்கத்தானே சொல்கிறது? இதில் என்ன பிழை?" எனது மனம் வாதாடியாது.

"ஆத்மீகம் பற்றிய ஒழுங்கான அறிவி ருந்தால் நீ இப்படி கதைக்க மாட்டாய்" நான் கூறினேன்.

"எனது ஆத்மீகம் பற்றிய புரிதலில் என்ன பிழை?" என் மனம் கேட்டது.

"யந்திர ரீதியான நிகழ்வுகளால் வரும் பற்றறுத்தல் அல்ல ஆத்மீகம் என்பதை முதலில் நீ தெரிந்து கொள். "நீயே அதுவாய் இருக்கின்றாய் என்ற மகாவாக்கியத்தின் படி அனைத்துயிர்களுள்ளும் நீயே ஆத்மாவாய் இருக்கின்றாய் என்கிற மனிதத் துவமே ஆத்மீகம். அதை நோக்கிய நம் நகரவே பற்றறுத்தல்" - நான் கூறினேன்

"ஆனால் நீ கூறும் ஆத்மீகத் துக்கு இனிமேல் இந்த உலகத்தில் இடமில்லை"

"அப்படியென்றால்?" - நான் கேட்டேன்

"இந்த உலகத் த்தில் அறிவியல் தான் கோலோச்சப் போகிறது!"

அப்படியென்றால் அழிவுதான் மிஞ்சமா? அழிவை நோக்கித்தான் உங்கள் அறிவியல் செல்லுமா?" நான் கேட்டேன்.

"அப்படியேன் நீ நினைக்கின்றாய்?"

"என் நினைக்கிறேனா? பேரியல்பெற்ற ஒன்று இருக்கிறது. அது மனித இனத்தை அந்தப் பேரியல்பை தனதாக்கிக் கொள்ளும் கூர்ப்பை (பரினாமத்தை) வளர்ச்சியை நோக்கியே இட்டுச்செல்கிறது. அதைமறந்து நமது நகர்வு வேறுதிசையை நோக்கிச் செல்லுமாயின் அது அழிவுக்குரியதாகவே முடியும், இல்லையா?

"நீங்கள் ஏன் அப்படி நினைக்க வேண்டும் அதற்கு ஆதாரம் ஏதும் உண்டா?" என் மனம் கேட்டது.

"நீ முதலில் இந்தப் பிரஞ்சம் அனைத்தையும் பேரியல்பொன்றே நிகழ்த்துகிறது என்பதை நம்ப வேண்டும். அதன் நோக்கிற்கு எதிரானவை ஏதோவிதத்தில் அழிக்கப்படும்?"

"இதற்கு ஆதாரம் தராவிடில் என்னால் நம்பமுடியாது" மனம் சொன்னது.

"உன்னை நம்ப வைப்பதற்காக நான் ஆதாரம் ஏதும் தர வேண்டும் என்ற அவசியம் இல்லை. ஆனாலும் சில விஷயத்தை உனக்கும் சொல்கிறேன், கேட்டுக்கொள். நீ இன்றைய நம் அறிவியல் வளர்ச்சியை நம் உலகத்திற்குள் வைத்தே பார்க்கிறாய். பிரபஞ்சம் வரையும் அதை நீ விரிப்பதாய் இல்லை.

'அப்படி விரிக்க வேண்டியதற்கான அவசியம் என்ன?' என் மனம் கேட்டது.

'சொல்கிறேன் கேள், கடந்த இரண்டாம் உலக மகா யுத்தத்தின் போது அதை வேவு பார்க்க வந்திருக்கிறார்கள் வேற்றுலக வாசிகள். அந்த நேரம் பார்த்துத்தான் ஹிரோசிமாவிலும்,

நிர்முலமாக்கப்பட்ட பின்னர்
அமைதி திரும்பி விட்டதாக ஏய்க்கிறார்கள்.

எங்கள் வாழ்க்கையோ இன்னமும்
இருண்ட பூமியில் இருப்பிடமின்றி
இடருடன் தான் தொடர்கின்றது.

ஏற்றப்பட்ட சிறு விளக்குகள் கூட
சூழ்ச்சிகளின் சூழல்கார்றின் தூக்குதலில்
இணைந்து போகின்றன மெதுவாக.

சூரிய ஒளியை எதுபார்க்கையில்
மின்மினிப் புச்சிகளைக் காட்டி
கண்ணாலுச்சி விளையாருகின்றார்கள்.

எங்கள் விடுதலையின் அறுவடைக்காய்
நாங்கள் கொடுத்த விலைகள்
விழியலை எப்பழும் கொண்டு வரும்

ஆதிக்க அடக்குமறை தொடர்ந்தால்
அதற்கெதிராய் ஆயுதங்கள் வேண்டாம்
இனாலும் போராடுவோம் உரிமைக்காய்!

க. முருகானந்தவி

நாகசாகியிலும் அனுகுண்டு வெடித்திருக்கிறது. இதனால் வேற்றுலக வாசிகளின் விமானமும் பாதிப்படைந்து எங்கோ பாலைவனத்தில் இறக்கப்பட்டு சிறிது நேரம் தரித்து நின்று பறந்து போயிற்றாம். இதன் பின்னர் வேற்றுலக வாசிகளின் வருகை பூமிக்கு அதிகரித்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது. இவர்கள் பூமிக்கு வந்து மளிதர்களின் இரத்தம், விந்து என்பவற்றையெல்லாம் எடுத்துச் சென்றுள்ளது பற்றிய ஆதாரபூர்வமான செய்திகள் வந்துள்ளன. இதனால் இந்தப் பூமிக்கு நன்மை ஏற்படுமா? அல்லது தீமை ஏற்படுமா என்பது பற்றிச் சொல்ல முடியாது”.

“இதைநான் நம்ப வேண்டுமா?” என் மனம் கேட்டது.

‘இதை நீ நம்பாவிட்டால் எனது அநுதாபத்துக் குரியவனாக எடுத்து தள்ளி விடுவேன். இன்று அமெரிக்க அரசே இந்த உண்மைகளை கசிய விட்டிருக்கிறது. AD. After Disclosure என்ற நூல் இன்றுள்ள புத்திஜீவிகள் மத்தியில் பிரபலமானது. வாசித்துப் பார்.’

‘அப்படியென்றால் வேற்றுலக வாசிகளால் பூமிக்கு அழிவென்று சொல்கிறாயா?’

‘நான் அதைச் சொல்ல வரவில்லை. எமது அறிவியல் பார்வை நமது பூமியை மையங் கொண்டதாக மட்டும் இருக்கக் கூடாதென்பதற்காகவே இதைச் சொல்கிறேன். இனிவரும் உலக அழிவு நமது முற்றிய அறிவியலின் தவறான பாவிப்புகளாலும் வரலாம், வேற்றுலகவாசிகளாலும் வரலாம், வேற்றுலகங்கள் ஒன்றோடு ஒன்று மோதுவதாலும் வரலாம்.’

நான் இப்படிச் சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தப் போது ஒரு குரங்காட்டி உடுக்கு அடித்துக் கொண்டு போவதைக் காண்கிறேன். அந்த உடுக்கொலி இப்போ எங்கெங்கெல்லாமோ என் னென்ன அதிர்வுகளை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறதோ!

அந்த உடுக்கொலி அகோரத்தின் குறியா? ஆனந்தத்தின் குறியா?

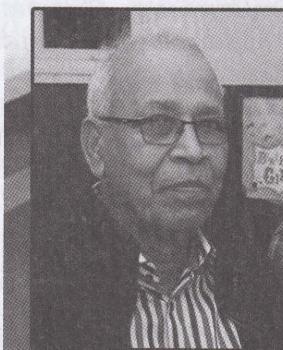
தெரியாது. ஆனால் என் முன்னே அகோர அனுநடனம் அதிரந்து கொண்டே இருந்தது.

எங்களின் வீட்டில் ஒரு பெட்டிக் கமரா (AGFA BOX CAMERA) வீட்டு அலுமாரியின் மூன்றாம் தட்டில் எப்பொழுதும் பாதுகாப்பாக இருக்கும். இந்தக் கமரா எப்படி எங்கள் வீட்டுக்கு வந்தது என்று என்னால் சொல்ல இயலாது. அப்பா தனது இளமைக்காலத்தில் வாங்கியதா, அல்லது பெரிய அண்ணர் வாங்கியதா என்று கூடத் தெரியாது.

ஒரு தீபாவளித் திருநாள் வந்தது. அந்தத் திருநாளில் பெரிய அண்ணர் அந்தக் கமராவுக்கு பிலிம் ரோல் ஒன்று வாங்கிப் போட்டார். அந்தக் கமரா எட்டுப் படங்கள் எடுக்கும்.

எங்களை எல்லாம் தீபாவளிக்கு வாங்கிய புதுச்சட்டைகளை அணிந்துகொண்டு வரச் செய்து, வெயிலில் நிறுத்தி வைத்து படம் எடுத்தார். எங்களை என்று சொல்லும் போது நான், எனக்கு இரண்டு அண்ணன்மார், அக்காமார் மூன்றுபேர், அம்மா, அப்பா எல்லாமாக எட்டுப்பேர் இருந்தோம்.

ரா. ரத்னமூர்த்தி அய்யர்

அம்மாவையும் அப்பாவையும் இரண்டு கதிரையில் இருக்க வைத்து எங்கள் எல்லாரையும் நிக்க வைத்து படம் எடுத்தார். சில படங்களை சின்ன அண்ணாவைக் கொண்டும் எடுக்கச்செய்தார்.

“இஞ்ச எங்கட லெட்ஸ்மியோட என்னை வைத்து ஒரு படம் எடுங்கோவன், ஏன்... எல்லாரும் சேர்ந்தே லெட்ஸ்மியோட படம் எடுக்கலாம்” என்று அம்மா சொன்னா.

நான் லெட்ஸ்மியைப் பார்க்கிறேன். புல்லைத்தின்டபாடி தலையாட்டிக்கொண்டு கொட்டிலில் நின்றது. நாங்கள் வளர்த்த பசுவின் பெயர்தான் லெட்ஸ்மி. இந்த லெட்ஸ்மி நல்ல வடிவானது. வெள்ளை நிறம், சிவந்த முக்கு, நீண்ட கொம்பு கொஞ்சம் பழுப்பேறிய நிறம். அதுதான் வடக்கன் மாடு. இந்திய இனம், குறிப்பாகச் சொன்னால் திருவண்ணாமலை இனம் இது. இதில் ஆண் மாடுகளை வண்டில் மாடுகளாக உபயோகிப்பார்கள்.

அம்மாவை வைத்து லெட்ஸ்மியுடன் படமெடுத்தபின், நாங்கள் எல்லோரும் லெட்ஸ்மியுடன் இருந்து படமெடுத்தால் நல்லது என்று ஓர் எண்ணம் எல்லோருக்கும் வந்தது. எனக்கு கொஞ்சம் பயமும் வந்தது லெட்ஸ்மியின்றை கொம்பைப் பார்த்து. ஆனால் எல்லோரும் படத்துக்கு நின்றால் யார் படமெடுப்பது? அப்படி எண்ணிக்கொண்டு நிக்கும்போது தீபாவளிக்கு கைவிசேசம் வாங்க அரிசிக்கடை கந்தசாமி அண்ணை அப்பாவைக் காண வந்தார். அவர் வந்தது நல்லதாகப் போய்விட்டது.

நடுவில் லெட்ஸ்மி, இருபக்கமும் அப்பாவும் அம்மாவும், நாங்கள் அப்பா பக்கம். அம்மாவின் பக்கமாக அக்காமார். இப்படித்தான் படம் எடுக்க வேண்டும் என்று முடிவெடுத்து நிற்க வைத்தோம்.

கந்தசாமி, “தனக்கு படம் எடுக்கத் தெரியாது” என்று சொன்னார். பெரிய

நன்விஷட தோய்துல்

அன்னர் கந்தசாமிக்கு படம் எடுக்கும் விதம் சொல்லிக்கொடுத்தார். ஒரு முக்காலி (ஸ்டில்) கொண்டுவந்து வைக்கப்பட்டது. அதன் மேல் கமெராவும் வைக்கப்பட்டது. எல்லோரும் நிக்கும்போது கமெராவை சரியாக “செட்” பண்ணி கந்தசாமிக்கு இந்த பட்டினை மெதுவாக அமத்தி (அழுத்தி) விடும்படி சொல்லிக் கொடுத்தார். அத்துடன் அன்னர் ஓடிவந்து எங்களுடன் நின்று கொண்டார். சொல்லிக் கொடுத்தபடி கந்தசாமி பட்டினை அழுத்தியோ இல்லை அழுத்தியோ “களிக்” என்ற சத்தம் வரப் பண்ணிவிட்டார். படம் எடுத்து முடிந்து விட்டது. கந்தசாமியும் கைவிசேசம் வாங்கிக்கொண்டு போய்விட்டார். ஏற்கனவே எட்டுப் படங்கள் எடுத்தபடியால் பிலிமும் முடிந்து விட்டது. லெட்சுமியும் தலையை ஆட்டியபடி “அம்மா” என்று கத்தியது.

இனி, பக்கத்தில் மெயின் வீதியில் இருக்கும் குகன் ஸ்டுடியோவில் கொண்டுபோய்க் கொடுத்து கழுவி படம் “பிரின்ட்” அடித்து எடுக்க வேண்டும்.

இரண்டு மூன்று நாட்களில் படங்களை குகன் ஸ்டுடியோவில் இருந்து எடுத்துக் கொண்டுவந்த அன்னர் எங்களுக்கு காட்டினார். எல்லாப் படங்களும் நல்ல வடிவாக இருந்தன. பழையபடி கமெராவும் அலுமாரியில் மூன்றாம் தட்டுக்கு குடியேறிவிட்டது.

இப்படியாக நல்லநாள், பெரியநாள், கோவில் திருவிழா நாட்களில்தான் கமெராவுக்கு வேலை. மற்ற நாட்களில் அதுபாட்டுக்கு அலுமாரியில் தூங்கிக்கொண்டு இருக்கும். சிலவேளை அண்ணருக்கு தெரிந்தவர்கள் இரவல் வாங்கிக்கொண்டு போவார்கள்.

எனக்கும் இந்த கமெராவில் படம் எடுக்க வேண்டும் என்ற ஆசையும், எண்ணமும் நாளுக்குநாள் கருக்கொள்ளத் தொடங்கியது. ஆனால், எனக்கு இந்த மாதிரி ஆட்கள் ஒருவரை ஒருவர் படமெடுத்துக் கொண்டு இருப்பது பிடிக்கவில்லை. இயற்கைக் காட்சிகளை படம் புடிக்க வேண்டும் என்றதான் விரும்பினேன்.

அலுமாரியில் இருந்த பெட்டிக் கமெராவை எடுத்துக்கொண்டு மெயின் வீதியில் இருந்த குகன் ஸ்டுடியோவுக்குச் சென்றேன். அங்கு இருந்தவரிடம்

“இந்தக் கமெராவுக்கு பிலிம் போட எவ்வளவு காச வேணும்” என்று விசாரித்தேன். அங்கு இருந்த பெரியவர் கமெராவை வாங்கிப்பார்த்தார். அப்படியும் இப்படியும் திருப்பித்திருப்பி பார்த்தார்.

“தம்பி இது நல்ல கமெரா. அக்பா பொக்ஸ் என்று சொல்லுவார்கள். இதுக்கு 120 ஆம் நம்பர் பிலிம் ரோல் தான் போடவேண்டும். எட்டுப் படங்கள்தான் இது எடுக்கும்” என்றார் அந்த பெரியவர்.

“இதுக்கு பிலிம் போட எவ்வளவு காச வேணும்?” என்று நான் கேட்டேன்.

“பிலிம் போட இரண்டு ரூபாய் ஜம்பது சதம், கொடாக் பிலிம் போடலாம்” என்றார்.

“இப்ப காச இல்லை. சும்மா கேட்டுக் கொண்டு போகத்தான் வந்தனான். நாளைக்கோ இல்லை நாளையண்டைக்கோ வந்து பிலிம் வாங்குவேன்” என்று அவரிடம் சொல்லிவிட்டு வந்துவிட்டேன்.

வீட்டுக்கு வந்ததும் பழையபடி கமெராவை அலுமாரியில் வைத்துவிட்டு, அம்மாவிடம் பிலிம் ரோல் போட இரண்டு ரூபாய் ஜம்பது சதம் கேட்டேன்.

“இப்ப காச ஒண்டும் கையில இல்லை. சந்தையில காய்கறி வியாபாரம் செய்யும் நல்லம்மாவுக்கு முருங்கைக்காய் வித்துப்போட்டு அதில் இருந்து இரண்டு ரூபாய் ஜம்பது சதம் உனக்கு தாறன்” என்று அம்மா சொன்னா. எனக்குத் திருப்தி. நாளைக்கு பிலிம் வாங்கலாம் என்று தீர்மானித்துக் கொண்டேன்.

அடுத்தநாள் நல்லம்மா வந்து வீட்டில் நின்ற முருங்கை மரங்களில் காய்களைப் பறித்துவிட்டு அதற்குரிய பணத்தை அம்மாவிடம் கொடுத்து விட்டு முருங்கைக்காய்க் கட்டை தூக்கிக் கொண்டு சென்றாள்.

முருங்கைக்காய் விற்ற காசிலிருந்து இரண்டு ரூபாய் ஜம்பது சதத்தை எனக்கு அம்மா தந்தா. காச தரும் போது,

“தம்பி, பெரிய அண்ணாவையும் கூட்டிக் கொண்டு போய் பிலிமை வாங்கு. அவனுக்கு கமெராவைப் பற்றி கொஞ்சம் தெரியும்” என்று அம்மா கூறினா.

கமெராவையும் எடுத்துக்கொண்டு, அண்ணா வுடன் குகன் ஸ்டுடியோவுக்கு போனன். அங்கே ஸ்டுடியோ முதலாளி, தினகரன் பேப்பரை பார்த்துக்கொண்டு இருந்தார். எங்களைக் கண்டதும் பேப்பரை மடித்து வைத்து விட்டு எங்களைப்பார்த்து

“என்ன தம்பியவை, சொன்னபடி பிலிம் வாங்க வந்திட்டியள் போல” என்று கூறினார். “ஓம் ஜயா” என்றபடி கமெராவைக் கொடுத்து பிலிம் போட்டுத் தரும்படி கேட்டுக்கொண்டோம்.

அவர் கமெராவை பின்பக்கத்தால் திறந்து, அதனுள் பிலிம் ரோல் கட்டையை வைத்து, முறுக்கி, முன்னிருந்து ஒரு உருளைக்கட்டையில் மாட்டி இறுக்கிவிட்டு, கமெராவை முடினார்.

பின்பும் கமெராவில் பக்கவாட்டில் இருந்த ஒரு திருக்காணியை முறுக்கி மிக அவதானமாகத் திருக்கினார்.

“சரியா வந்துட்டு” என்று கூறியிப்படி கமெராவை தனக்கு முன் இருந்த மேசையில் வைத்து விட்டு எங்களுடன் கதைக்கத் தொடங்கினார்.

“இரண்டு தமிழ்மாரும் வந்து இருக்கிறியாள். பெரிய தம்பி முன்ன ஒருக்கா இந்தக் காமெராவால் எடுத்த படங்களை நான் கழுவித் தந்தது ஞாபகம் இருக்கு. நீள பழுப்பு கொம்பு வச்ச அந்த வெள்ளை மாட்டை நடுவில வச்சுக்கொண்டு உங்கட குடும்பம் முழுப்பேரும் நின்டு எடுத்த படம். நல்லா இருந்தது. இந்த முறையும் நீங்கள் நல்ல படங்களை எடுத்துக் கொண்டு வாங்கோ, நான் வடிவா கழுவித்தாறன்” என்று சொல்லி கமெராவைத் தந்தார். நாங்களும் இரண்டு ரூபாய் ஐம்பது சத்தைக் கொடுத்துவிட்டு “போட்டு வாறும் ஜயா” என்றபடி ஸ்டிடியோவை விட்டுக் கிளம்பினோம்.

உசாரா கமெராவைத் தூக்கிக்கொண்டு வந்துவிட்டாலும் முதலில் எப்படிப் படத்தை எடுப்பது என்ற சங்கதி எனக்குத் தெரியாது. ஆகவே அன்னர் முகத்தை ஆவலுடன் பார்த்தேன். அன்னரும் எனது பார்வையின் அர்த்தத்தை உணர்ந்தவராக கமெரா பற்றிய விடயங்களைச் சொல்லத் தொடங்கினார்.

கமெராவில் இருக்கும் ஒரு சின்னக் கண்ணாடியைக் காட்டி,

“இதுதான் நாங்கள் எடுக்கப் போற படத்தை சின்ன வடிவமாக காட்டும் கண்ணாடி. முன்னுக்கு இருக்கும் காட்சியை இந்தக் கண்ணாடிக்குள் பார்க்க வேண்டும். இந்தக் கண்ணாடியில் தெரியும் காட்சிதான் படமாக பிலிமில் விழும். கண்ணாடியில் தெரியும் காட்சியைப் பார்த்து கமெராவின் வலது பக்கமாக இருக்கும் இந்த பட்டனை அழுத்த வேண்டும். அப்போது “டிக்” என்று ஒரு சத்தம் கேட்கும். அது மட்டுமில்லை, பட்டனை அழுத்தும்போது கை ஆடக்கூடாது, ஆடினால் படமேல்லாம் ஆடிப் போகும். கவனமடா தம்பி” என்று கூறினார். நானும் தலையை ஆட்டியிப்படி கமெராவைத் தூக்கி ணேன்.

எல்லாம் சரி. இப்ப, முதலில் ஏதனைப் படம் எடுப்பது என்று இருவரும் யோசித்தோம். சில பல யோசனைகளின் பின், முதலில் கொட்டடி பெரிய பிள்ளையார் கோவில் கோபுரத்தைப் படம் எடுப்போம் என்று முடிவானது. எனக்கும் மகிழ்ச்சி. பிள்ளையார் கோவில் கோபுரத்துடன் ஆரம்பிப்பது நல்லது தானே.

கோபுரத்துக்கு முன்னால் நின்று படத்தை எடுப்பதற்காக இடது கையில் கமெராவை வைத்துக்கொண்டு வலது கையினால் நெஞ்சுக்கு நேராக அணைத்துக்கொண்டு கண்ணாடியில் பார்த்தபோது, கோபுரம் முழுவதுமாக தெரியவில்லை. எனது முகத்தைப் பார்த்த அண்ணர்,

“பின்னுக்கு கொஞ்சம் போய்ப் பார், கோபுரம் முழுக்க தெரியிறவரை பின்னுக்கு போ” என்று சொன்னார்.

நானும் ஒரு அஞ்ச அல்லது ஆறு அடி தூரம் பின்னோக்கிச் சென்றேன்.

ஆஹா.... கண்ணாடிக்குள் கோபுரம் முழுவதுமாக இப்போது தெரிந்தது.

இடது கையில் கமெராவை நெஞ்சுக்கு நேராக வைத்துக்கொண்டு, கண்ணாடிக்குள் பார்த்தவாறு, வலது கையால் மெதுவாக கையும் ஆடாமல், காமெராவும் ஆடாமல், பட்டினை அழுத்தி விட்டேன். “டிக்” -“க்ளிக்”- என்று ஒரு மெதுவான-மென்மையான-சத்தம் பக்கத்தில் நின்றுகொண்டிருந்த அண்ணர் சொன்னார் “தம்பி, படம் எடுத்தாச்ச, எல்லாம் வெற்றியடா”.

எனக்கு ஒரே சந்தோசம்.

இரண்டாம் படமாக எதை எடுப்பது என்று யோசித்தபோது, துறைமுகத்துக்குக் கிட்ட அரசடி வைரவர் கோவிலில் பட்டு போய்க்கொண்டு இருக்கிற-இல்லை-என்னைப் பொறுத்த வரையில் ஏற்கனவே பட்டுப்போய் எலும்பு மரமாய் நிற்கிற அந்த அரச மரத்தைப் படம் எடுப்பம் என்று தீர்மானித்துக்கொண்டோம்.

நானும் அண்ணாவும் துறைமுகத்துக்குப் போனோம். இந்த அரசடி சந்தியானது காங்கேசன்துறை வீதி - விநாயகமுதலியார் வீதி பிரதான வீதி, கடற்கரை வீதி ஆகிய நான்கு வீதிகளும் சந்திக்கும் இடமாகும். இந்த இடத்தில் ஒரு சிறு தீவு போன்றபகுதி தார் போடாமல் இருந்தது. அந்த இடத்திலதான் இந்த அரசமரம் இருந்தது. அரசமரத்தினாடியில், கிழக்குப் பக்கமாக பார்த்தபடி அமர்ந்திருக்கும் வைரவர் தான் இந்த அரசடி வைரவர்.

பத்துப்பேர் கை கோத்தபடி நின்றால்தான் இந்த அரசமரத்தைச் சுற்றிப் பிடிக்கலாம். மரத்தின் உயரம் ஏற்குறைய நன்கு வளர்ந்த ஒன்றைப் பனை மர உயரம் இருக்கும். இந்த மரத்துக்கு எத்தனை வயது இருக்கும் என்று எவருக்கும் சரியாகச் சொல்ல முடியாது. சுமார், 400-500 வருடங்களைக்கண்ட மரம் என்று ஊரில் இருக்கும் பெரியவர்கள் சொல்லக் கேட்டு இருக்கிறேன்.

எனக்கு நினைவு தெரிந்த நாளிலிருந்து இந்த அரசமரத்தில் ஒரு இலை கூட இருக்க வில்லை. பட்ட மரமாகவே நான் அதைப் பார்த்திருக்கிறேன். மெல்லிய நுனிக்கிளைகள் முறிந்து விழுந்து கொண்டு இருந்ததையும் பார்த்திருக்கிறேன். இந்த அரசடி வைரவருக்கு நவாராத்திரி காலங்களில் பெரிய பூசைகள் நடக்கும். தீழிதிப்பு நிகழ்வுகளும் நடைபெறும். நல்லநாள்-பெரியநாள், ஷைப்பொங்கல் சித்திரை வருடப்பிற்பு, பங்குனித் திங்கள் பொங்கல், என்று இந்தமாதிரியான விசேட நாட்களில் படையல், பூசைகள் நடக்கும். ஊர்ச் சனங்கள் எல்லோரும் கூடி இருப்பார்கள். ஆனால் இந்த நேரங்களில் மரக்கொப்புகள் முறிந்து விழுவது இல்லை. முறிந்து விழுவது எல்லாம் ஆட்கள் இல்லாத நேரங்களில், இரவில்தான். சில நேரங்களில் அதிகாலையிலும் விழும். எந்த ஒரு மனிதனையோ-நாய்-பூனை-ஆடு-மாடு என்று எந்த ஒரு ஜீவனையோ இந்த அரசமரக் கிளைகள் முறிந்து விழுந்து தாக்கி அல்லல் தொல்லை தந்தது இல்லை. இந்த நாற்சந்தியில் எதுவித வாகன விபத்துக்களும் ஏற்படவில்லை. அதாவது அரசடி வைரவர் எந்தச் சங்கடங்களையும் எவருக்கும் தரவில்லை.

தன்னில் நம்பிக்கை வைத்தவர்களை கை தூக்கி, உயர்த்தி, நிமிர்த்தி வைத்திருக்கிறார் இந்த வைரவர். அப்படிப்பட்ட கருணைமிகு வைரவர், ஏன் தான் குடியிருக்கும் இந்த அரசமரத்தை இவ்வாறு பட்டுப் போக வைத்தார்? எனக்கும் தெரியாது. எவருக்கும் தெரியாது. தெரிந்தவர்கள் இருப்பார்களோ என்பதும் தெரியவே தெரியாது.

இப்படிப்பட்ட அருமை பெருமைகள் வாய்ந்த பட்டுப்போன அரசமரத்தை படம் புடிப்போம் என்று தீர்மானித்துக் கொண்டு அரசடிச் சந்திக்குப் போனோம். மத்தியானம், நல்ல வெய்யில். வெய்யில் இருந்தால்தான் நல்லது, படம் நல்லா விழும் என்று அன்னர் சொல்லிக்கொண்டு இருந்தார். ஆனால் எனக்கு உச்சந்தலையில் வெய்யில் கொளுத்தியது.

இந்த அரசடிச் சந்தியில், வி.எம் ரோட் தொடங்கும் இடத்தில் “செல்” கம்பெனியின் பெட்ரோல்/ மண்ணெண்ணை விற்கும்/ நிரப்பும் நிலையம் இருந்தது. அந்தப் பெட் ரோல் நிலையத்திற்கு அருகில் நின்றுகொண்டு கமெராவை எடுத்து அன்னர் சொன்னபடி கண்ணாடிக்குள் அரச மரம் விழுகிறதா என்று பார்த்தேன். மரம் முழுவதுமாகத் தெரியவில்லை. சிறிது பின்னோக்கிச் சென்றேன்-கண்ணாடிக்குள் மரம் முழுவதுமாகத் தெரிந்தது. அன்னரும் கமராவைப் பார்த்தார்.

“ம் ம் ம்...சரியாக இருக்கு, கெதியா படத்தை எடு” என்றார். கவனமாக கமெராவை அணைத்துக் கொண்டு வலது கையினால்-இரண்டாம் விரலினால்-பட்டினை அழுத்தினேன். “டிக்” என்றது கமெரா, “க்ளிக்” என்று படமும் விழுந்தது.

படம் எடுத்தாகிவிட்டது.

“இந்தப் படத்தில் வண்டில், கார், பஸ் ஏதும் வந்தால் படம் வடிவாக இருக்கும்” என்று அன்னர் சொன்னார். நானும் அண்ணாவும் ஏதாவது வாகனம் வருகிறதா என்று பார்த்துக்கொண்டு காவல் இருந்தோம். அப்போது அன்னர் சொன்னார்

“ஆடிக்கொண்டு, அதுதான் தம்பி, ஆடி அசைந்துகொண்டு இருப்பவைகளை இந்தப் பெட்டி காமெராவால் படம் எடுக்க முடியாது. ‘க்ளிக்’ இன் வேகம் போதாது. ஆகவே கார், வண்டில் எது வந்தாலும் நிப்பாட்டி வைத்துக்கொண்டு தான் படம் எடுக்க வேண்டும். கார்காரங்களை நிப்பாட்டச் சொல்ல ஏலாது. வெறும் வண்டில் அல்லது விறகு, வைக்கோல் ஏத்திவரும் வண்டில் எதும் வந்தால் கொஞ்ச நேரம் நிப்பாட்டுமாறு கெஞ்சிக் கேட்போம்” என்றார்.

நானும் அரசடி வைரவரை வேண்டிக் கொண்டேன். கார் வேண்டாம், எதாவது/ விறகுவைக் கோல் வண்டில் ஒன்றுதான் வரவேண்டும். வைரவப்பா வரப்பண்ணப்பா என்று வேண்டிக்கொண்டேன். இந்த அரசடி வைரவர் நல்லவர், வேண்டியவர்களுக்கு வேண்டியதைக் கொடுப்பதில் வல்லவர். எனவே கட்டாயம் எங்களுக்கு உதவி செய்வார், எனக்கு நம்பிக்கை இருந்தது.

சிறிது நேரத்தில் காங் கேசன் துறை வீதியிலிருந்து ஒரு விறகு வண்டில் ஆடி அசைந்து வந்துகொண்டிருந்தது. ஆஹா... அரசடி வைரவரே உனது கருணையே கருணை என எண்ணி வைரவருக்கு மனதளவில் ஒரு நன்றி சொன்னேன். அதுமட்டுமல்ல வந்த வண்டில் அரசடிச் சந்திக்கு வரவேண்டும் என்றும் வேண்டினேன்.

வண்டில் இப்போது வி. எம். ரோட் பக்கமாக திரும்பியது. அரசடி வைரவர் அருள் புரிந்து விட்டார்.

அன்னர் ஓடிச்சென்று வண்டியை ஒருநிமிடம் நிறுத்தித் தரும்படி வண்டில்காரனிடம் கேட்டார். படம் எடுக்கும் விடயத்தையும் சொன்னார். அவனுக்கு உற் சாகம் வந்தது போன்று தோளில் கிடந்த சால்வைத்துண்டை எடுத்து தலைப்பாகையாகக் கட்டிக்கொண்டான். நான் கண்ணாடியில் பார்த்துக்கொண்டு ஆடாமல்

அசையாமல் கமெராவைப் பிடித்துக்கொண்டு பட்டினை அழுத்தி “டிக்” என்று “களிக்” செய்து கொண்டேன். படம் புடித்து விட்டோம். வைரவர் துணையால் வந்த வண்டிக்கு நன்றி சொன்னோம்.

என் மனதுக்குள் ஒரு அருமையான இயற்கைக்காட்சிப் படம் ஒன்றை எடுத்துக் கொண்ட திருப்தி ஏற்பட்டது. அதன் பின் நான் ஆலடி பிள்ளையார் கோவில், அத்தியடி பிள்ளையார் கோவில், பெரிய பிள்ளையார் கோவில் தெப்பக்குளம், மாலையில் மறையும் செந்நிறச் சூரியன், அதை, இதை, உதை என்று எடுத்ததில் பிலிம் ரோல் முடிந்து விட்டதாக கமெராவில் பின்புறம் இருந்த ஒரு சிறிய சிவப்புக் கலர் புள்ளி வெளிச்சம் காட்டியது.

படம் எடுத்து முடிந்ததும் கமெராவை எடுத்துக் கொண்டு குகன் ஸ்டுடியோவுக்குப் போனோம். ஸ்டுடியோ முதலாளி கமெராவை வாங்கி அதிலிருந்த ஒரு திருக்காணியைத் திருகி கமெராவை பின்புறமாகத் திறந்தார். பிலிம் ரோலை கையில் எடுத்துக்கொண்டு கமெராவை மூடி எங்களிடம் தந்தார்.

“பிலிம் ரோலை நாளை காலையில்தான் கழுவவேண்டும். அதன்பின்தான் படங்களை பிலிம் ரோலில் பார்க்கலாம். படம் பிரின்ட் போட்டுத் தர மூன்று நாட்களாகும். படத்தை பிலிமில் பார்க்க வேண்டும் என்றால் நாளைக்கு காலையில் வாருங்கோ தம்பியவை” என்று கூறினார். நாங்கள் காலையில் வருவதாகச் சொல்லிக் கொண்டு வீட்டுக்கு வந்து விட்டோம்.

மறுநாள் காலையில் நானும் அண்ணருமாக ஸ்டுடியோவுக்குப் போனோம். ஸ்டுடியோ முதலாளி எங்களைக் கண்டவுடன்,

“தம்பி நீங்கள் நல்ல திறமான படங்களை எடுத்து இருக்கிறீர்கள். ஒரு பெட்டிக் காமெராவால் இப்படியான படங்களை எடுத்தது பெரிய கெட்டிக்காரத்தனம். கொஞ்சம் பொறுங்கோ.... காய்ந்துகொண்டு இருக்கும் பிலிம்ரோலைக் கொண்டுவந்து காட்டுறன்” என்று சொல்லிக் கொண்டு உள்ளே போனார். திரும்பி வரும்போது அவரின் கையில் கழுவிய கறுத்த பிலிம் ரோல் நீளமாக இருந்தது. எங்களுக்கு அதைக் காட்டி,

“தம்பி இதில் அந்த பட்ட அரசமரத்தை எடுத்தது மிக மிக திறம். பிள்ளையார் கோவில் கோபுரமும் நல்லா இருக்கு. அந்த மாலைச் சூரியனை எடுத்த படமும் திறம். பத்திரிகைகள் மற்றும் சஞ்சிகைகள் நடத்தும் புகைப்படப் போட்டிக்கு அனுப்பலாம். அந்தளவுக்குத் தகுதியான தரமான படங்கள்” என்று கூறினார்.

எங்களுக்கு கழுவின பிலிம் ரோலைப் பார்த்து எதுவும் சொல்லத் தெரியவில்லை. அதில் எதுவும் தெரியவுமில்லை.

“படங்களை எப்ப கழுவித் தருவீர்கள்?”
“முன்று நாட்கள் ஆகும். ‘டாக் ரூம்’ இல் வேலை செய்கிற பொடியன் லீவு”

“அப்ப நாங்கள் நாலு நாட்கள் கழிச்ச வாறும்”

என்று கூறிக் கொண்டு ஸ்டுடியோவை விட்டு வெளியே வந்தோம்.

“தம்பியவை... கொஞ்சம் நிலலுங்கோ. இங்க் கொஞ்சம் வாங்கோ” என்று முதலாளி கூப்பிட்டார். என்ன ஏது என்று விளங்காமல் திரும்பவும் ஸ்டுடியோவுக்குள் போனோம்.

“கொழும்பிலிருந்து தினமும் வெளிவரும் “தினகரன்” பேப்பரில் ஒவ்வொரு புதன் கிழமையும் “புதன் மலர்” என்று ஒரு சிறப்புப் பக்கம் வெளிவரும். ஓவ்வொரு வாரமும் இவ்வார சிறந்த புகைப்படம் என்று குறிப்பிட்டு ஒரு புகைப்படம் வெளிவரும். அதற்கு சன்மானமும் கொடுப்பார்கள். அதற்கு இந்த அரசமர படத்தை அனுப்பிவையுங்கோ. நான் படத்தை பெரிசா “கொப்பி” பேப்பர் சைசில் கழுவிப் போட்டுத்தாறன்” என்று சொன்னார்.

நாங்களும் “ஓம்... ஓம்” என்று பெரிதாகத் தலையாட்டினோம்.

“மத்தியானதுக்குப் பிறகு இரண்டு இரண்டரை போல இஞ்ச வாங்கோ தம்பியவை” என்று கூறினார்.

நாங்கள் வீட்டுக்குப் போய் அப்பா அம்மாவிடம் நடந்த கதையைச் சொன்னோம். அவர்களுக்கு மிகவும் சந்தோசம்.

“இந்த குகன் ஸ்டுடியோக்காரர் நல்ல ஒரு மனுষன். எல்லாருக்கும் உதவி செய்கிறவர். நீங்கள் எடுத்த படம் பத்திரிகையில் வந்தால் எங்களுக்கும் சந்தோசம், குகனுக்கும் சந்தோசமடா, என்டபடியால் அவர் சொன்ன மாதிரி இரண்டு மணிவாக்கில் கட்டாயம் போங்கோ” என்று அப்பா கூறினார்.

நாங் கள் இரண்டு மணியளவில் ஸ்டுடியோவுக்கு போனோம்.

“தம்பியவை உங்களுக்காக நானே இந்தப் படத்தை மட்டும் பெரிசாக்கி அதை கேபினெட் சைசுக்கு பிரின்ட் போட்டு எடுத்தனான். இந்தாங்கோ....., படத்தை நல்லா பாருங்கோ.....” என்று சொல்லி எங்களிடம் படத்தைத் தந்தார். எனக்கும் அண்ணருக்கும் ஆச்சரியம். ஒரே சந்தோசம். மிகவும் வடிவான படம். மாட்டு வண்டில் வடிவாகத் தெரிந்தது. பட்ட அரசமரமும் கம்பீரமாக விழுந்திருந்தது. மனதுக்குள் அரசடி வைரவருக்கு ஒரு வணக்கம் வைத்தேன்.

“படத்தை எடுத்தவரின் பெயரையும் விலாசத்தையும் ஒரு துண்டில் எழுதி படத்துடன் இணைத்து அனுப்பவேண்டும். இந்த பேப்பர்ல் எழுதித் தாங்கோ தம்பி” என்று ஸ்ரூடியோ முதலாளி கேட்டார்.

அண்ணர் எனது பெயரையே எழுதும்படி சொன்னார். படம் வைத்து அனுப்பும் பெரிய கவரில் இடது பக்க மூலையில் “இவ்வார புகைப்பட போட்டி” என்று எழுதி, சேருமிட விலாசம் எழுதும் இடத்தில் “ஆசிரியர், புதன் மலர், தினகரன், லேக் ஹவுஸ், கொழும்பு” என்று எழுதினார். படத்துடன் பெயர் விபரங்கள் எழுதிய துண்டையும் ஒரு கிளிப் மூலம் இணைத்து கவருக்குள் வைத்து ஓட்டினார். கவரின் வலது பக்க மூலையில் ஒரு ரூபாய் முத்திரை ஒன்றையும் ஓட்டினார்.

“தம்பியவை... இப்ப இந்தத் தபாலை தபால் கந்தோர் தபால் பெட்டியில் போட வேணும். கெதியா போய் போடுங்கோ” என்று சொல்லி அந்தப் பெரிய கவரைத் தந்தார். நாங்களும் அந்தக் கவரை தபால் கந்தோர் தபால் பெட்டியில் போட்டுவிட்டு வீட்டுக்கு வந்து சேர்ந்து விட்டோம். என்ன நடக்குமோ, ஏதோ ஒன்றும் விளங்கியும் விளங்காதமாதிரியும் இருந்தது.

அடுத்த புதன் கிழமை வந்தது. குகன் ஸ்ரூடியோவில் “தினகரன்” பேப்பர் வாங்கி இருப்பார்கள். நான் அம்மாவிடம் சொல்லிவிட்டு குகன் ஸ்ரூடியோவுக்கு ஓட்டமும் நடையுமாகப்

போனேன். என்னைக் கண்டதும் ஸ்ரூடியோ முதலாளி,

“தம்பி... உங்களைத்தான் நான் இப்ப நினைச்சுக் கொண்டு இருந்தனான். இஞ்ச பாருங்கோ..... உங்கட புகைப்படம் தான் இந்தவார “புதன் மலரில்” வந்து இருக்கிறது” என்று சொல்லிக்கொண்டு தினகரனின் புதன் மலர் பக்கத்தைக் காட்டினார். எனக்கு ஆச்சரியம்..... அதிசயம்.... சந்தோசம் ... இனம் புரியாத ஒரு அதிர்ச்சி. வாய்விட்டு “உண்மையிலுமே நல்ல வடிவா இருக்கு” என்று சொன்னேன்.

புகைப்படத்தின் கீழ் எனது பெயர் இருந்தது. புகைப்படத்தின் மேல் “இவ்வார சிறப்பு புகைப்படம்” என்றும் இருந்தது. அத்துடன் பத்து ரூபாய் சன்மானம் வழங்கப்படுகிறது என்றும் இருந்தது. ஒருவிதமான விபரிக்க முடியாத உணர்வு ஊடுருவியது.

“முதலாளி... அம்மா அப்பாட் டை சொல்லவேணும். இப்பவே போய் ச் சொல்லப்போறன். “தினகரன்” ஒன்று கடையில் வாங்கப் போறன். அதுக்குமுன் நீங்கள் வைத்திருக்கிற இந்தக் தினகரனை ஒருக்காத் தாங்கோ. அம்மா அப்பாட் காட்டிப்போட்டு கொண்டுவந்து தாறன்” என்று கூறி அவரிடம் இருந்த பேப்பரை கையில் எடுத்துக்கொண்டு தலைதெறிக்க வீட்டை நோக்கி ஓடினேன்.

என் மனதில் பெட்டிக் கமெராவின் “களிக்”, “டிக்” சத்தும் மீண்டும் மீண்டும் கேட்டுக்கொண்டே இருந்தது.

○○○

**சுடிப்படி
சாபிச்சது !**

நேத்திரங்களை இறுத்து
நெற்றியிலே முத்தமிட்டான்
அவளது ஒருபாற்
பாத்திரங்களைப் பார்த்துப்
பரவசித்தான்!

காதுற் போகதையில் அவன்
காதுக்குட் கிச்கிசுத்தான்!

பாவம் வரவில்லையா?
பார்த்தன்கை என்றான்
பாவம் பார்த்துப்
பாவஞ் செய்யேவுமா? என்றாள்

சும்மா கிடக்குதெனச்
சுங்கதீ தரலாமா?
சுங்கதீ தந்து
சுங்கதீல் விழலாமா?

என்காத்தைப் பற்ற
ஏன்? இன்னுந் தயக்கம்?
உன்காத்தைப் பற்றாது
ஒடேன்! நான் ஒடேன்!

சும்மா கிடக்குதெனச்
சுங்கதூ நிலத்தில்
திதுபோவும் காதல்கள்
ஏத்தனையோ? என்காதற்
கத்தனே!

சுப்பிபடி வந்திந்தச்
சுங்கது
மற்றப்படி வருவேண்டாம்
மனம்மாறு!

**தீண்ணியா
ரெம்மெ. அவ்**

'ஞானம்' - 196 ஆம் இதழை வாசித்தேன். அதன் அடக்கம் வழமைபோலத்தரமிக்கது. இடம்பெற்ற ஆக்கங்களுள் பாண்டிச்சேரி பலகலைக்கழக ஆய்வான 'திரைக் கவிதைவளர்த்தவாலி' எனும் தலைப்பில் கவிஞர் வாலியின் தமிழ்த் திரை இலக்கியப் படைப்புக்களைத் தொட்டெழுதியிருந்தமை, என் போன்ற இலக்கியநெஞ்சங்களுக்குத் தேனாக இனித்தது. நன்றி.

பிரஸ்தாப ஆக்கத்தில் கவிஞர் வாலியின் தமிழ்த் திரை இலக்கியப் பங்களிப்புக்களைமட்டும் தொட்டிருப்பதால், கவிஞரின் வேறுபக்கங்களைத் தொடவேண்டியஅவசியம் ஏற்படவில்லை. அது சரியானதே!

உலகில் பிறக்கும் மனிதரிடையேகுறிப்பிட்டசிலர் சாதனைபடைத்தால், அன்னவர்களின் வாழ்வியல் கோலங்களின் முக்கியபக்கங்களை அறியவும்

- அறியச் செய்யவும் விரும்புவது மனித இயல்பு. அதுவும் வழமைக்கு மாற்றமாக-மரபினைமீறிய ஒரு புதுக்கவிதை போன்று ஒருசம்பவம் நிகழுமாயின், அதுஅறியச் செய்யப்படவேண்டிய தகவல் நிகழ்வொன்று நிகழ்ந்திருக்கின்றது. அதுஎன்ன?

நீண்ட தூரம் பயணம் மேற்கொண்ட இந்திய புகையிரத வண்டியொன்று ஒருரியில் நிலையத்தில் வந்துநிற்கிறது. இரண்டாம் வகுப்பின் தனியறை ஒன்றிலிருந்து, ஓர் இந்து இளம் தாய் எழுந்து வெளியே செல்கிறார். தன் கணவரிடம் ஒப்படைத்துவிட்டுச் சென்ற தன் குழந்தை, 'வீல்' என கத்தி அழும் குரலோசை வெளியே செல்லும் தாயின் காதில் விழவில்லை.

தந்தையோ குழந்தையின் அழுகையை நிறுத்த எவ்வளவோ முயற்சித்தும், அழுகை நின்றபாடில்லை. வரவர அழும் ஒசை கூடுகிறதே தவிர குறையவில்லை. பக்கத்து தனியறையில் இருந்த-அதுபோன்ற சிறுகுழந்தையுடன் இருந்த ஓர் இஸ்லாமிய இளம் தம்பதியர் வந்து அடுத்த அறையை எட்டிப் பார்க்கின்றனர். குழந்தை அழுகிறது. தந்தையின் முயற்சி தொடர்கிறது.

தம் அறைக்குள் வந்த அந்த இஸ்லாமிய தம்பதியர், தமக்குள் எதையோ பேசிக் கொள்கின்றனர். இஸ்லாமிய கணவர் தலையசைத்து சம்மதிக்கிறார். பக்கத்து அறைக்கு வருகிறார். அழும் குழந்தையைத் தோளில் போட்டு சமாளிக்கும் அந்த இந்துதந்தையிடம் எதையோ கூற, அவரும் தலையாட்டி சம்மதிக்கின்றார்.

அழும் குழந்தை கைமாறுகிறது. இஸ்லாமிய தாயிடம் அழும் குழந்தை தரப்படுகிறது. தன் சொந்தக் குழந்தை சீட்டில் கண் துஞ்ச, அந்த இஸ்லாமிய அன்னை அழும் குழந்தையைத் தன் மார்போடு அணைத்து பாலுட்டுகிறாள். ஆம்..... அந்த இஸ்லாமியத் தாய் ஓர் இந்து குழந்தைக்குப் பாலுட்டுகிறாள்.

அந்தக் காட்சியில் எந்த பேதமுமில்லை. எந்த வாதமும் இல்லை. மனிதாபிமானமே அங்கு மனம் வீசியது. அழுகை நின்றுவிட்டது. குழந்தைக்கு பசி என்பது புரிந்துவிட்டது. மனிதாபிமானமும் ஊட்டிவளர்க்கப்பட்ட அந்தக் குழந்தைதான், நாம் விதந்தேற்றும் கவிஞர் வாலி.....

பிற்காலத்தில் இச்சம்பவத்தை எங்கோபடித்து அறிந்துகொண்ட பத்திரிகை ஜாம்பவான் மறைந்த எஸ்.டி.சிவநாயகம் 'தினபதி-சிந்தாமணி' பண்ணையில் வளர்ந்த என்னிடம் இச்சம்பவத்தை விளக்கி, "இதை மனவோரத்தில் போட்டுவைத்துக் கொள்ளுங்கள். எப்போதாவது எழுதுதவும்" என்றார். 'ஆனந்தவிகடன்' இதழில் கவிஞர் வாலியே இதனை குறிப்பிட்டு தனக்கும் - முஸ்லிம்களுக்குமள்ள உற்றை எழுதியிருந்தார் என்பதை பழையதலைமுறை 'விகடன்' வாசகர்கள் அறிவர்.

பத்திரிகை ஜாம்பவான் எஸ்.டி.சிவநாயகம் "எப்போதாவது எழுத உதவும்"எனக் கூறிய வார்த்தைகள், இன்று 'ஞானம்' வழியாகவந்தன, எழுதிவிட்டேன். யான் அறிந்தத்தகவல் பெறுக இவ்வையகம். இதுபாரதியின் மனசு!

முவிலிய் தாயிடம் கவிஞர் வாலி?

சுத்திய எழுத்தாளர் கலைஞரை எஸ்.ஐ.நாகர் கணி

POOBALASINGHAM BOOKDEPOT

*Importers, Exporters, Sellers & Publishers of Books,
Stationers and News Agents*

புதிய வரவுகள்

நூல்கள் பெயர்	ஆசிரியர்	வெளியீடு	விலை
• சித்திரவுக்கேடு	கு. றஜ்பன்	பூவரச் வெளியீடு	375.00
• உள்ளது வாழ்வு? (கவிதை தொகுப்பு)	"வெள்பின்னை அத்தால்"	மொட்டின் ஸ்பெஷன்றர்	250.00
• வண்ண் வண்	வாழ்யூர் இரா. உதயனன்	இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய நறுவனம்	250.00
• வல்யின் சுறைகள் (நாவல்)	வாழ்யூர் இரா. உதயனன்	இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய நறுவனம்	400.00
• வியால்	கெளர் ஆனந்தன்	பூவரச் வெளியீடு	562.50
• வநஞ்சம் தொடாத உறவு	திரு. மு. வரதராசா	இன்றனைசனல் மாடன் கொலேஜ்	550.00
• ஊருக்குத் திரும்பறும் (சிறுக்கதைத்தொகுப்பு)	கோவிலூர் சௌல்வராஜன்	-	200.00
• ராமர் நெந்தியாவல் பிறக்கவல்லை	மன்பியலர் மருதூர் ஏ.மஜீத் மதுதூர் வெளியீடுப் பண்மனை	400.00	
அவர் ஒரு நப்யாக இருக்கலாம்			
• என்னை நான் தேடுகள்றேன் வெளிச்சம் எனும் கிருள்ள்	ராத்கா பத்மநாதன்	-	200.00

புபாலச்சங்கம் புத்தகசாலை

புத்தக விற்பனையாளர்கள், ஏற்றுமதி,
இருக்குமதியாளர்கள், நால் வெளியீட்டாளர்கள்

தலைமை: இல. 202, செட்டியார் தெரு, கொழும்பு 11, இலங்கை. தொ.டீ: 2422321. தொ.நகல்: 2337313 மின்னஞ்சல்: pbdo@sltnet.lk
கிளைகள்:

340, செட்டியார் தெரு, கொழும்பு - 11.
தொ.டீ: 2395665

இல. 309 A-2/3, காலி வீதி, கொழும்பு - 6.
தொ.டீ: 4-515775, 2504266

இல. 4 A, ஆஸ்பத்திரி வீதி, பஸ் நிலையம்,
யாழ்ப்பாளை.

எழுதுத் தூண்டும் வெண்ணால்கள்

பேராசிரியர் துரை மனோகரான்

ஏன் இந்த அவை நாலை?

ஆண்டுதோறும் இலங்கையில் அரசு சாகித்தியவிழா நடைபெற்றுவருகிறது. அதில் வெவ்வேறு துறை சார்ந்த தேர்வு பெற்ற நூல்களுக்குப் பரிசில்களும் வழங்கப்பட்டு வருகின்றன. ஆனால், குறிப்பிட்ட துறைகளில் யார் யாரின் நூல்கள் பரிசுகளுக்காகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளன என்பது சாகித்திய விழாவில் பெயர் அறிவிக்கப்படும் வரை சம்பந்தப் பட்ட நூலாசிரியர்களுக்குத் தெரிவதில்லை. ஒவ்வொரு துறைக் கும் மூன்றுபேரை நியமனம் செய்து கடிதம் அனுப்புவார்கள். விழாவில்தான் குறிப்பிட்ட துறைகளில் யாருக்குப் பரிசு கிடைக்கிறது என்பது தெரியவரும். ஒருவகையில் அந்த முறை சிறந்ததுதான் எனினும், நடைமுறையில் பல நூலாசிரியர்களுக்கு அது சிக்கலை ஏற்படுத்துவதாகவும் அமைந்துவிடுகிறது. விழாவில் பெயர் அறிவிக்கப்படும் வரையில் அவர்கள் படபடப்படு நிலையிலேயே காணப்படுவர்.

பெரும் நாடக, சினிமா விழாக்களில் இத்தகைய நடைமுறையைப் பின்பற்றுவது பிரச்சினை இல்லை. உலக நாடுகளில் இம்முறையே கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வருகிறது. அத்தகைய விழாக்களுக்கு அது பொருந்தும். ஆனால், சாகித்திய விழாக்களைப் பொறுத்த வரையில் பழைய முறையே பொருந்தும். பழைய முறையில், சாகித்தியவிழாவுக்கு முன்னரே குறிப்பிட்ட ஆண்டில் யார் யாருக்குச் சாகித்தியப் பரிசுகள் கிடைக்கவுள்ளன என்ற விபரம் இலங்கை வாணோலியின் செய்தி களில் ஒலிபரப்பப்படும். அதைக் கேட்டுவிட்டுப் பரிசுக்குத் தகுதியான நூலாசிரியர்கள் மகிழ்ச்சியோடு விழாவில் கலந்துகொண்டு, கெளரவமாகத் தமது பரிசுவைப் பெற்றுத் திரும்புவர். எழுத்தாளர் முருகபூதி, ஒருமுறை தமது நூல் ஒன்றுக்குச் சாகித்தியப் பரிசு கிடைத்த செய்தியைத் தமது நண்பர் ஒருவர் வாணோலியில் கேட்டுவிட்டுத் தமக்குத் தெரிவித்தபின்னரே தாம் தெரிந்துகொண்டதாகப் பத்திரிகை ஒன்றில் பதிவுசெய்துள்ளார்.

இத்தகைய முறை, பரிசு பெறத் தகுதியானவர்களுக்குப் பகிரங்கமான கெளரவத்தையும் கொடுத்துவந்தது.

ஆனால், இப்போதைய நடைமுறை பரிசு பெறத் தகுதியானவர்களுக்கும் மன உள்ளச்சலைக் கொடுக்கக்கூடியதாக அமைந்து விட்டது. பரிசு கிடைக்குமா, கிடைக்காதா என்று தெரியாத நிலையில் விழாவுக்குப் போக வேண்டிய நிலையில் உள்ளனர். நியமனக் கடிதத்தை மாத்திரம் வைத்துக் கொண்டு, பொருள் செலவழித்துத் தூர் இடங்களில் இருந்து அலைந்து கொழும்புக்கு வந்து, பரிசு கிடைக்காத நிலையில் வெறும் சான்றி தழை மட்டும் பெற்றுக்கொண்டு சோகத் தோடு வீடு திரும்புவோர் பலர். பரிசு பெறாத வர்களுக்குச் சான்றிதழாவது கிடைக்கிறதே என்று சாகித்திய மண்டல நிர்வாகக் குழுவினர் சமாதானம் சொல்லலாம். ஆனால், அவர்கள் படும் துன்பம் அவர்களுக்கு மட்டும்தான் தெரியும். சான்றிதழ்களை அஞ்சல் மூலம் குறிப்பிட்டவர்களுக்கு அனுப்பிவைக்கலாம் தானே. ஏன் அவர்களை விழாவுக்கு வரவழைத்து, உள்ளதியாகவும், உடல்ஸ்தியாகவும், பொருள்ர்தியாகவும் சிரமப்படுத்த வேண்டும்?

இதுபற்றி மலையக நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் திலகராஜாம் (நாடாளுமன்றத்தில் என்று நினைக்கிறேன்) பேசியுள்ளார். தேவையின்றிச் சாகித்திய விழாக்களில் எழுத்தாளர்களைச் சிரமப்படுத்துவதைத் தவிர்க்கவேண்டும். என்று அவர் பேசியுள்ளார். அவரது கருத்தில் நூறுவீதம் எனக்கும் உடன்பாடு உண்டு. முன்னரைப் போல் சாகித்தியப் பரிசு பெறுவர்களின் பெயர்களை வாணோலி, தொலைக்காட்சி, பத்திரிகை வாயிலாக முன்கூட்டியே தெரியப்படுத்த வேண்டும். எழுத்தாளர்கள் கெளரவத்துக்கு உரியவர்கள். அவர்களை அசௌகரியத்துக்கு உட்படுத்த யாரும் முயலக்கூடாது. இவ்விடயத்தில் கலாசார அமைச்சம், சாகித்திய மண்டல நிர்வாகக் குழுவினரும் போதிய அக்கறை செலுத்தவேண்டும்.

கிருவேறு ஆய்வரங்குகள்

அண்மையில் இரு சிறந்த ஆய்வு நிகழ்வுகள் மலையகத்தில் இடம்பெற்றன. ஒன்று, பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் இடம்பெற்றது. இன் நொன்று மஸ் கெலியாசென். ஜோசப் கல்லூரியில் நடைபெற்றது. இரண்டுமே உயர்ந்த துறத்தில் அமைந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ்த் துறையின் மூன்றாவது தேசியக் கருத்தரங்கம் கலைப்பீட்க் கருத்தரங்கு மண்டபத்தில் புதிய நோக்கில் நாட்டார் வழக்காற்றியல் என்னும் தலைப்பில் நடைபெற்றது. தமிழ்த் துறைத் தலைவர் வ.மகேஸ் வரன் தலைமையில் நடைபெற்ற இக்கருத்தரங்கில் பேராதனைப் பல்கலைக்கழக உப துணைவேந்தர் பிரதம அதிதியாகவும், கலைப்பீடாதிபதி கெளரவ அதிதியாகவும் கலந்துகொண்டனர். உப துணைவேந்தர் தமிழிலேயே உரையாற்றியமை குறிப்பிடத்தக்கது. ஆதாரசுருதி உரையைப் பாண்டிச்சேரி மொழியியல் பண்பாட்டு ஆய்வு நிறுவனத்தைச் சேர்ந்த பேராசிரியர் ச.பில வேந்திரன் தமிழ்ச் சிந்தனை மரபில் நாட்டார் வழக்காற்றியல் என்ற தலைப்பில் நிகழ்த்தினார். பேராசிரியர் சி.தி.ல்.லைநாதனும் உரை நிகழ்த்தினார். வரவேற்புரையைக் கலாநிதி சோதிமலர் ரவீந்திரனும், நன்றியுரையைக் கலாநிதி ஸி.பி.ரசாந்தனும் நிகழ்த்தினர். இந்நிகழ்வில் தமிழ்த் துறையின் இரண்டாவது தேசியக் கருத்தரங்கக் கட்டுரைகள் தன்பதம் என்ற பெயரில் நூல்வடிவில் வெளியிடப் பட்டன. தமிழ்த் துறையைச் சேர்ந்த கலாநிதி ஸி.பி.ரசாந்தன், ப.சரவணகுமார் ஆகியோர் இந்நாளின் தொகுப்பாசிரியர்களாக விளங்குகின்றனர். சிறந்த முறையில் இத்தொகுப்பு வெளி வந்துள்ளது. தொகுப்பாளர்கள் பாராட்டுக்கு உரிய வர்கள். அத்தோடு, அமரர் பேராசிரியர் இரா.வை.கனகரத்தினத்தின் கட்டுரைகள் அடங்கிய ஈழத்து நாட்டார் வழிபாடு என்ற நூலும் வெளியிட்டு வைக்கப்பட்டது.

முதலாவது அமர்வான கவாமி விபுலாநந்தர் அரங்கு, தஞ்சாவூர் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழக அயல்நாட்டுத் தமிழ்மொழிக் கற்கைகள்துறைத் தலைவர் பேராசிரியர் சா.உதயசூரியன் தலைமையில் இடம் பெற்றது. கலாநிதி அ.ப.மு.அஷ்ரப், இராசையா மகேஸ்வரன், தி.விஜிதா, கலாநிதி சி.ஜெயசங்கர் ஆகியோர் இவ் அரங்கில் ஆய்வுரைகள் நிகழ்த்தினர்.

இரண்டாவது அமர் வு பேராசிரியர் க.கணபதிப்பிள்ளை அரங்கு என்ற பெயரில் அமைந்தது. பேராசிரியர் சி.தி.ல்.லைநாதன்

தலைமையில் இடம்பெற்ற இவ் அமர்வில் பேராசிரியர் எம்.ஏ.நு.மான், பேராசிரியர் துரை.மனோகரன், கலாநிதி ம.நதீரா, ரூபி வலன்ரீனா பிரான் சில் ஆகியோரின் ஆய்வுரைகள் இடம்பெற்றன..

மூன்றாவது அமர்வான பேராசிரியர் வி.செல்வநாயகம் அரங்கு பேராசிரியர் வ.மகேஸ்வரன் தலைமையில் நடைபெற்றது. பேராசிரியர் எம்.எஸ்.எம்.அனஸ், கலாநிதிகள் சோதிமலர் ரவீந்திரன், வடிவேல் இன்ப மோகன், எஸ்.வை.ஸ்ரீதர் ஆகியோர் இவ் அமர்வில் பங்குபற்றி ஆய்வுரைகள் நிகழ்த்தினர். நான்காவது அமர் வு பேராசிரியர் ச.வித்தியானந்தன் அரங்காக அமைந்தது. பேராசிரியர் எஸ்.சிவலிங்கராஜாவின் தலைமையில் இடம்பெற்ற இவ் அமர்வில் பேராசிரியர்கள் ச.பிலவேந்திரன், எஸ்.சுந்தரேசன், சா.உதயசூரியன், சத்தியமுரத்தி ஆகியோர் ஆய்வுரைகள் நிகழ்த்தினர். இந்நால்வரும் தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள்.

ஐந்தாவது அமர் வு பேராசிரியர் க.அருணாசலம் பெயரில் அமைந்தது. இவ் அமர்வுக்குப் பேராசிரியர் துரை.மனோகரன் தலைமை தாங்கினார். இவ் அமர் வில் கலாநிதி க.இருக்பரன், ஈ.குமரன், பேராசிரியர் செ.யோகராசா, பி.தேவகுமாரி, மு.தயாநிதி ஆகியோரின் ஆய்வுரைகள் இடம்பெற்றன. ஆறாவது அமர் வு பேராசிரியர் இரா.வை.கனகரத்தினம் பெயரில் இடம்பெற்றது. பேராசிரியர் எஸ்.சுந்தரேசன் தலைமையில் நடைபெற்ற இவ் அமர்வில் பேராசிரியர் கி.விசாகருபன், பேராசிரியர் ரமீஸ் அப்துல்லா, எஸ்.செல்வராஜா, க.அருந்தாகரன் ஆகியோர் ஆய்வுரைகள் நிகழ்த்தினர்.

ஆய்வரங்கின் இறுதியில் சிறு உரையாங்கம் இடம்பெற்றது. பேராசிரியர்கள் சி.தி.ல்.லைநாதன், எம்.ஏ.நு.மான், சா.உதயசூரியன், வ.மகேஸ்வரன், கலாநிதி ம.நதீரா ஆகியோர் உரை நிகழ்த்தினர். உயர்ப்பத்தாரி மாணவர்கள் சார்பில் பள்ள உரை நிகழ்த்தினார். விரிவுவரையாளர் எம்.எம்.ஜெயசீலன் நன்றியுரை வழங்கினார். ஆய்வரங்கின்போது தமிழ்த் துறை விரிவுவரையாளர்கள் பெ.சரவண குமார், எம்.எம்.ஜெயசீலன், பா.சுமன், ரிஸ்மியா ஆகியோர் நிகழ்ச்சிகளைத் தொகுத்து வழங்கினர். யாழிலி சதீஸ், ஜெஸ்மினா ஆகியோரின் ஆய்வரங்கப் பங்களிப்பும் குறிப்பிடத்தக்கது.

தமிழ்த் துறையின் ஆய்வரங்கின் வெற்றிக்கு உழைத்த தமிழ்த் துறையினர், தமிழ்த் துறை மாணவர்கள், ஊழியர்கள், பல்கலைக்கழக நிர்வாகத்தினர் அனைவரும் பாராட்டுக்கு உரிய

வர்கள். ஆண்டுகோறும் பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத் தமிழ்த் துறையின் இத் தகைய தேசியக் கருத்தரங்கம் தொடர்ந்து நடைபெற வேண்டும். அதேவேளை, பிற பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறைகள் சார்ந்த சில பேராசிரியர்களுக்கு அழைப்பிதழ் கூட அனுப்பப்படவில்லை என்று குறைப்பட்டுக் கொண்டனர். இத்தகைய சிறு தவறுகளை எதிர்காலத்தில் தவிர்த்துக்கொள்வது நல்லது.

அண்மையில் இடம்பெற்ற இன்னொரு குறிப்பிடத்தக்க நிகழ்வு, மஸ்கெலியாவில் நடைபெற்ற பாரதி விழாவும் ஆய்வரங்கமும் ஆகும். மலையகத்தின் சமகாலக் கலை, இலக்கியம், சமூகம், அரசியல் சார்ந்த சிந்தனைகள் என்ற தொனிப் பொருளில் ஆய்வரங்கம் இடம்பெற்றது. ஆய்வரங்கம் இரு அமர்வுகளைக் கொண்டதாக அமைந்தது.

காலையில் இடம்பெற்ற சுதிருச்செந்துரான் அரங்கு கலை, பண்பாடு, கல்வி, அரசியல் அடிப்படையில் அமைந்தது. இவ் அரங்குக்குத் திரு.எம்.வாமதேவன் தலைமை தாங்கினார். இவ் அரங்கில் கலாநிதி ந.ரவீந்திரன், எழுத்தாளர் மு.சிவலிங்கம், ஆசிரியர் பொன். பிரபாகரன், அதிபர் கே.ஆர். இராமையா, நாடகக் கலைஞர் காளிதாஸ், முன்னாள் உப பீடாதிபதி வ.செல்வராஜா ஆகியோர் ஆய்வுரைகள் நிகழ்த்தினர்.

மாலை அரங்கு சி.வி.வேலுப்பிள்ளை அரங்காக அமைந்தது. கலை இலக்கியம் தொடர்பான அங்குகள் இவ் அரங்கின் அடிப்படையாக விளங்கின. பேராசிரியர் துரை. மனோகரன் இவ் அரங்குக்குத் தலைமை வகித்தார். இவ் அரங்கில் நாடகக் கலைஞர் இரா. ராமர், நாட்டுப்புறவியல் ஆய்வாளர் பசுறையூர் க. வேலாயுதம், அதிபர் அ.லட்சுமனன், விரிவுரையாளர் எம்.எம்.ஜெயசௌந் ஆகியோர் ஆய்வுரைகள் நிகழ்த்தினர். பிரதி ஆணையாளர் லெனின் மதிவாணத்தின் ஆய்வுக்கட்டுரையின் சாராம்சத்தினை ஆசிரியர் தே.க.ஜேசன் வாசித்தார்.

இரு அமர்வகளிலும் பங்குபற்றிய ஆய்வாளர்கள் அனைவரும் பயனுள்ள பங்களிப்புகளைச் செய்தனர். அதேவேளை, பயனுள்ள கலந்துரையாடல்களும் இடம்பெற்றன. ஆற்றல் வாய்ந்த ஒரு மலையகத்தை அங்கு தரிசிக்க முடிந்தது.

ஒரு கல்லூரியில் இத்தகைய ஆய்வரங்கம் நடைபெற்றமை, ஆச்சரியத்துக்கும், மகிழ்ச்சிக்கும் உரியது. ஒரு பல்கலைக் கழகத்தில் நடைபெறக் கூடிய ஆய்வரங்கினை, மஸ்கெலியா சென்.ஜோசப் கல்லூரி நிகழ்த்திக்

காட்டியமை மிகவும் பாராட்டத்தக்கது. இதன் பின்னணியில் இயங்கிய அக்கல்லூரியின் அதிபர் எஸ்.பி.பரமேஸ்வரன், ஆசிரியர் தவச்செல்வன் உட்பட்ட ஆசிரியர்கள், தரம் 13 கலைப்பிரிவு மாணவர்கள், பெற்றோர், அபிமானிகள் ஆகிய அனைவரும் பாராட்டுக்கு உரியவர்கள். பரமேஸ்வரனும், தவச்செல்வனும் எனது மாணவர்கள் என்பதில் நான் பெருமைப்படுகிறேன். இவ் ஆய்வரங்கம் மூலம் மஸ்கெலியா சென்.ஜோசப் கல்லூரி, இலங்கையின் கல்லூரிகளுக்கு எல்லாம் ஒரு முன்மாதிரியாகத் திகழ்கிறது.

இலங்கை வாளொலியா, தேநீர்க் கடையா?

இலங்கை வாளொலியை நான் எனது ஆறு வயது முதல் கேட்டுவருவது பற்றி முன்னரும் சொல்லியிருக்கிறேன். அத்தகைய ஓர் “உரிமை” காரணமாக, அவ்வப்போது இலங்கை வாளொலி பற்றிய எனது விமர்சனங்களை எனது பத்தியில் நான் வெளியிட்டு வருவதுண்டு. எனது பத்தியின் வாசகர்கள் பலர் இது தொடர்பாக என்னுடன் பேசுவதுண்டு. இலங்கை வாளொலி தொடர்பாகத் தாங்கள் நினைப்பதை நான் வெளியிடுவதாக அவர்கள் சொல்வதுண்டு. அதேவேளை, இத்தகைய விமர்சனங்களை விரும்பாதவர்களும் இருப்பதுண்டு. அதற்கு அவர்களுக்கு முழு உரிமையும் உண்டு. இலங்கை வாளொலியில் சிறந்த ஒளிபரப்பாளர்களாக விளங்கியவர்களும், விளங்குவர்களும் எனது விமர்சனங்களை வரவேற்பதுண்டு. கூலிக்கு மாரடிப்பவர்களால் எனது விமர்சனங்களை ஜீரணிக்க முடிவதில்லை.

இப்போதெல்லாம் காலையில் இலங்கை வாளொலியைத் திருப்பினால், எங்கோ தேநீர்க் கடையில் நிற்பது போன்ற உணர்வே ஏற்படுகிறது. எப்படி இருந்த இலங்கை வாளொலி இப்படி ஆகிவிட்டதே என்ற ஆதங்கமே ஏற்படுகிறது. கொஞ்சமாவது திறமை வாய்ந்த வாளொலி அறிவிப்பாளர்களைக் காலை நேரத்திலாவது போடக்கூடாதா? திறமையானவர்களுக்கு இலங்கை வாளொலியில் தட்டுப்பாடா? இலங்கை வாளொலியின் தமிழ்ச்சேவைப் பணிப்பாளர் வாளொலியே கேட்பதில்லையா? எங்களுக்குத் தேநீர்க்கடை வேண்டாம். இலங்கை வாளொலியே வேண்டும். நல்ல தேநீர்க் கடைகள் இலங்கையில் நிறைய உண்டு. ஆனால், நல்ல வாளொலிகள்தான் இலங்கையில் குறைவு.

கலாபூஷணம் சீக. எஸன்னுத்துவரை

சும் கூவு நூல்க்கீட்டு நகர்ப்புகள்

இராக அளிக்கை

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம் மாதந்தோறும் கடைசிப் புதன்கிழமைகளில் நடத்திவரும் (28.09.206) “இராக அளிக்கை” நிகழ்வில் சிவரஞ்சனி இராகம் பற்றிய அளிக்கையை இசைக்கலைமாணி, சங்கீத கலாவித்தகர் திருமதி ஜெகதாம்பிகை கிருபானந்தமுர்த்தி ஆற்றுகை நிகழ்த்தினார். இந்நிகழ்விற்குக் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க ஆட்சிக்குழு உறுப்பினர் திருமதி வசந்திதயாபரன் தலைமை வகித்ததார். குயிலுவக் கலைஞர்களாக வயலின் எஸ். திபாகரன், மிருதங்கம் வை. வேணிலான், கெஞ்சிரா வி.பிரபா ஆகியோர் கலந்து இராக அளிக்கையைச் சிறப்புச் செய்தனர்.

சட்டம் தெளிவோம் - 27

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் மாதத்தின் கடைசி வெள்ளிக்கிழமைகளில் நடைபெறும் “சட்டம் தெளிவோம்” 27 என்ற (30.09.2016) நிகழ்வில் “தகவல் அறியும் சட்டம் ஓர் அறிமுகம்” என்ற தலைப்பில் சிரேஷ்ட சட்டத்தரணி கோ. சேனாதிராஜா உரையாற்றினார்.

இந்நிகழ்விற்கு ஆட்சிக்குழு சிரேஷ்ட சட்டத்தரணி எஸ். பி. சிவஞானம் தலைமை வகித்தார்.

“சைவவித்தயா வருத்தங் சங்கச் சான்றோர் சு. இராசரத்தினம் அவர்களன் கல்விபணி”

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் புதன்கிழமைகளில் நடைபெறும் “அறிவோர் ஒன்றுகூடல்” (05.10.2016) நிகழ்வில் “சைவவித்தயாவிருத்திச் சங்கச் சான்றோர் சு. இராசரத்தினம் அவர்களின் கல்விபணி” என்ற தலைப்பில் சட்ட ஆலோசகர் க.மு. தர்மாசா உரையாற்றினார்.

இந்நிகழ்விற்கு கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத் துணைத் தலைவர் பேராசிரியர் சபா.ஜெயராசா தலைமை வகித்தார்.

கௌரிபாலனன் “காற்றல் மதக்கும் தழும்பன் நூல்” சந்திரன் தொகுத் வீரர்ச்சன இருங்கு.

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் வெள்ளிக்கிழமைகளில் நடைபெறும் இலக்கியக் கலத்தில் முதல் வெள்ளிக்கிழமை விமர்சன அரங்கில் வி.கௌரிபாலனன் “காற்றல் மிதக்கும் தழும்பின் நிமூல்” என்ற சிறுகதைத் தொகுதியின் விமர்சன அரங்கு சங்கத்தலைவர் தம்பு. சிவகுப்பிரமணியம் தலைமையில் (07.10.2016) நடைபெற்றது.

இந்நிகழ்வில் திருமதி பத்மாசோமகாந்தன் ‘உள்ளடக்கச் செழுமை’ பற்றியும், அந்தனில்லோ பாத்திரப்படைப்பு’ பற்றியும், இ. ஒங்காரமுர்த்தி “மொழிநடை” பற்றியும் உரையாடினார்கள்.

நோக்குநர்களாக எழுத்தாளர் மு. சிவலிங்கம், நடிகர் க. செந்தில்குமார் ஆகியோர் இருந்தனர்.

“நாடகத்தின் சமூகப்பங்களிப்பு கவன்களை அளிக்கை”

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் புதிதாக உருவாக்கப்பட்ட “கவின் கலைக்குழுவின்” முதலாவது நிகழ்வில் கொட்டாஞ்சேனை புனிதாந்தோனியர் ஆண்கள் பாடசாலை ஆசிரியர் வேலாயுதம் இராமர் (14.10.2016) “நாடகத்தின் சமூகப்பங்களிப்பு” என்ற தலைப்பில் உரையும் ஆற்றுகையும் நிகழ்த்தினார்.

இந்நிகழ்விற்கு நீர் கொழும்பு விஜயரட்னம் இந்து மதத்தியகல்லூரி ஆசிரியர் க. தேவமுகுந்தன் தலைமை வகித்ததார்.

“ஏற்றைத்தங்கள் நகர்வல் மூத்த ஊடகவ்யலாளர் வி.தனபாலசங்கம்”

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம் பெளர்னமி தினங்களில் நடத்தும் முதல் தகைசான்ற ஆளுமைகளில் கலை இலக்கிய நடப்பு எழுகைகளை, பண்பாட்டுத் தாக்கங்களைப்

பகிர்ந்துகொள்ளும் சிறப்பு நிகழ்வான “அற்றைத்திங்கள்” நிகழ்வில் முத்த ஊடகவியலாளர் வீ.தனபாலசிங்கம் தனது வாழ்வியல் அனுபவங்களைப் பகிர்ந்துகொண்டார்.

இந்நிகழ்விற்கு சங்கத் தலைவர் தம்பு. சிவசுப்பிரமணியம் தலைமை வகித்தார்.

கவ்னிகலை அளித்தை “நாம் காணும் நாடக வடிவங்கள்”

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் புதிதாக உருவாக்கப்பட்ட “கவின் கலைக்குழுவின்” இரண்டாவது நிகழ்வில் கல்வியமைச்சின் ஓய்வுநிலை மேலதிக செயலாளர் உடுவை தில்லைநடராஜா (21.10. 2016) “நாம் காணும் நாடகவடிவங்கள்”என்ற தலைப்பில் உரையும் சகநடிகர்களைக் கொண்டு ஆற்றுகையும் நிகழ்த்திக் காட்டினார்.

இந்நிகழ்விற்கு கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க ஆட்சிக்குழு உறுப்பினர் எஸ். அந்தனிஜீவா தலைமை வகித்தார்.

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் பவளவிழாச் சிறுப்புநகர்மூவு

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் பவளவிழாச் சிறப்பு நிகழ்ச்சியின் ஒர் அங்கமாக அக்டோபர் வாசிப்பு மாதத்தில் இடம் பெறும் வாசிப்பு அரங்கம் “ஸமேகேசரி” பொன்னையா அரங்கில் 22ஆந்திகதி சனிக்கிழமை காலை நடைபெற்றது.

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத் துணைத் தலைவர் பேராசிரியர் சபா. ஜெயராசா தலைமையில் ஆய் வரங்கு ஆரம்பமாகியது. இந்நிகழ்வில் தமிழ் வாழ்த்தினை செல்வி வாசகி சுவாமிநாதன் சர்மா பாட, தொடக்கவுரையை நூலகக் குழுச் செயலாளர் ஆ. குகமுர்த்தி நிகழ்த்தினார்.

“வாசிப்புப் பண்பாடு” என்னும் தொனிப்பொருளில் நடைபெற்ற ஆய் வரங்கில் யாழ்ப்பாணம் யூனியன் கல்லூரி ஆசிரியர் வே. சேந்தன் “சமகால வாசிப்பும், பண்பாடும்” என்னும் தலைப்பிலும், ஊடகவிலாளர் செல்வி ஜீவா சதாசிவம் “வாசிப்புத் தரமும் வாசகர் பிரச்சனைகளும்” என்னும் தலைப்பிலும், “வாசிப்பு ஊக்கு விப்பில் ஊடகங்கள்” என்னும் தலைப்பில் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழக முதுநிலை விரிவுரையாளர் முனைவர் எஸ்.ரகுராம் அவர்களும், “நூலகமும் வாசிப்பு மேம்பாடும்” என்னும் தலைப்பில் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக உதவி நூலகர் எஸ். நவநீதகிருஸ்னன் அவர்களும், “எழுத்தாளர் எதிர் நோக்கும் பிரச்சனைகள்” என்னும் தலைப்பில் திருமதி வசந்திதழாபரன் அவர்களும், “நூல் வெளியீடுகளும் எதிர் நோக்கப்படும் பிரச்சினைகளும்” என்னும் தலைப் பில் பதிப்பாளர் க. குமரன் அவர்களும் உரைநிகழ்த்தினார்கள்.

நால் : சௌர்க்கபுரிச் சங்கதி

ஆசிரியர்: எம்.எம்.வெள்ளாந்

வெளியீடு: தேசிய கலை ஒகைகியதி தேனைகம்.

விலை: ரூபா 750/-

33 சிறுகதைகள் அடங்கிய 404 பக்கங்களுடன் கூடிய ஒரு கனதியான தொகுப்பு இது.

35 வருடங்களாகப் பல்வேறு சுஞ்சிகள், பத்திரிகைகளில் வெளிவந்த சிறுகதைகள்

அடங்கிய இத்தொகுதியில் அதிகமான கதைகள் இலட்சிய நோக்குடன் அமைந்தவை. ஆசிரியர்

ஒரு வைத்தியர் என்ற முறையில் வைத்தியத் துறைசார்ந்த சில சுவாரஸ்யமான கதைகளும் இத்தொகுதியில் அமைந்துள்ளன. சில

சுவையான காதல்கதைகளும் அடங்கியுள்ளன. சிலகதைகள் உளவள்ளுத்துறை சார்ந்தவை,

சில அங்கத்துக்கவை கொண்டவை ஒரு

பூமாலையில் பலதரப்பட்ட நிறமும் மணமும் கொண்ட பூக்கள் சேர்ந்திருப்பது போன்று

இத் தொகுதியிலும் பல சுவையும் அழகியல் சார்ந்தும் கதைகள் அமைந்துள்ளன. இன்றைய

கதைசொல்லும் முறையில் காணப்படும்

உருவுள்ளடக்க மாற்ற முறைமைகள் ஆசிரியரிடம் பாதிப்பை ஏற்படுத்தியதாகத்

தெரியவில்லை. ஆனாலும் எமக்குள் எழுகின்ற தீத்துவ விசாரங்களுக்கும்

குடும்பச் சிக்கல்களுக்கும் விடைபகர்கின்ற

கதைகள் நீரோட்டமான மொழிநடையில்

அமைந்துள்ளன. சிறந்த சிறுகதைத் தொகுதியைத்

தந்த ஆசிரியர்

பாராட்டுக்குரியவர்.

நன்றியுரையை கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத் துணைச் செயலாளரும் பவளவிழா இணைப்பாளருமான ப.க. மகாதேவா நிகழ்த்தினார்.

மாலை நிகழ்வு கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத் தலைவர் தம்பு சிவசுப்பிரமணியம் தலைமையில் ஆரம்பமாகியது.

இந்நிகழ்வில் செல்வி துளக்கிகா வசந்தகுமார் தமிழ் வாழ்த்தினைப்பாட, வரவேற்புரை கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கப் பொதுச்செயலாளர் ஆழ்வாப்பிள்ளை கந்தசாமி நிகழ்த்தினார்.

யாழ்ப்பாண தேசியகல்வியில் கல்லூரி விரவுரையாளர் பா. பாலகணேசன் “வாசிப்பும் மனிதஆளுமைகளும்” என்னும் தலைப்பில் சிறப்புச் சொற்பொழிவு நிகழ்த்தினார்.

கலைநிகழ்வாக கொழும்பு சைவமங்கையர் வித்தியாலய மாணவிகளின் “வாசிப்பதால் மனிதன் பூரணமடைகின்றான்” என்ற தலைப்பில் தாளஸ்யநடனமும், “பரதகலாவித்தகர்” சௌகாந்திரி மகேந்திரன் அவர்களும் மாணவிகளும் பங்குகொள்ளும் நடன விருந்தும் இடம் பெற்றன.

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க ஆட்சிக்குழு உறுப்பினர் ஊடகவியலாளர் கே.பொன்னுத்துரை நன்றியுரை நிகழ்த்தினார்.

உபால லீலாரத்னவுக்கு

மொழிபெயர்ப்புக்கான

தேசிய சாக்தித்ய விருது (2016)

கன்னாவில் வாழும் பிரபல எழுத்தாளர் அகில் எழுதிய தமிழகத்தில் பரிசுபெற்ற சிறுகதைத் தொகுதியான “கூடுகள் சிதைந்த போது...” சிங்கள மொழியில் உபாலி லீலாரத்ன அவர்களால் மொழிமாற்றம் செய்யப்பட்டது. சிறந்த மொழிபெயர்ப்புக்கான விருதினை தேசிய சாக்தித்ய விழாவில் உபாலி லீலாரத்ன பெற்றுக் கொண்டார்.

அவுஸ்திரேலியாவில் தொலாகலமாக இடம்பெற்ற “கம்பன் விழா”

அவுஸ்திரேலிய கம்பன் கழகம் தனது பத்தாவது அகவையை நிறைவு செய்து சிட்டி நகில் அக்டோபர் 21, 22, 23ஆம் திகதிகளில் கம்பன் விழாவை பெருவிழாவாகக் கொண்டாடியது. இவ்விழாவில் கவியரங்கு, இளைஞர் கருத்தரங்கம், சிந்தனை அரங்கம், கம்பன் சிறுவர் அரங்கம், பட்டி மண்டபம், சுழலும் சொற்போர், இலக்கிய ஆணைக்குழு, கலைதெளி அரங்கம், வழக்காடு மன்றம் ஆகியவை இடம்பெற்றன.

இவ்விழாவில் பேராசிரியர் ஞானாம்பிகை குலேந்திரன், கலாநிதி கந்தையா கணேசலிங்கம், பல வைத்திய கலாநிதி இளமுருகனார் பாரதி, பிரம்மனீ மகாதேவ ஜயராம சர்மா ஆகியோர் சான்றோர்க்கான கெளரவும் பெற்றனர். சிறப்பு விருதினை “மாருதி 2016”, மூளை நரம்பியல் சுத்திரசிகிச்சை நிபுணர் கதிரவேற்பிள்ளை நடனச்சந்திரன் பெற்றுக் கொண்டார்.

இலங்கையிலிருந்து கம்பவாரிதி இ. ஜெயராஜ், கலாநிதி ஸ்ரீ. பிரசாந்தன், அ. வாகதேவா ஆகியோரும், தமிழ்நாட்டிலிருந்து புலவர் இரெ. சண்முகவட்வேல், பேராசிரியர் வி. அசோக்குமாரன் ஆகியோரும், அவுஸ்திரேலிய அறிஞர்களும் இவ்விழாவில் கலந்து சிறப்பித்தனர்.

○○○

வாசத்திரி - பேசுக்குரை

ஞானம் 197ஆம் இதழ் ஆசிரியத்தலையங்கம் நன்றாக உள்ளது. தமிழர்களின் இன்றைய நிலைமை பற்றிய ஆழமானகருத்துப் பதிவாக அது அமைந்துள்ளது.

போர் முடிந்து 7 வருடங்களும் 5 மாதங்களும் முடிந்துவிட்டன. ஆனால் போரால் பாதிக்கப்பட்ட ஏக்களின் நிலையோ சட்டியில் இருந்து அடுப்புக்குள் விழுந்தது போன்று ஆகிவிட்டது. பதவி முழுந்த அரசாங்கம் போரால் பாதிக்கப்பட்ட குடும்பமொன்றுக்கு வழங்கிய இழப்பீடு வெறும் 000 ரூபா மட்டுமேயாகும். போரில் அகப்பட்டு இறந்தோரின் மனைவிமாருக்கும் கை கால்களை முழுந்தோருக்கும் விசேட வேலைவாய்ப்புத் திட்டங்கள் எதுவும் அறிமுகப்படுத்தப்படவில்லை. எனது இவ்வாறு இருக்க....இனப் பிரச்சனைபற்றி உரத்துப் பேசாதீர்கள் இனவாதிகளின் எதில்லிமுந்தால் ஆபத்து. என்று தமிழருக்குப் புத்திமதி கூறுகின்றார்கள். ஆனால் 100 பேர்களைக்கூட அங்கத்தவர்களைக் கொண்டிராத இனவாதக் கட்சிகளுக்குப் பயந்து அடக்கி வாசிக்கக் கூடாது என்பதே தமிழ் மக்களின் கருத்தாக உள்ளது. இனவாதிகளைத் தவிர ஏனைய அனைத்து மக்களினின்றும் ஆதரவு தற்போதைய அரசுக்கு இருப்பதால் இனப்பிரச்சனைக்கு நிரந்தரத் தீர்வொன்றைமுன்வைத்து அமுலாக்குவதற்கு இதுவே தக்க தருணமாகும். அதாவது இரண்டு முக்கியமான தேசியக் கட்சிகளும் ஒரே குரலிற் பேசும் இவ் அரிய சந்தர்ப்பத்தைச் சரியான முறையிற் பயன்படுத்திக் கொள்வது அனைவரதும் கடமையாகும். இனப் பிரச்சனை பற்றி ஆசிரியத் தலையங்கம் தீட்டியதன் மூலம் வாசகர்களையும் இதுபற்றிக் கருத்துக் கூற வைத்தமைக்கு நன்றியும். வாழ்த்துக்களும்

- கலாபுஷணம் கா.தவபாலன்

மாவை நித்தியானந்தனை நான் 1975ஆம் ஆண்டுகாலத்தில் இருந்து அறிவேன். நகைச்சுவையாக உரையாடுவதில் இவர் வல்லவர். இவர்பணி தொடர்டும். இவர் எழுதிய மூல்லைச் சகோதரிகள் பாடிய பாட்டு அந்தக்காலத்தில் பிரபலமானதொன்றாகும். பலர் அந்தப்பாட்டை முன்னுமனுத்துத் தாங்களே பாடி இனபம் அடைந்தார்கள். “இன்றோர் புதிய தினம்” என்று தொடங்கும் அந்தப்பாடலைப்பாடிய மூல்லைச்சகோதரிகள் மூல்லை மாவட்டத்தில் சங்கீத ஆசிரியையாகப் பணிபுரிந்தனர். திருவிழாக்காலத்தில் இந்த மூல்லைச்சகோதரிகள் பாடும் மெல்லிசைப்பாடல்கள் -பக்திப்பாடல்கள் ஒரு முக்கிய நிகழ்வாகும். இன்று மூல்லை மாவட்டம் மீண்டும் வளர்ச்சியடைந்து வருவது மகிழ்ச்சிக்குரியது.

- சி.குமாரலிங்கம் நல்லூர்

ஞானம் 197 ஆவது இதழும் கிடைக்கப்பெற்றேன். தமிழ் இலக்கிய ஆளுமைகளின் பேட்டிகள் ஞானத்தில் பதிவாகி வருவது பாராட்டத்தக்கதாகும். தெனியான் சிறுகதை, நாவல், விமர்சனம் என்ற தனது ஆக்க இலக்கிய முயற்சிகளிலே அவரின் கட்டுரைகளும் மிக முக்கியத்தன்மை வாய்ந்தவை ஆகும். தெனியான் கதை சொல்லும் போதும், கட்டுரை எழுதும் போதும் அவருக்கென்று உரித்தான பிரத்தியேக மொழியிலேயே சொல்லுகிறார். யாழ் பல்கலைக்கழத்தில் தமிழ் முதுகலைமாணி கற்கையினை மேற்கொண்டிருந்த ஓர் ஆசிரிய மாணவி தனது இறுதியாண்டின் தேவையினைப் பூர்த்தி செய்வதற்காக ஓர் அலகாக ஆய்வு செய்திருந்தார். இச்செயற்பாடு தெனியானின் இலக்கிய ஆற்றலுக்குக் கிடைத்திருக்கும் இன்னுமொரு அங்கிகாரமாகும். மேலும், எழுக தமிழ் ஏன்? என்ற தலைப்பிலே இடம்பெற்றிருந்த ஆசிரியரின் பக்கம் காலத்தின் தேவை உணர்ந்த மிக முக்கியமான சொல்லுகை ஆகும். எம்.ஏ.நு.மான், செங்கதிரோனின் கட்டுரைகள் எனது வாசிப்புக்கு வித்தியாசமான புது அனுபவங்களைத் தந்திருந்தன. பேராசிரியர் துரை மனோகரனின் எழுதத் தூண்டும் எண்ணங்கள் எப்பொழுதும் யாரையும் வாசிக்கத் தூண்டும் பத்தி மிக அற்புதமாக அமைந்திருந்தது. ஜின்னால் ஷரிபுத்தீவின் கடிதம்கூட இலக்கியமாக அமைந்திருந்தது. நல்ல விடயங்களை முக்கியத்துவப்படுத்தி மிகத் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார். சிறுகதைகளும், கவிதைகளும் தரமானவை.

- சீனா உதயகுமர்

மாவை நித்தியியின் முகப்புப் படத்துடன் வெளிவந்த ஞானம் எனக்கு மகிழ்வூட்டியது. இதுவரை காலமும் இவர் தமிழ் இலக்கியத்துக்கும் தமிழ்ச் சமூகத்துக்கும் செய்த சேவைகள்

கண்டுகொள்ளப்படாமல் இருந்தன. ஆனால் ஞானம் சுஞ்சிகையில் வந்த கட்டுரை அவரைப் பற்றிய கவனத்தை ஸ்ரத்தது. அவர் எழுதிய நாடகங்கள், கவிதைகள், பாடல்கள், பாப்பாபாரதி வீடியோ தொகுதி, மற்றும் மெல்பன் கலைவட்ட இலக்கியச் செயற்பாடுகள் போன்ற இலக்கியப்பணிகளோடு நின்றுவிடாது அவர் சமூக அக்கறையோடு, தோற்றுவித்த மெல்பேனில் 23 வருடங்களாக இயங்கிவரும் பாரதிபள்ளி போன்ற கல்வி நிறுவனம் மற்றும் தமிழ்ச் சமூகத்திற்காக கடந்த நான்கு வருடங்களாக இலங்கையின் வடபகுதி மக்களுக்காக “நிலைபேறான வாழ்க்கைத் தீர்வுக்கான நம்பிக்கை நிதியம்”, அத்தோடு தற்கொலைகளைத் தடுப்பதற்கான “கைகொடுக்கும் நண்பர்கள்” என்னும் நிலையம்” போன்றவற்றை நிறுவி அதனுடோகச் செய்யும் சேவைகள் ஆகியன என்ன வியக்கவைத்தன. எழுத்தாளர் எனச் சொல்லிக்கொண்டு இயங்கும் நாம் இவரை முன்னுதாரணமாகக் கொண்டு இயங்க வேண்டும் என நினைக்கிறேன். என் மனதை ஸ்ரத்த அவர் பற்றிய கட்டுரை ஏனைய எழுத்தாளர்களையும் வாசகர்களையும் அவர்போன்று சேவைசெய்ய ஆற்றுப்படுத்தும் என நினைக்கிறேன்

- மு. பொ.

ஞானம் 197 இதழில் வெளிவந்த ஜூனைதா ஷெரிப் எழுதிய “நல்ல மனைவி அல்லது பூலோக சொர்க்கம்” ஒரு வித்தியாசமான சிறுகதையாக இருந்தது. வருங்காலத்தில் தனிமையாக வாழும் பெற்றோர்கள் ரோபோக்களையே உதவியாகக் கொள்ள வேண்டும் என்ற கருத்தை மிகவும் சவார்சியமாக சிறுகதையாக தந்திருக்கிறார் ஆசிரியர். எம். ஏ. நு. மான் எழுதிய “இரண்டு பூக்காரிகள்: தமிழ்க் கவிதையில் மரபும் புதுமையும்” என்ற கட்டுரை மிகவும் தரம் வாய்ந்ததாக அமைந்திருந்தது. பேராசிரியர் கட்டுரையினுடோக கவிதை பற்றிய பல விடயங்களை சிறப்பாகச் சொல்லியிருந்தார். செங்கதிரோன் எழுதிய “பாரதியார் எழுதிய முதல் சிறுகதை” புதிய பல தகவல்களைத் தருகின்றது.

- நீரா. ஆ. ராமன், கண்ணி.

குழங்கவிளைகள்

தண்ணீர்

ஒரு வாளி
தண்ணீரில்
கண்ணீரைத்
தேடுகின்றேன்
தெரியவில்லை
அதனுள்
விழுந்து கழிவாய்
என் கண்ணீரும்

சத்தியா

தொடாமல்
பார்த்தால்
காட்சிக்கூடம்
தொட்டுப்
பார்த்தால்
சிறைக்கூடம்

பிள்ளை

பிறக்கும் வரை
வேதனை
பிறந்த பின்பு
சாதனை
வளரும் போது
சோதனை

வீரு

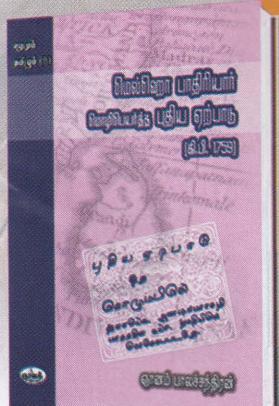
நாம் கேட்கும்
வீரு வேறு
அவர்கள் தரும்
வீரு வேறு
பக்கத்தில்
வீட்டுக்காரர் வேறு
அப்படிக்
கிடைக்கும்
எமக்குப் பேறு

பூலோலியும் வேல் நந்தன்

நேற்று
ஒரு வரைபடம்
இருந்தது
இன்று
வரை படத்தில்
ஷோ இருக்கிறது
நாளை
எதிலோ
வரைபடம்
இருக்கலாம்

நூற்றும் தமிழ்மும்

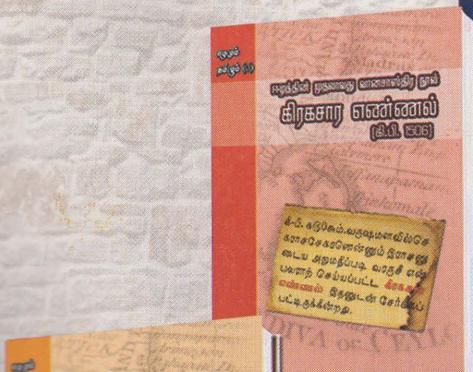
ஞானம் பாலச்சந்திரன்

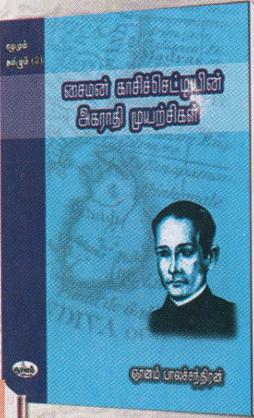
நூற்றும் : 5

நூற்றும் : 4

நூற்றும் : 3

நூற்றும் : 2

நூற்றும் : 1

இந்துமதம்
என்ன சொல்கிறது?
பாகம் 3

தத்துவ சார்ய்
திருமத் ஞானம் ஞானசேகர ஜய
விலை: ரூபா. 300/-

ஞானம் பத்பகம்
3B 46 இவது ஒழுங்கை, கொழும்பு 06
+94 11 258 6013 +94 777 306 506
editor@gnanam.info

Luckyland
**BISCUIT
MANUFACTURERS**

உலக சாதனை எங்கள் பாரம்பரியம்
பில்கட்டிலும் தான் !

NATTARANPOTHA, KUNDASALE, SRI LANKA.

T: +94 081 2420574, 2420217. F: +94 081 2420740

E: luckyland@slt.net.lk

9 772478 034005

